

ŠARLO AKROBATA • ŠIFRER ANDREJ
ŠARLO AKROBATA

(Beograd)

Od udarne trojke koja je činila beogradski novi talas, grupa Šarlo akrobata se prva pojavila na sceni aprila 1980. godine i to kao predgrupa Pankrtima na koncertu u SKC-u. Taj nastup je predstavio grupu na raskrsnici. Gitarista i pevač Milan Mladenović i gitarista Dragomir Mihajlović Gagi su prethodne dve godine predvodili melodičnu hard rock grupu Limunovo drvo i vremenom su zapali u muzički čorokak. Dolaskom basiste Dušana Kojića Koje i bubenjara Ivana Vdovića VD-a, krenuli su u svežem pravcu inspirisani punkom i novim talasom. Koja je pre toga bio u raznim manje poznatim beogradskim sastavima i kretao se u punk krugovima koji su se okupljali oko SKC-a. Ivan Vdović je odrastao slušajući jazz, svirao je u brojnim beogradskim sastavima, a uoči dolaska u Limunovo drvo bio je u grupi Suncokret. Sa njima je u svojstvu neslužbenog menadžera bio i Kojin prijatelj Nenad Krasavac Kele. Te večeri, nastupajući ispred Pankrta, promenili su ime u Šarlo akrobata, svirali su nove pesme, ali i neke stare u osavremenjenom obliku. Ubrzo posle tog nastupa grupu napušta Gagi Mihajlović.

Prve snimke uradili su u studiju Druga maca Enca Lesića i to pesme "Ona se budi", "Oko moje glave", "Niko kao ja" i "Mali čovek". Pesme su se pojavile na albumu "Paket aranžman" (Jugoton 1981.) zajedno sa snimcima Idola i Električnog orgazma. U proleće 1980. godine nastupaju uz druge domaće bendove na zagrebačkom Bijenaluu sa grupama Gang Of Four i Classix Nouveaux. Krajam godine pojavili su se na Omladinskom festivalu u Subotici i dobili drugu nagradu žirija za pesmu "Ona se budi". Sa Goranom Vejvodom radili su muziku za film "Dečko koji obećava" Miše Radivojevića. Autor muzike bio je Koja, a tekstove je pisao Nebojša Pajkić, ujedno i scenarista filma. Kao članovi VIS Dobri dečaci u filmu se pojavljuju Koja i VD, a pevač grupe je Aleksandar Berček u ulozi buntovnog dečka po imenu Slobodan Milošević. Za potrebe filma snimljene su tri pesme "Slobodan", "Balada o tvrdim sisama" i "Depresija", ali one nikada nisu objavljene.

Debi LP "Bistrji ili tuplji čovek biva kad..." objavljaju za PGP RTB 1981. godine ali urednici, zbumjeni učinjenim, taj materijal pro-

daju Jugotonu. Kao gosti na snimanju se pojavljuju Goran Vejvoda, Gagi Mihajlović, Jurij Novoselić (Film) i Dejan Kostić (Grupa I). Ako su na početku bili bazirani na punk i beloj reggae muzici, ovom pločom se potpuno okreću eksperimentu. Milan i Koja su

donosili inicijalne ideje, dok se VD bavio njihovom razradom i razgradnjom. Raspored uloga bio je određen njihovim različitim senzibilitetima. Milan je bio zadužen za osnovnu melodičnost, Koja za destabilizaciju i inovativno sviranje bas gitare na tragu Džimija Hendrikса, ali lično iz punk vizure, dok je VD svemu tome dodavao osobeno vezivno tkivo. Njihove različitosti su se ogledale i u tekstovima. Kojini su bili minimalistički, na nivou besnih grafita, dok je Milan negovao fabulu i višeslojnost, pokazujući afinitet ka poetskim slikama. Ali obojica iznose jasne i beskompromisne stavove. U letu 1981. godine kada se ploča pojavila, predstavljala je iznenađujuće hrabar eksperiment u kome su sjedinjena iskustva britanske novotalasne scene, reggae uticaji i producentski dub efekti. Spojivši različite žanrove, napravili su nešto svoje, sasvim novo. Sami su se bavili produkcijom i uspeli su da zabeleže koncertnu eksplozivnost. Ploča je dobi-

Šarlo akrobata, jesen 1980. godine: Mladenović, Kojić i Vdović.

la naziv po tekstu iz stare knjige prosvetitelja Vase Pelagića "Narodni učitelj", a u pesmi "Pazite na decu I" korišćeni su delovi iz nje. U pesmi "Pazite na decu" postupili su po neobičnom principu: Milan je svirao bubnjeve, VD gitaru, Dejan Kostić bas, Goran Vejvoda je pevao, a Koja je puštao krike i udarao timpane.

U jesen 1981. godine dobijaju nagradu Smeli cvet za muzičko stvaralaštvo koje im je dodelio Savez socijalističke omladine Srbije. Posle toga su otišli na kraću turneju po Poljskoj. Krajem iste godine, sasvim iznenada, grupa prestaje sa radom. Milan sa Gagijem osniva grupu Katarina II, Koja sa Keletom za bubnjevima pokreće Disciplinu kičme, a VD uči bas gitaru i planira osnivanje grupe Da li volite džez?. Međutim, on to nikada ne ostvaruje. Jedno vreme svira u Katarini II, zatim radi sa brojnim beogradskim sastavima, a poslednja grupa u kojoj je aktivno svirao su Heroji. Umro je 23. septembra 1992. godine.

Diskografija

Singl

"Ona se budi" / "Mali čovek" (Jugoton 1981.)

Albumi

učešće na ploči "Paket aranžman" (Jugoton 1981.)
"Bistriji ili tuplji čovek biva kad ..." (Jugoton 1981.)

ŠIFRER ANDREJ

(Kranj)

Slovenački kantautor Andrej Šifrer rođen je 1952. godine u Kranju. Uz muziku je studirao, tako da je diplomirao prava, jedno vreme je u novinama pisao o rock muzici, a niz godina je radio kao urednik u RTV Ljubljana.

Već prvim singlom "Zuboblines" skrenuo je pažnju na sebe upečatljivim autorskim stilom, tako da je krenuo utabanom stazom i učestvuje na Zagrebačkom (pesma "Vonj željezničkih postaj"), Beogradskom festivalu i Slovenskoj popevki (pesma "Lepi ludje").

Debi LP "Moj žulj" snima 1978. godine u Londonu sa tamnošnjim studijskim muzičarima i u produkciji klavijaturista i aranžera Dejva Kuka (Dave Cook) koga je upoznao preko Aleksandra Mežeka. U temama "Stoj, Marija", "Grenko vino" predstavio je svoj baladerski talenat, a jedina tuđa pesma je "Vasovalec" Josipa Verbića. Bazirajući muziku na autorskim tekstovima, obrađuje raznovrsne teme, tako da "Moji miševi" govore o alkoholičarima, a "Uspomena na tebe" govoriti o mladiću koji je iz ljubavne veze profitirao samo polnu bolest. Tu ploču je otpevao na slovenačkom, ali već na sledećoj, "Od šanca do šanca", koja izlazi 1979. godine tekstovi su na srpskohrvatskom jeziku i sa njom postiže široku afirmaciju. U radu na tekstovima pomogao mu je Arsen Dedić čija se pesma "Svete krave" našla na ploči. Kao i prethodna i ova ploča je snimana u Londonu u produkciji Dejva Kuka i Entonija Dejvida (Antony David). U pesmama "Košava", "Marija", "A ti želiš pričati", Šifrer realizuje emo-

tivne balade, dok su "Moj šef", "Ljubav iz trafičke", "Brat" i "15" duhovite analize svakodnevice u kojima poseže za različitim stilovima, od popa do country zvuka. Sledeća, dupla ploča "Ideje izpod odeje" donosi opet tekstove na slovenačkom. Ploču snima 1982. godine ponovo u saradnji sa Dejvom Kukom i Bimbo bandom, sastavljenim za ovu priliku od engleskih muzičara. Od Slovenaca tu su Čarli Novak (bas) i Martin Žvelc (harmonika). Ovog puta album je urađen u ljubljanskom studiju Tivoli. Svaka strana ploče nazvana je po stranama sveta, pa se tako na severnoj nalaze koncertni snimci sa nastupom u Kamnici i Ljubljani. Tu su se našle pesme "Vse manj je dobrih gostiln" sa starogradskim štimungom i "Oče" uz harmoniku u maniru slovenačke narodne muzike. Istraživanje etno zvuka proteže se i u pesmama "Ena bouha me grize", "Prepelica", "Šimen in Agata". Pesma "Gorska ruža" obrada je "Yankee Lady" Džesa Vinčestera (Jesse Winchester) a "Rdeči cvet" obrada "La Colpa Fu" Saopilija. I na ovoj ploči Šifrer nudi žanrovsku mešavinu reggae, ska, bluesa, country i pop forme. Album "Nove pravljice" nastaje u Londonu 1983. godine, a kao gosti pojaviju se Džona Lui (Jona Lewie) koji svira harmoniku i Aleksandar Mežek. Pored Šifrovićevih pesama, tu su "Fronček", obrada kafanske narodne i "Ostani z nami", prepev pesme "Stay" Wilijamsa (Williams).

Godine 1990. objavljuje country ploču "Hiti počasi" koju je snimio u Nešvilu sa tamnošnjim muzičarima i na njoj su pored autorskih pesama i obrade. Godinu dana kasnije, ponovo u Nešvilu, na engleskom snima verzije svojih starih pesama koje izlaze na kaseti "Underground Cowboy". Godine 1993. u Argentini drži pet koncerata slovenačkim iseljenicima i snimak sa tih nastupa izlazi na kaseti "Ole, ole, ole... Iz Buenos Airesa". Tokom 1994. godine sa slovenačkim padobrancima putuje po Kini i Tibetu, zatim odlazi u Dablin i sa sastavom The Dubliners

snima ploču "Sedem irskih noći" nazvanu po obradi standarda "Seven drunken nights". Na toj ploči su se našle nove Šifrove pesme i još jedna obrada "Malo gdaj se srećeval" stare pesme Mojmira Sepea. Sa irskom grupom Stocktons Wing 1995. godine drži četrnaest koncerata po Sloveniji. Zatim u Kaliforniji sa producentom Stivom Vudom (Steve Wood) snima gitarsku ploču "Življene je drag sport". Na snimanju su ga pratili kalifornijski studijski muzičari i kako su se međusobno raspravljali da li ta muzika zvuči kao radovi sastava Beatles ili Eagles, nazvali su se Beagles.

Budući da poslednjih godina šeta kroz različite žanrove, planira da snimi jednu blues ploču i jednu na kojoj bi koristio gudačke instrumente.

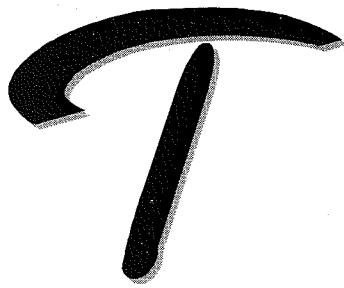
Diskografija

Singlovi

- "Zuboblines" / "Bio sam mlad" / "Grenko vino" (RTV LJ 1977)
- "Moje miške" / "Stoj, Marija" (RTV LJ 1978)
- "Košava" / "Ljubav iz trafičke" (RTV LJ 1979)
- "Vse manj je dobrih gostiln" / "Oče" / "Debeluhi" / "Moja dama" (RTV LJ 1980. dvostruki singl)
- "Majhni psi" / "Ko zvonovi zapojo" (RTV LJ 1981.)

Albumi

- "Moj žulj" (RTV LJ 1978)
- "Od šanca do šanca" (RTV LJ 1979)
- "Ideje izpod odeje" (RTV LJ 1982 dupli)
- "Nove pravljice za otroke in upokojence" (RTV LJ 1983)
- "Hiti počasi" (RTV Slovenija 1990)
- "Underground Cowboy" (RTV S-Gooby Music 1992 kaseta)
- "Bil sem mlad... Ostani z nami (Najveći uspehi 1976 - 1983)" (RTV S 1990 kompilacija)
- "Ole, ole, ole... Iz Buenos Airesa" (RTV S-Šifco Music 1993 koncertna kaseta)
- "Sedem irskih noći" (RTV S-Šifco Music 1994)
- "Življene je drag sport" (Šifco Music-Corona 1995)

TAKO • TERMITI • TEŠKA INDUSTRIJA • TILLY
ROBERT • TIME I DADO TOPIĆ
• TONY MONTANO
• TUNEL • TUTTI FRUTTI BAND
• TVRDO SRCE I VELIKE UŠI

TAKO

(Beograd)

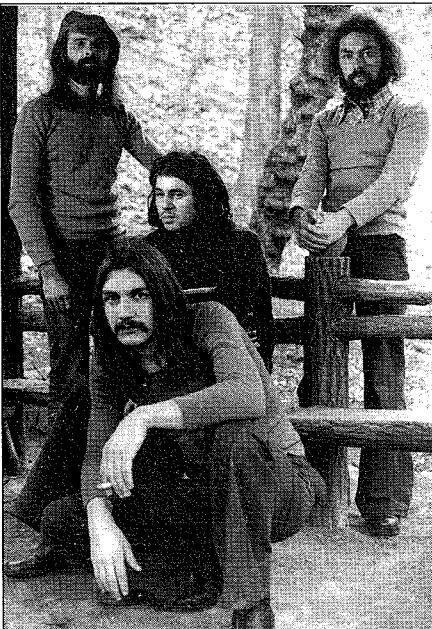
Simfo rock orijentisan sastav Tako osnovali su 1975. godine basista Dušan Ćućuz, klavijaturista Đorđe Ilijin, gitarista i pevač Sava Bojić i bubenja Milan Lolić. U to vreme Dušan Ćućuz je već bio veteran na sceni, tokom šezdesetih je svirao u Džentlmenima i Plamenih 6, a početkom sedamdesetih je bio pridruženi član YU grupe zadužen za ton, svetlo i zvučne efekte. Pored toga, bio je u originalnoj postavi grupe Opus. Sava Bojić je takođe imao kilometarsku karijeru na sceni. Jedan je od osnivača Pop mašine a bio je cenjen po svojim preciznim svirkama Hendriksovog repertoara. Đorđe Ilijin je radio kao profesor muzike, a sem instrumenata sa klavijutarama svirao je blok flautu i usnu harmoniku i često gostovao na snimanjima drugih sastava. Grupa se u početku zbog svoje nekomercijalnosti teško probivala na sceni.

Tokom 1975. godine u studijima Radio Beograda uradili su prve snimke "Čujem svoje misli", "Daždevnjak", "Lena" i "Čudan grad". Ozbiljniju afirmaciju doživeli su tokom 1977. godine kada su se ustalili u postavi sa gitaristom Miroslavom Dukićem i bubenjom Slobodanom Felekatovićem. Te godine, 28. avgusta, nastupaju kao predgrupa na koncertu Bijelog dugmeta kod Hajdučke česme. Novembra iste godine sa grupom S vremena na vreme organizuju kvadro ozvučen koncert u Domu omladine. Uspešni su bili i na festivalu BOOM 78 u Novom Sadu. Pošto su ih zbog nekomercijalnosti odbili u gotovo svim domaćim diskografskim kućama, uhleblje nalaze 1978. godine u produkciji RTV Ljubljana i to posle nastupa na Omladinskom festivalu u Subotici.

Na debi albumu "Tako" kao autori potpisuju se Ilijin, Ćućuz i Dukić u pesmama hipi naslova "Sinteza", "Utapanje sunca u peščanu memoriju", "Druga strana mene". U dugim, pretežno instrumentalnim kompozicijama nude svoju viziju simfo rocka sa jazz elementima. U temi "Lena" kao vokal gostuje Asim Sarvan iz sastava S vremena na vreme, dok u pesmi "Minijatura" čine muzičku posvetu sastavu Jethro Tull. Album su promovisali besplatnim koncertom na Kalemeđanu. Početkom 1979. godine sa grupom S vremena na vreme u Domu omladine ponovo organizuju kvadro ozvučen koncert. Za-

tim pauziraju jer je Ilijin oboleo od artritisa, a Dukić se odvojio i osnovao svoju grupu.

Godinu dana kasnije, grupa u staroj postavi nastavlja sa radom. Drugi album "U vreći za spavanje" objavljuju septembra 1980. godine. Ploča je ozbiljnije zamišljena, a svaki član je producirao svoju pesmu. Po objav-

Tako 1975. godine, originalna postava.

Ijivanju ploče kreću na seriju promotivnih koncerata a nastupaju i u Zagrebu u okviru manifestacije Pozdrav iz Beograda. Odlazak bubenjara u vojsku, ali i opšta promena klime izazvana dolaskom novog talasa, razlog su što je grupa prestala sa radom.

Oproštajni koncert održali su na beogradskom Filozofskom fakultetu početkom 1981. godine. Miroslav Dukić je postao studijski muzičar, snimio je veliki broj ploča drugim autorima, dok Ćućuz radi na ozvučavanju koncerata. Ilijin se posvetio arheologiji, radio je kao nastavnik muzičkog, ali je paralelno bio i producent drugim grupama. Objavio je solo ploču "Zabranjeno prisluškivanje" (Suzy 1983.) na kojoj je svirao sve instrumente sem bubenjeva. Taj deo rada obavio je Vladimir Furduj (ex Korni grupa). Ilijin poslednjih godina živi u Americi i bavi se produkcijom. Godine 1993. nemački izdavač Tomas Verner (Thomas Werner) je za svoju diskografsku kuću Kalemeđan Disk objavio na vinilu reizdanja oba albuma

grupe Tako. Odevene u nov, luksuzan omot (rad Mome Rajina), ploče su doble i muzički dodatak. Prvi album ima bonus pesmu "Put na jug", a drugi "Izgubljeno ništa" i "Horde mira" i to su originalni materijali snimljeni u vreme dok su aktivno radili zajedno.

Diskografija

"Tako" (RTV LJ 1978.)

"U vreći za spavanje" (PGP RTB 1980.)

TERMITI

(Rijeka)

Jedna od prvih domaćih punk grupa nastala je 1978. godine u riječkom predgrađu Turnić. Originalnu postavu činili su pevač Predrag Kraljević Kralj, gitarista Robert Tičić Tica, basista Damir Plečić, bubenjar Davor Horvat i klavijaturista Krešo Kaštelan. Prvi koncert imali su 23. oktobra 1978. godine u riječkom klubu Modra. Međutim, posle jednog nastupa na kome se Kralj sekao žiletom, deo članova napušta grupu. Novi članovi postaju basista Damir Martinović Mrle (ex Beta Centauri), bubenjar Berislav Dumenčić i klavijaturista Josip Krošnjak (ex Beta Centauri). U različitim kombinacijama u grupi su klavijature svirali Emil Žauhar, kasnije u grupi Kaos i Davor Tolja (ex Vrijeme i zemlja) a kasnije osnivač Denis & Denis).

Tokom rada Termiti nisu snimili nijednu ploču, ali su pesme "Vjeran pas", "Mama, s razlogom se brineš" i "Vremenska prognoza" uvršćene na kompilaciju "Novi punk val 78-80" (ZKP RTV 1980.). Svoj beskompromisni punk izraz prvi put su ozbiljnije medijski potvrdili nastupom u Kristalnoj dvorani opatiskog hotela Kvarner kada su se skidali, bacali perje i na binu iznosili WC šolju. Posle tog prilično šokantnog koncerta, bili su predgrupa sastavu Buldožer na njihovim nastupima u Sloveniji tokom 1980. i 1981. godine.

Poslednju svirku održali su u Plavoj sali Dvorane mladosti 1982. godine. Damir Martinović je oformio sastav Strukturne ptice, potom Let 2 u kojem je bubenjeve svirao Berislav Dumenčić, a zatim je grupa prerasla u Let 3. Na svoj drugi album "El Desperado" uvrstili su obradu pesme "Vjeran pas" koja je i inače njihov koncertni favorit, kao što su i atraktivnim scenskim nastupima nastavili liniju Termita. Josip Krošnjak je svirao sa grupom Fit (koja je takođe u jednom periodu izvodila obradu "Vjeran pas"), a potom u obnovljenoj grupi Beta Centauri koja je radila pod imenom Beta. Robert Tičić je postao član grupe Paraf, a dve godine po raspodu Termita je preminuo. Predrag Kraljević je u više navrata pokušavao da se vrati na scenu, učestvovao je u projektima "Zvuk za zrak" i Ri Band Aid.

Polovinom 1996. godine objavljen je CD "LP ploča Vjeran pas" na kome se nalazi sedamnaest njihovih originalnih studijskih snimaka iz prve faze, uz žive snimke sa nastupa u Puli avgusta 1979. godine i Rijeci novembra 1981. godine. Posvetu Termitima uradila je 1992. godine grupa Zvončekova bilježnica iz Aranđelovca, obradivši na svo-

joj kaseti "Inženjeri ljudskih duša" pesmu "Vjeran pas".

Diskografija

"LP ploča Vjeran pas" (Dallas 1996.)

TEŠKA INDUSTRija

(Sarajevo)

Klavijaturista Gabor Lendel rođen je u Subotici 1951. godine, a 1964. godine je osnovao tinejdžersku grupu Suze mладog krokodila u kojoj je svirao gitaru. Godine 1970. Mihajlo Kovač (Kornelijev brat) na Omladinskom festivalu u Subotici izvodi njegovu pesmu "Padao je sneg" i osvajaju prvu

Teška industrija 1976. godine: Lendel, Memić, Begović, Karić i Hadžiabdić.

nagradu publike. Jedno vreme Lendel svira orgulje u grupi Rok. Početkom sedamdesetih aktivno se bavi atletikom, a u vreme dok je bio reprezentativac, radi kao muzički producent u emisiji "Veče uz radio" i programa Radio Beograda. Zatim prelazi u Sarajevo i 1974. godine osniva grupu Teška industrija. Pored njega, originalnu postavu čine: Vedad Hadžiabdić, gitara (ex COD), Ivica Propadalo, bas gitara (ex COD), Senad Begović, bubenjevi (ex Formula 4), Fadil Toskić, vokal. Tekstove im je pretežno pisao Duško Trifunović. Pravu afirmaciju dobijaju tek dolaskom pevača Seida Memića Vajte (ex Veziri). Septembra 1975. godine u grupu dolazi basista Sanin Karić (ex Formula 4).

Prvim singlovima "Karavan" i "Kolika je Jahorina planina" (obrada narodne), nude pevljivi hard rock kome je težište na Lendelovim orguljama. Na debi albumu "Ho ruk", objavljenom 1976. godine predstavljaju se pesmama "Od Olova do Trnova", "Koncert tročinski" i drugim za koje su tekstove pisali Duško Trifunović, Ranko Boban u Dušanka Haleta. Leta 1976. godine grupa učestvuje na Splitskom festivalu sa tipičnom zabavnačkom pesmom "Život je maskenbal" kojom postižu uspeh. Krajem godine iz benda odlazi Vajta, osniva grupu Zmaj od Bosne, sa kojom učestvuje na BOOM festivalu 78. a potom započinje solo karijeru, dok Sanin Karić prelazi u Bijelo dugme.

Teška industrija tada ima temeljne kadrovske promene. Novi pevač postaje Goran Kovačević, basista Aleksandar Kostić, bubenjар Munib Zoranić, a klavijaturista Darko Arkus. Drugi LP "Teška industrija" producira je Nikola Borota, muziku je radio Lendel a većinu tekstova Duško Trifunović. Tekst za pesmu "Ala imam ružnu curu" napisao je Ranko Boban, a ispostavilo se da je muzika uzeta od mađarskog sastava Skorpion, ali nije potpisana, što je izazvalo solidan skandal. U pesmi "Štefanija", Lendel se ogleda kao pevač (pola teksta je na mađarskom), "Položio sam ruke u travu" potiče iz perioda rada sa grupom Rok, a na albumu je i epaska balada "Nikola Tesla". Oktobra 1977. godine Lendel odlazi u JNA i napušta grupu.

Godine 1995. švajcarski izdavač Krin music objavio je kompilacijski CD Teške industrije na kome su se našle pesme sa njihovih albuma, a gitarista Vedad Hadžiabdić, kao jedini stari član, za istu kuću snima CD "Ruže u asfaltu" kojim pokušava da nastavi život grupe.

Diskografija

Singlovi

- "Karavan" / "UFO" (Jugoton 1975.)
- "Kolika je Jahorina planina" / "Kovači sreće" (Jugoton 1975.)
- "Kadija" / "Šta je rekla Ana" (Jugoton 1975.)
- "Život je maskenbal" / "Našem putu kraja nema" (Jugoton 1976.)
- "Štap" / "Nepoznata pjesma" (Jugoton 1976.)
- "Alaj mi je večeras po volji" / "Ja i ti i ljubav naša" (Jugoton 1977.)
- "Igraj mala opa, opa" / "Otišla je ljubav moja" (Jugoton 1977.)

Albumi

- "Ho ruk" (Jugoton 1976.)
- "Teška industrija" (Jugoton 1976.)
- "Zasviraj i za pojaz zadjeni" (Jugoton 1978.)
- "Teška industrija i S. M. Vajta" (Jugoton 1981.)
- "Ponovo sa vama" (Sarajevo disk 1984.)
- "Ruže u asfaltu" (Art Of Voice - Megaton 1996.)

TILLY ROBERT

(Subotica)

Robert Tilly, poznatiji pod imenom Lonesome Bob Tilly rođen je 1954. godine u Subotici. Peva, svira akustičnu gitaru, bas, mandolinu, instrumente sa klavijaturama i flauto. Piše poeziju, slika i bavi se publicistikom vezanom za muziku.

Početkom osamdesetih sa Dragonom Ružićem je oformio akustičarski duet After Midnight Band. Od 1985. godine profesionalno se bavi muzikom izvodeći folk, blues, reggae i jazz muziku. Živeo je i nastupao Mađarskoj, Švedskoj, Holandiji, Americi, Nemačkoj i Maleziji. Objavio je knjige svojih pesama, ali i prevode blues pesama: "La Poésie Sonc But" (1976.), "Etthell Wolf's Side-turns" (1982.), "Troubadour" (1982.), knjigu eseja "The Great Blues Stylists" (1994.), "The Liverpool Poetic Circle" (1995.), "Irish Fairy Tales" (1996.) i "Great Blues Stylists 2" (1997.). Tokom karijere snimao je sa različitim muzičarima, pa su tako nastale ploče "Rather Go Blind", EP sa Robertom Hekeom (Robert Hoek) objavljen 1984. godine u Holandiji. Sa mađarskim Hobo Blues Bandom snimio je 1986. godine LP "Esztrad", a sa grupom Exit istoimeni album objavljen 1988. godine u Jugoslaviji. Na kaseti "Feel So Lonesome" koja je izašla krajem 1994. godine snimio je obrade blues i country standarda. Na kompilaciji "Belgrade The Blues Today" (PGP RTS 1994.) snimio je tradicional "John, the Revelator". Na kaseti "Tributes" snimio je posvete omiljenim blues velikanima. Kaseta "Root Vegetable With Wild Mushrooms And Vegetable" predstavlja zbir osamnaest pesama koje je Bob snimao od 1983. do 1994. godine.

Ostatak članova pokušava da nastavi pod istim imenom, ali bez većeg uspeha. Godine 1978. objavljaju LP "Zasviraj i za pojaz zadjeni", a jula meseca sviraju po Poljskoj. Goran Kovačević sa Ipetom Ivandićem i Lazom Ristovskim snima solo ploču "Prvak svijeta" (Diskoton 1982.), a Teška industrija 1984. godine objavljuje LP "Ponovo sa vama" u postavi Vedad Hadžiabdić (gitara, autor muzike), Narcis Lalić, vokal, Munib Zoranić, bubenjevi, Sead Trnka, bas i Zoran Krga, klavijature. Tekstove na toj ploči pisali su Duško Trifunović, Vedad Hadžiabdić, Husein Vladović i Mladen Vojnić Tifa. Po odlasku iz grupe, Lendel se preselio u Novi Sad, zaposlio u produkciji Radio Novog Sada, gde je radio kao producent i aranžer. Jedno vreme je sarađivao sa Ljubišom Ristićem u Subotici u okviru KPGT-a.

Teška industrija 1977. godine sa novim pevačem Goranom Kovačevićem u sredini.

Na kaseti "Radio sessions" našli su se snimci njegovog akustičarskog nastupa na radiju urađeni 18. juna 1996. godine. Te večeri je takođe izvodio obrade standarda. Na kaseti "Soleil des Loups" snimio je svoje kompozicije, kao i obrade standarda a sve instrumente je, po običaju, odsvirao sam.

Diskografija

- "Rather Go Blind" (Attic 1984. EP)
- "Exit" (PGP RTB 1987. LP)
- "Esztrad" (Hungaroton 1987. LP)
- "Kilometerkovek" (Jugoton 1988. LP)
- "Music Unity" (RTV Novi Sad 1988. EP)
- "Diarea Don't Have No Mercy (In This Land)" (ITMM 1994. kaseta)
- "Feel So Lonesome" (Music Yuser 1994. kaseta)
- "Root Vegetable With Wild Mushrooms And Vegetable" (Music Yuser 1995. kaseta)
- "Tributes" (Mario Records 1995. kaseta)
- "Lonesome Bob & the Cold Shit" (Good Taste Records 1996. kaseta)
- "More Tributes per Year" (Good Taste Records 1996. kaseta)
- "Raw & Lonesome-live" (LP Production 1996. kaseta)
- "Alive and Well at St. James" (LB Production 1996. kaseta)
- "Lonesome Bob Radio Sessions" (Gorilla Memories 1996. kaseta)
- "Soleil des Loups" (Big City Dream 1997. kaseta)

Time 1976. godine u jednoj od brojnih postava.

Razočaran, rešio je da ide sam, ali krajem 1969. godine stiže mu poziv da se priključi Korni grupi i zameni pevača Dalibora Bruna.

Po njegovom prelasku u Beograd, Dinamiti prestaju sa radom. Ubrzo Dado u Korni grupu dovodi i Josipa Bočeka. U Korni grupi je počeo da komponuje i tako su nastale njegove prve pesme "Remember", "Žena je luka a čovek brod" i "Prvo svetlo u kući broj 4" u kojoj je autorstvo podelio sa Kornelijem Kovачem. Iako su te pesme bile u maniru progresivne muzike koju je Kornelije u to vreme zastupao, nijedna se nije našla na pločama Korni grupe.

Septembra 1971. godine napušta Korni grupu i odlazi u Zagreb gde uz pomoć menadžera Vladimira Mihaljeka formira Time. Grupa zvanično nastaje novembra 1971. godine u postavi: Dado Topić, vokal, Tihomir Pop Asanović, klavijature (ex Generals), Vedran Božić, gitara (ex Grešnici, Roboti, Wheels Of Fire, Mi, BP Convention), Mario Mavrin, bas (ex BP Convention), Ratko Div-

jak, bubnjevi (ex Dinamiti, BP Convention) i Brane Lambert Živković, klavir i flauta (ex Grupa 220). Debi LP, za koji je većinu pesama Dado napisao još dok je bio u Korni grupi, izlazi polovinom 1972. godine. Prvi tiraž štampan je u pet stotina primeraka, jer se u to vreme nije verovalo da domaći album ima komercijalni potencijal. Kako je prodaja krenula iznenadjuće dobro, ploča je godinama kasnije redovno doštampavana (CD reizdanje iz 1990. ima kao bonus pesme "Makedonija" i "Da li znaš da te volim"). Na debiju se našla epski široka "Za koji život treba da se rodim", jazz orijentisana "Kralj alkohol" (muzika Alberto Krasnić), udarna "Istina mašina" (koju je 1994. obradila EKV), neobavezna "Hegedupa upa" i balada "Pjesma No. 3". Originalna postava dala je nekoliko vrlo ubedljivih koncerata, a onda je počelo opisanje muzičara što će biti karakteristika grupe tokom čitave njene karijere. Prvo je otisao Mario Mavrin, pa su bas na smenu svirali Dado, Nenad Zubak (ex grupe 220) i Čarli

TIME TOPIĆ ADOLF DADO

(Zagreb)

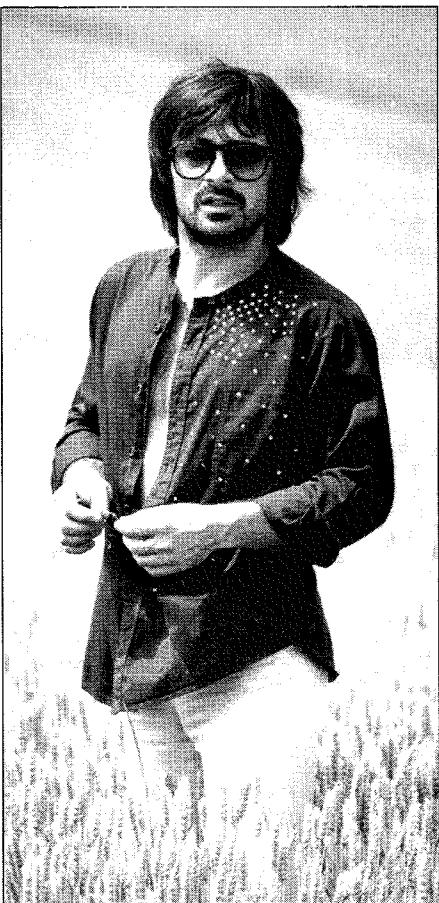
Adolf Dado Topić rođen je 4. septembra 1949. godine u selu kraj Nove Gradiške u Slavoniji. Mužičku karijeru Dado je započeo kao srednjoškolac u grupi Đavolji eliksiri u kojoj je gitaru svirao Josip Boček. Dado je svirao bas i pevao.

Kasnije su obojica svirali u grupi Lavine, da bi se 1967. godine priključili najuspešnijoj postavi osječkih Dinamita. Prve Dinomite činili su pevač Kićo Slabinac, gitarista Antun Nikolić, basista Alberto Krasnić, klavijaturovista Vlada Lazić i bubnjar Ratko Divjak. Kada su Slabinac i Nikolić otišli u JNA, nove Dinomite nastavljaju Dado koji prelazi na ritam gitaru i prvi put peva, Boček, Divjak i Alberto Krasnić. Dado vrlo brzo izgrađuje reputaciju odličnog pevača soul i blues muzike. "Genijalci iz Osijeka", kako su ih tada nazvali, svirali su samo tuđe stvari, ali za njima ne ostaje nijedan studijski snimak. Prethodni Dinamiti ostali su zabeleženi sa snimcima iz 1967. godine sa numerama "Čađava mehana" i "Čačak kolo" na kompilacijskim kompakt diskovima "Yu retrockspektiva" (Komuna 1994.). U letu 1969. godine iz Nemačke se vraća gitarista Vedran Božić (rođen 1946. u Zadru) koji je po klubovima svirao sa zagrebačkom grupom Roboti. Po raspadu Roboti osnovao je Wheels Of Fire koji su jednom prilikom u klubu svirali sa Džimijem Hendriksom. Pod utiskom njegove priče Dado je nagovarao ostale iz Dinamita da se oprobaju u inostranstvu, ali bez uspeha.

T

Novak (ex Generals, Srce, Septembar). Zatim se iz redovnog angažmana povukao Ratko Divjak koga su zamenili Peco Petej a uskakao je i Piko Stančić. Peco Petej, je u to vreme već imao izgrađenu reputaciju. Krajem šezdesetih bio je član splitskih Delfina zajedno sa klavijaturistom Encom Lesićem. On i Enco su 1970. godine prešli u Indexe, ali se Peco u grupi zadržao samo dva meseca. Po završetku Muzičke akademije u Gracu 1973. godine pristupio je grupi Time i ostao joj već u tokom svih uspona i padova. Ipak, veliki promet muzičara kroz grupu rezultovao je i vrlo neobičnim postavama. Jednom prilikom u Osijeku su nastupili samo bubenjar Peco Petej i Topić. A u Splitu se Time pojavio u kombinaciji: Asanović, Petej i basista Baraković.

Do prestanka rada originalne postave dolazi januara 1973. godine. Dado je nekoliko meseci proveo u Nemačkoj gde je sa Vedranom Božićem svirao po klubovima, a Asanović je otišao na turneu u SSSR kao član Novih fosila. Po povratku u zemlju, Dado nastupa sa Jugoslovenskom pop selekcijom koju je osnovao Pop Asanović. Time i Pop selekcija učestvuju na Svetskom festivalu omladine u Berlinu, u tadašnjoj Istočnoj Nemačkoj gde dobijaju nagradu za Asanovićevu kompoziciju "Berlin". Sviraju i u Austriji kao predgrupa na turneu engleskog sastava East Of Eden, kao i na festivalu BOOM 73 i njihova pesma "Reci mi ciganko

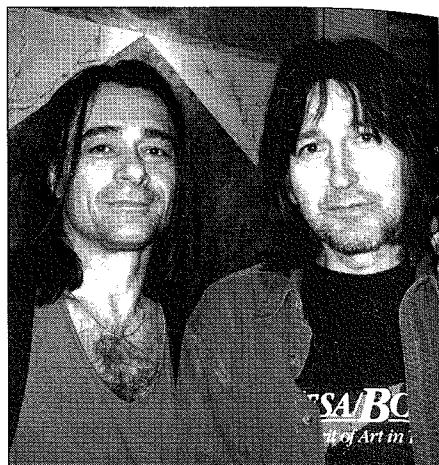
Dado Topić 1979. godine u vreme albuma "Neosedlani"

što u mome dlanu piše" objavljena je na živoj ploči "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.). Početkom 1974. godine Dado učestvuje na

snimanju albuma "Majko zemljo" Tihomira Asanovića na kome peva, ali je i autor muzike i tekstova. Članovi Pop selekcije osnovali su kasnije sastav September sa kojima je Topić povremeno nastupao. U dva navrata, tokom 1974. godine, Dado je bio u zatvoru zbog izbegavanja vojne obaveze. Tokom boravka u vaspitnoj ustanovi napisao je pesme za album "Time II" koji je snimio sa Asanovićem, Divjakom i Dragim Jelićem iz YU grupe koji je u to vreme u Ljubljani boravio u JNA. Dado je svirao bas, a na ploči su se našli trominutni hitovi "Alfa Romeo GTA", "Dok ja i moj miš sviramo jazz", zatočeništvo inspirisana "Živjeti slobodno" i balade "Da li znaš da te volim", "Divlje guske" (na tekst Desanke Maksimović) i "Balada o 2000" za koju je muziku napisao Alberto Krasnić.

Završivši snimanje, novembra 1974. godine odlazi na odsluženje vojnog roka u Celje. Po izlasku iz vojske, oktobra 1975. godine malo promoviše drugi album, a zatim odlazi u London gde kao basista počinje da svira sa grupom Foundations. Sa njim u grupi bio je i Peco Petej i oni su odsvirali četrdeset tri koncerta po Engleskoj. Januara 1976. godine Foundations sviraju po Jugoslaviji. Posle te turneve Topić i Petej ostaju u Jugoslaviji i nastavljaju Time. Ubrzo im se pridružuje klavijaturista Kris Nikols (Chris Nicholls) sa kojim su svirali u sastavu Foundations. Kris je rodom iz Prestona (u blizini Liverpoola), u početku je svirao u jazz triju, a zatim pristupa grupi Foundations gde upoznaje Topića i Peteja. Kada se posvadao sa članovima Foundations, dolazi na nekoliko meseci u Jugoslaviju, ali ostaje preko tri godine. Time sviraju na festivalu BOOM 76 i koncertna verzija pesme "Da li znaš da te volim" ostaje zabeležena na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). LP "Život u čizmama sa visokom petom", Topić snima u Minhenu sa muzičarima: Vedran Božić (gitara), Kris Nikols (klavijature), Ratko Divjak (bubnjevi), Karel Čarli Novak (bas), Piko Stančić (bubnjevi) i Zdenka Kovačić (prateći vokali). Ovom pločom Topić nudi koncepciski album koji za temu ima život rock zvezde. LP donosi hit "Rock'n'roll u Beogradu". Sledeće dve godine Topić redovno svira oproštajne turneve grupe Time. Tako je snimak njihovog nastupa održanog 6. novembra 1976. godine u novosadskom Studiju M zabeležen na duploj ploči "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.). Uz druge sastave, Time su zastupljeni pesmama "Život u čizmama sa visokom petom" i "Divlje guske". Krajem 1977. godine propala je kombinacija sa supergrupom K2 u kojoj je trebalo da budu Kornelije Kovač, Dado Topić, Ratko Divjak, Čarli Novak, Sloboda Marković i Josip Boček. Kada su se krajem 1977. godine Petej i Vedran zaposlili kao studijski muzičari, grupa Time zvanično prestaje sa radom.

Topić i Nikols dolaze u Beograd, pristupaju grupi Ribeli koja menja ime u Mama Co Co. Svirali su redovne igranke u Domu omladine Beograda i pratili Zdravka Čolića na turneu "Putujući zemljotres". Brojni verni obožavaoci teško su mu oprostili što je kao

Topić i Božić u Londonu 1997. godine.

basista bio u pratećoj grupi tipične pop zvezde. Dado u duetu sa Borisom Arandelovićem peva na singlu grupu Smak "Na Balkanu" 1979. godine. Iste godine postiže hit sa pesmom "Floyd" Zorana Simjanovića, napisanom za film "Nacionalna klasa" reditelja Gorana Markovića. Zatim na duplom solo albumu "Neosedlani" donosi novi autorski koncept. U jedanaest pesama, prateći princip filmskog scenarija, obrađuje životnu priču zamišljenog junaka Jovana koji napušta Jugoslaviju u želji za udobnim životom. U vremenskom periodu od deset godina Jovan postaje žigolo, kockar, polako propada i sve intenzivnije otkriva vrednost svoje zemlje. U poslednjoj pesmi, "Hej, Jugosloveni" iskorišćeni su stihovi "Ostajte ovde" Alekse Šantića, a tu su i stihovi Egziperija i Jure Kaštelana. Na snimanju su učestovali Josip Boček, Ratko Divjak, Čarli Novak, Kris Nikols, gitarista Srđan Miodragović i Sladana Milošević. Produciju su radili Dado Topić i Enco Lesić, a ploča je snimana u beogradskom studiju V od decembra 1978. do juna 1979. godine.

Sledeći LP "Šaputanje na jastuku", snimaju 1980. godine Topić, Kris Nikols, Dragan Gajić, bubnjevi i Tomislav Šuh, bas. Hitovi kao "Elizabet", koji se nalaze na A-strani uspevaju na radiju, dok ambicioznije "Zvijezdana prašina", "Mojim prijateljima" sa B-strane prolaze gotovo nezapaženo. Sa Sladanom Miloševićem je za Pesmu Evrovizije snimio pop pesmu "Princeza" koja se pojavi na maksi singlu. Uspeh te saradnje doveo do objavljuvanja zajedničkog CD-a na kom se nalazi izbor pesama iz karijere Sladane i Dade. Krajem osamdesetih on se seli u Austriju gde 1993. godine objavljuje mini CD "Call it love". Na njemu su četiri mainstream orientisane pesme, uradene sa saradnikom Zwertnigom, suvlasnikom izdavačke kuće i studija Montana. U tom periodu nastupa sa grupom The Spise koja svira standarde.

Od pre nekoliko godina živi u malom istarskom mestu Brtonilja, a otvorio je vrlo dobro opremljen studio. Često se pojavljuje kao gost na koncertima grupe Parni valjak i nastupa sa reproduktivnim Telephone Blues Bandom. Godine 1996. PGP RTS je na kompakt disku objavio alume "Time II" i "Život u čizmama sa visokom petom" uz dodatu singl kompoziciju "Tin i Tina".

Diskografija

Singlovi

- "Život moj" / "Pjesma br. 3" (Jugoton 1973.)
 "Makedonija" / "Reci ciganko, što mi u dlanu piše" (Jugoton 1973.)
 "Kad jednom otkrijem čovjeka u sebi" / "Da li znaš da te volim" (PGP RTB 1975.)
 "Tin i Tina" / "Dok sjedim ovako u tvojoj blizini" (PGP RTB 1976.)
 "Kad smo ja i moj miš bili bokseri" / "Dok ja i moj miš sviramo jazz" (PGP RTB 1976.)
 "Poželi nešto" / "Superstar" (PGP RTB 1976.)
 "Princeza" (PGP RTB 1984. maksi singl)

Albumi

- "Time" (Jugoton 1972.)
 "Time II" (Alta - PGP RTB 1975.)
 "Život u čizmama sa visokom petom" (PGP RTB 1976.)

Solo albumi

- "Neosedlani" (PGP RTB 1979. dupli)
 "Šaputanje na jastuku" (PGP RTB 1980.)
 "Slađana i Dado" (PGP RTB 1989. kompilacija)
 "Call it Love" (Montana 1993. mini CD)

TONY MONTANO

(Beograd)

Od 1979. do 1985. godine Velibor Miljković Bora (rođen 1962. godine u Beogradu) pevao je u mnogoljunoj punk grupi Radost Evrope koja nije uspela da se izdigne dalje od nivoa agresivne i neorganizovane ekipe vezane za scenu SKC-a.

i "Boli me zub" iz perioda grupe Radost Evrope. Montano je obradio pesmu "Balada o Boni i Klajdu" referišući se na verziju Dragana Stojnića, zatim "Do You Wanna Dance" iz repertoara Bobi Frimena (Boby Freeman), a "Perač prozora" nastala je na osnovu hita "Dajana". Sa Montanom su u prvoj fazi bili muzičari koji su se takođe skrivali iza mafijaških pseudonima: gitarista Edi Salvatore (ex Radost Evrope), bubenja Manzana (ex Paribrejkers), basista Pjetro Manolo i gitarista Serđo Manini članovi grupe Rock Street. Na sledećoj ploči "Talični Tom je mrtav" Montano ponavlja muzičku formulu na zadatu temu, a zatim 1988. godine objavljuje živi LP "Live-Mi smo iz Beograda (Mutant party)" koji ih predstavlja u slabom koncertnom izdanju. U to vreme Tony Montano i sastav Đavoli organizuju zajedničku jugoslovensku turneju. Album "Lovac na novac" objavljuje 1991. godine. Na njemu je obrada "Zvižuk u osam" Darka Kraljića, iz repertoara Đorđa Marjanovića, navijačka "Mi smo šampioni", dok je pesma "Odlaziš 1984-1990" posvećena Prljavom kazalištu. Autor većine materijala je Z. Adamović. Prateće vokale pevali su članovi grupe Vampiri. Godine 1993. je autor i glumac u pozorišnoj predstavi "Bilo jednom u Beogradu" povodom koje objavljuje istoimenu ploču. Na CD-u "Najbolje od najboljeg 1991.-1995." u pesmi "Mi smo srećna porodica" sa njim u duetu peva Nele Karajlić. CD "Moja žena fudbal ne voli! (Zašto?)" donosi ponovljene pesme "Mi smo šampioni" i "Mi smo iz Beograda". Pesma "Goli na Adi Ciganliji" inspirisana je radom

Diskografija

- "Tony Montano" (Helidon 1986.)
 "Talični Tom je mrtav" (PGP RTB 1987.)
 "Live- Mi smo iz Beograda (Mutant party)" (PGP RTB 1988. koncertni)
 "Lovac na novac" (PGP RTB 1991.)
 "Bilo jednom u Beogradu" (PGP RTS 1994.)
 "Najbolje od najboljeg" (PGP RTS 1995.)
 "Moja žena fudbal ne voli! (Zašto?)" (PGP RTS 1997.)

TUNEL

(Beograd)

Grupu su krajem 1980. godine osnovali gitarista Ljuba Ninković (ex S vremena na vreme), basista Vlada Janković Jet (ex Crni biseri) i bubenja Steva Stevanović (ex SOS). Predstavivši se melodioznim rock zvukom starinskog tipa, prvi godina su često sviđali, najčešće na zajedničkim nastupima sa drugim grupama.

Debi LP "Noćni prolaz" objavili su 1982. godine i na njemu su Janković i Ninković ravnopravno podelili autorstvo. Produciju su uradili sa Robertom Nemečekom. Na ploči se uz lake hitove "Natali", "Radio", "Svako je zna" nalazi obrada hiphop himne "Born To Be Wild" i duhovita Džetova "Volim sax" u kojoj peva na adekvatno šmekerski način. Sledеći LP "Niz tri tamne ulice" uz Ljubine i Džetove pesme donosi obradu "A sad je svemu kraj" Bobija Vomaka (Boby Womack). Ploču je producirao Robert Nemeček. U grupu je 1984. godine došao gitarista Vlada Negovanović (rođen 1962. godine ex Butik, Dr Spiru i ljudska bića i grupa Ljudi Slađane Milošević). Sa njim snimaju LP "Električna iluzija" u produkciji Bobana Petrovića. LP "Do poslednje kapi..." donosi još jednu Džetovu duhovitu numeru "Kleka", a snimili su Vili Dickinson (Willie Dixon) "Little Red Rooster" u adekvatno erotizovanom Džetovom prepevu pod nazivom "Crveni petao". Na ploči su gostovali Asim Sarvan (vokal) i Bata Kostić (gitara) koji je bio i koproducent. Negovanović 1987. godine prelazi u Sporit ritam bend Dejana Cukića, a 1995. godine u Bajagine Instruktore. Novi gitarista Tunela postao je Predrag Guculj koji je pre toga svirao sa Rambom Amadeusom. Na ploči "Bubnjevi preko reke" u pesmi "Bela lađa" pevao je Branko Marušić Čutura, a za pesmu "Ulica ljubavi" Ninković je uradio prepev starog hita grupe Doors "Love Street". Džet se pozvao na sopstvenu tradiciju u temama "Katarina (tenis nije sport za svakoga)" i "(Još uvek) volim sax" u kojoj je gostovao gitarista Borko Mitić. Prateće vokale su pevali Biljana Krstić, Asim Sarvan i Željko Marinković, a Saša Loker je svirao klavijature. Tunel je prestao sa radom 1992. godine kada se Ljuba Ninković angažovao oko obnovljene grupe S vreme na vreme.

Vlada Janković već dugi niz godina radi kao muzički urednik na Radio Beogradu, program 202. Godine 1987. dobio je Majsku nagradu za organizaciju rock koncerata i Hit 202 uživo. Pasionirani je diskofil i do sada je sakupio preko 11 000 ploča i diskova. Od 1994. godine predvodi Vlada Jet Band u

ZORAN TRBOVIĆ

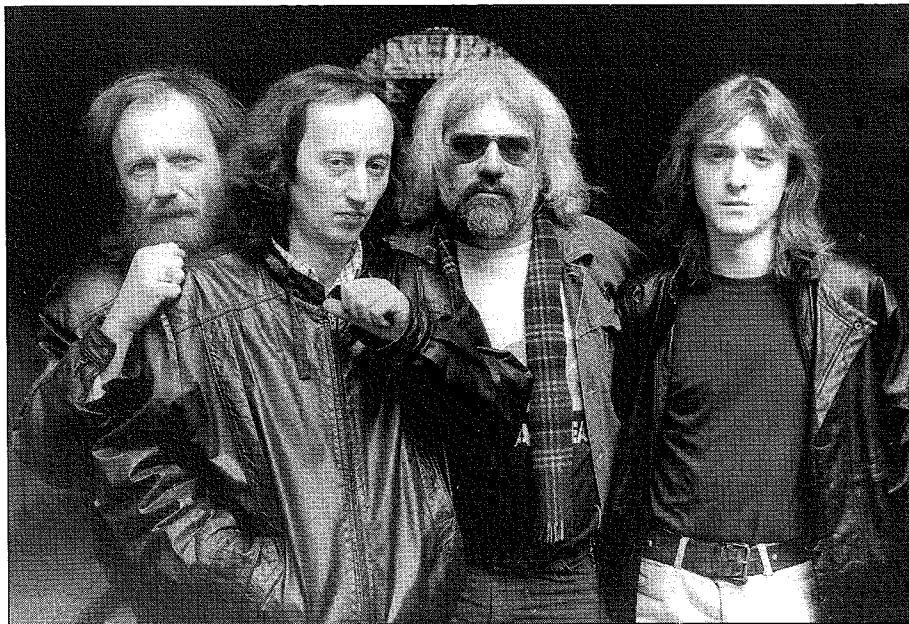
Po uzoru na glavnog junaka iz filma "Scarface" Bora odlučuje da uzme pseudonim Tony Montano i započinje samostalnu karijeru.

Rockabilly orijentisan debi LP u produkciji Boruta Činča iz grupe Buldožer (svirao i klavijature na ploči) objavljuje 1986. godine. Povezujući zvuk pedesetih i punka, Tony je svoju muziku okarakterisao kao frkabili. Na debi ploči su se u novim obradama našle pesme "Vreme je da skinem mrak", "Frigidna"

grupe Bow Wow Wow, dok su nove teme koje Montana zanimaju sažete u pesmi "Obilić" napisanoj za istoimeni fudbalski klub.

Montano je tokom karijere gostovao u Nemačkoj, Austriji, Švedskoj i Švajcarskoj, glumio je u filmovima "Davitelj protiv davitelja" (1985.) i "Brod plavi za Šangaj" (1993.), a osvojio je tri nagrade na festivalu MESAM. Od 1991. godine Tony Montano retko nastupa uživo.

T

Tunel: Ninković, Stojanović, Janković i Guculj

kome su bubenjačar Steva Stevanović i gitarista Boban Birtašević (ex Siluete).

Diskografija

Singlovi

- "Radio" / "Svako je zna" (PGP RTB 1980.)
- "Natali" / "Svako je zna" (Jugodisk 1981.)
- "Srećna Nova godina" / "A ti me samo gledaš" (Jugodisk 1981.)
- "Ne plaši se" / "Jo Jo" (PGP RTB 1987.)

Albumi

- "Noćni prolaz" (Jugodisk 1982.)
- "Niz tri tamne ulice" (Jugodisk 1983.)
- "Električna iluzija" (PGP RTB 1984.)
- "Do poslednje kapi..." (PGP RTB 1987.)
- "Bubnjevi preko reke" (PGP RTB 1991.)

TUTTI FRUTTI BAND

(Split)

Grupu Tutti Frutti Balkan Band osnovao je kompozitor i gitarista Nenad Ninčević koji

je dugo godina bio autor hitova za grupe Magazin i Novi fosili. Tutti Frutti su tokom godina često menjali članove, a najverniji saradnici Ninčeviću bili su pevač Ivo Amulić, gitarista Tomislav Mrduljaš, basista Nenad Bego i bubenjačar Vojo Stojanović (ex Stijene). Često je kao muzičar i producent u studiju sa njima radio Mirko Krstićević (ex Metak).

Na debi ploči, pored svojih pesama u pop stilu sa blagim festivalskim štimungom, obrađuju stari hit "Tutti Frutti" Lilti Ričarda (Little Richard). Uoči druge ploče "Gore iznad oblaka" na kojoj su sarađivali pevačica Meri Trošelj i klavijaturista Đorđe Petrović, skraćuju ime u Tutti Frutti Band. Sledećim pločama patentiraju komunikativnu muziku u kojoj dominiraju balade, a svoju karijeru sve više održavaju na festivalima, orijentirajući se na dalmatinski pop zvuk. Njihov dugogodišnji gitarista Tomislav Mrduljaš ih napušta 1988. godine i uz klavijaturistu Remi Kazinotiju i basistu Željka Petreša osniva sastav Tu Tu sa kojim objavljuje LP "Mala beba" (PGP RTB 1989.).

Godine 1992. Ivo Amulić napušta grupu i započinje solo karijeru. Novi pevač postaje Alen Nižetić i sa njim snimaju ploču "Ruže i vino".

Diskografija

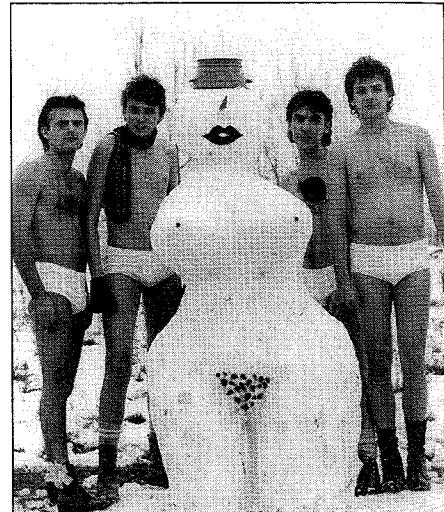
- "Brzi vlak u nogama" (Suzy 1986.)
- "Gore iznad oblaka" (PGP RTB 1987.)
- "Stvari lagane" (Jugoton 1988.)
- "Krila leptira" (Jugoton 1989.)
- "Opusti se i uživaj" (Jugoton 1990.)
- "Ruže i vino" (Mandarina 1996.)

TVRDO SRCE I VELIKE UŠI

(Beograd)

Grupu 1981. godine pokreću pevač Dragutin Savić, basista Bane Savić, gitarista Nebojša Jovanović i bubenjačar Ivan Ranković.

Debi LP "Kaži ovom bati pa pa" nudi čvršći pop zvuk, ali ne postižu uspeh i ubrzo prestaju sa radom. Ranković jedno vreme svira u grupi EKV, a zatim sva četvorica i bubenjačar Đidi Spasić 1986. godine pokreću grupu Ulica od meseca. Ranković je u toj grupi prešao na gitaru. LP "Ulica od meseca" (Komuna-PGP RTB 1987.) snimaju u produkciji Kor-

Tvrdi srce, velike uši i smrznute noge.

nelija Kovača, autor pesama je Dragutin Savić, a u temi "Odakle meni devojčica" upotrebljen je stih iz pesme "Možda spava" Vladislava Petkovića Disa. "Ruže su crvene" se referiše na stari hit Crvenih koralja iz šezdesetih godina.

Po izlasku ploče, bez adekvatne koncertne promocije, grupa prestaje sa radom, a Ranković se seli u London.

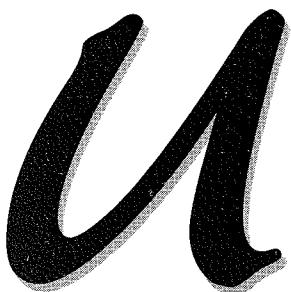
Diskografija

Singl

- "Pucanj u prazno" / "Kalemegdanski tango" (Jugodisk 1981.)

Album

- "Kaži ovom bati pa pa" (Jugodisk 1983.)

U ŠKRIPCU

U ŠKRIPCU

(Beograd)

Nukleus grupe činili su klavijaturista Zoran Vulović Vule, pevač Milan Delčić Delča i gitarista Aleksandar Vasiljević Vasa. Delčić je na početku svirao gitaru, ali je vremenom odustao od te uzaludne aktivnosti. Njih trojica su kao srednjoškolci pripremali amaterske pozorišne predstave, a 1979. godine počeli su da sviraju u postavi sa dve gitare i klavijaturama. U početku su se zvali Prolog za veliki haos i Furije furiozno furaju. Krajem sedamdesetih počinju da rade kao novinari-saradnici u emisiji "Mladi novi svet" na Studiju B. Ta emisija je 1981. godine preraslala u "Ritam srca". Delčić je bio kum emisije i njegov glas je snimljen na špici.

Godine 1980. menjaju ime i postaju U Škripcu, jer su se tako osećali. Stalno su kuburili sa instrumentima i finansijama. Pridružuje im se bubenjača Miloš Obrenović, a nešto kasnije dolazi gitarista Aleksandar Lukić Luka koji je dobio ulogu basiste. Prvi snimci, pesme "Proleće" i "Pamflex dom" objavljeni su na albumu "ARA" (Jugoton 1981.) koji je okupio sastave druge generacije beogradskog novog talasa. Na samom početku zagovarali su Pamflex koncept koji je osmislio Delčić. Pamflex je predstavljao njihovu fiktivnu firmu, tako da su putem koncerata reklamirali različite izmišljene proizvode. Tvrdeći da je reklama vrhunac umetnosti, u okviru te propagandne akcije na nastupima su čitali govore obojene humorom i ironijom. Na sceni su se pojavljivali sa Pamflex zastavama, koristili su harmoniku i elemente teatarskog jezika.

Tokom 1981. godine intenzivno sviraju, pretežno u beogradskim i zagrebačkim klubovima i brzo stiču naklonost publike. Debi LP "Godine ljubavi" snimaju bez Lukića koji je u JNA, a njega u studiju zamjenjuje Zdenko Kolar basista Idola. Na koncertima bas gitaru svira Dejan Grujić (ex Braća). Tokom rada na ploči formiraju tim saradnika koji će se pojavljivati i na njihovim kasnijim izdanjima: Saša Habić, producent, te Slobodan Šajin i Moma Rajin, autori omota. Ploča donosi skup tematski različitih pesama "Hamuamule", "Samuraj", "Kao u boji", "Proleće". Po objavljuvanju debija, sa njima kao menadžer počinje da radi Saša Dragić i čitavu karijeru vode organizovanje. Prelaze u Jugoton i

1983. godine objavljaju album "O je" koji biva oporezovan kao šund, ali kod publike i kritike odlično prolazi. Ploča biva proglašena najboljom te godine po izboru kritike časopisa "Rock". Na snimanju ploče kao basista i jedan od aranžera učestvuje Slobodan Srdjan (ex Gordi), a kao gosti Đorđe Petrović (sintisajzeri), Nenad Jelić (udaraljke) i Jovan Maljković (saksofon). Sa ploče se izdvajaju pesme "Beograd spava", "Kockar" i "Sidi do reke". Decembra 1983. za novogodišnje praznike, tempiraju mini LP "Nove godine" za koji je omot uradio Mirko Ilić. U grupu se vraća Aleksandar Lukić i tokom 1984. godine redovno sviraju, najčešće u Hrvatskoj, a tokom leta nastupaju na radnim akcijama širom Jugoslavije. Sledecim albumom "Budimo zajedno" 1985. godine prave zaokret prema žanru koji je u to vreme nazivan "nova zabavna muzika". Pored novih pesama, na ploči se našao ponovni snimak pesme "Hamuamule". Tim albumom nisu ponovili prethodne uspehe i grupa se razilazi.

Delčić je 1984. godine diplomirao dramaturgiju i posvećuje se pisaju za pozorište. Luka i Vasa u studiju rade kao snimatelji i producenti. Njih dvojica sa Milošem Obrenovićem i klavijaturistom Aleksandrom Ralevim 1986. godine formiraju grupu Košava i objavljaju album "Crveno vino" (Jugoton 1986.). Luka i Vasa su autori materijala, a deo tekstova su napisali Milan Delčić i Vida Crnčević. Po povratku iz vojske, Vule planira da osnuje grupu Bang Bang u kojoj je trebalo i da peva. Ipak, u kombinaciju ulazi i Delčić i odlučuju se da 1986. godine opet krenu pod imenom U Škripcu. Prve snimke rade sa beogradsko-zagrebačkom muzičkom postavom: Davor Vidiš, bubenjevi, Dario Kumerle, bas i Zdravko Jurković, gitara. Međutim, Delča odlazi u JNA, a Vule novu postavu sastavlja od ovdašnjih muzičara: Aco Tabuš vokal, Dejan Škopelja Škopi, bas (ex Kanibal Fru, Belo belo), Zoran Veljković, gitara i Marko Milivojević, bubenjevi (ex Morbidi i mnoći).

LP "U Škripcu" objavljuju 1987. godine i on ostaje zapamćen po pesmi "Vreme je za nas". Obnovljena grupa ne postiže uspeh i postupno se gasi.

U to vreme, Delčić pristupa realizaciji solo ploče koju je trebalo da producira Mato Došen. Ipak, ploču nikada nije uradio, a U Škripcu se ponovo okupljaju 1989. godine u postavi Delča, Vule, Luka, Vasa, Škopi i

bubenja Ratko Ljubičić (ex Disciplina kičme). LP "Izgleda da mi smo sami" objavljuju 1990. a sledeće godine učestvuju na retrospektivnoj večeri Beogradskog proleća izvodeći obradu pesme "Stjuardesa" Radoslava Grajića. Pesma se našla na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.). Sa početkom rata prekidaju redovan rad. Povremeno su se okupljali za veće nastupe (Studentski protest, Gitarijada u Zaječaru) i pripremali novu ploču do čije realizacije nije došlo. Deo tih pesama kasnije je iskorišćen za album grupe Familija koji su Vasa i Luka formirali sa članovima Vampira i za album "Delča i Sklekovci" (PGP RTS 1994.). Tu ploču Delča je snimio sa članovima Sklekovca u postavi Jožef Pilasanović (gitara), Nebojša Zulfikarpašić (gitara), Predrag Milanović (bas) i Ratko Ljubičić (bubenjevi). Pored Delčinih, na ploči su i Vuletove pesme, kao i verzija "Da dirla da da" po staroj obradi Đorđa Marjanovića. Na sledećoj ploči "S jezikom u usta" (ITMM 1997.) Delča je poduzeo putovanje u različite žanrove od tehnika, funk zvuka do klasičnih pop pesama. Tu je obrada "Nove godine", starog hita U Škripcu koja je dobila naziv "Volkswagen Blau" i tekst na nečemu što liči na nemački jezik.

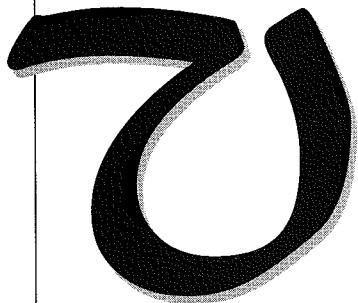

Elegantna faza grupe U Škripcu u vreme snimanja ploče "O je".

Uz muzičku karijeru Delčić se bavio i pisanjem za pozorište. Autor je predstava "Hari ne putuje vozom" (SKC, 1984.), "Kraljevo blago" (Atelje 212, 1986.), "Transex hardcore one man show" (Bitef teatar 1992), "Radmilo Gnušni i Radmila Pogana" (Bitef teatar 1992.). Napisao je i režirao storiju "Lepe, čiste, dobre" u omnibusu "Beogradski priče", a radio je kao dramaturg za TV seriju "Dome, slatki dome". Sa Vladimirom Đurićem na Art kanalu vodio je emisiju "Kult detektivi", a samostalno noćni program "Kabinet doktora Mrmora".

Diskografija

- "Godine ljubavi" (PGP RTB 1982.)
- "O je" (Jugoton 1983.)
- "Nove godine" (Jugoton 1983 mini LP)
- "Budimo zajedno" (Jugoton 1985.)
- "U Škripcu" (Jugodisk 1987.)
- "Izgleda da mi smo sami" (PGP RTB 1990.)

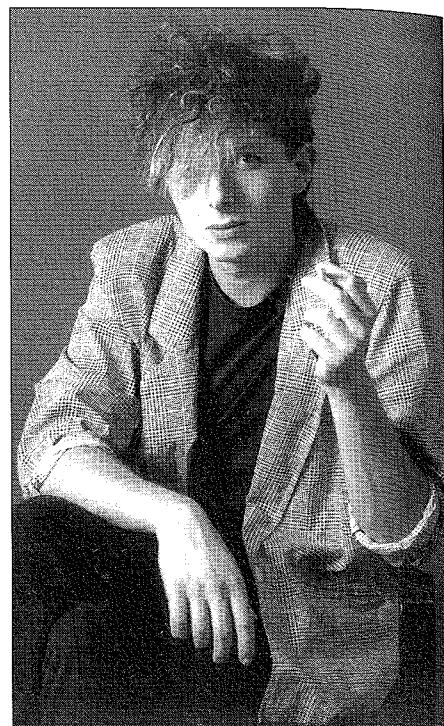
VALENTINO • VAMPIRI • VAN GOGH
 • VARGA TIHOMIR TINI • VATRENI POLJUBAC
 • VEJVODA GORAN • VIDEOSEX • VIKTORIJA
 • VJEŠTICE • VLADA I BAJKA • VOJIČIĆ MLADEN
 TIFA • VRIJEME I ZEMLJA • VRISAK GENERACIJE

VALENTINO

(Sarajevo)

Grupa Valentino nastala je 1982. godine, a osnovao je gitarista Zijo Rizvanbegović koji je godinama planirao pokretanje takvog sastava. Postupno je skupljao muzičare, a za pevačem je tragao punih godina dana, pa je na kraju dao oglas u listu "Oslobodenje". Osnovu grupe, pored Zije, činili su pevač Suad Jakirlić Jaka i basista Emir Čolaković. Prve nastupe imali su kao predgrupa Bijelom dugmetu na koncertima u Bosni. U Beogradu su se prvi put predstavili aprila 1984. godine. Tada su kao gosti nastupili u Domu sindikata na Bajaginom koncertu povodom objavljivanja njegovog debija "Positivna geografija".

Tim nastupom oni su promovisali svoj debi "No 1". Na ploči je kao gost u jednoj pesmi gitaru svirao Goran Bregović. Kao hit godine 1985. izdvojila se pesma "Volim te još" u kojoj je drugi vokal pevala Amila Sulejmanović. Uoči snimanja ploče "Valentino II" u grupu dolaze klavijaturista Nikša Bratoš i bubnjar Ademir Volić Kufi koji su pre toga bili u sastavu Bonton Baja. Dolaskom Nikše Bratoša dobijaju instrumentalističko pojačanje, on na ploči svira električnu akustičnu gitaru, klavijature i saksofon. Sa te ploče izdvojile su se pesme "Bez tebe" i "Jugovići". Producijom trećeg albuma bavio se Nikša Bratoš, a na njemu su imali još jedan hit "Oka tvoja dva". U to vreme su već uvelikou izgradili pop orientisan stil sa napadnim refrenima i otvorenim koketiranjem sa folk

Zijo Rizvanbegović, vođa grupe Valentino

zvukom. Popularnost koju su prvi godina rada stekli, polako je počela da opada posle treće ploče, jer su se vrtili u zatvorenom krugu sopstvenog šablonu.

Posle te ploče došlo je i do osipanja grupe. Nikša Bratoš je prešao u Crvenu jabuku, pevač Jaka je 1987. godine otišao u JNA a po povratku je prestao da se bavi muzikom i postao asistent na fakultetu. Zamenio ga je Gogo Prusina sa kojim su snimili četvrti album na kome se našao za Valentino neobičan instrumental "Saksofoni lete u nebo" koji je Zijo komponovao tokom boravka na Tajvanu. U grupu je 1988. godine stigao novi gitarista Zoran Šerbedžija. Peti album "Ponekad noću kad grad spava", snimili su 1989. godine uz pomoć producenta Željka Brodarića Jape (ex Metak). Sa početkom rata, grupa prestaje sa radom i jedino je u muzici ostao Zijo Rizvanbegović. On živi u Nemačkoj gde je objavio ploču "Moja kuća putujuća" na kojoj je i pesma "Nemam više ofentala dulđunga" u kojoj gostuju Hari Varešanović, Saša Lošić i Alen Islamović. Na toj ploči su se našli demo snimci koje je Zijo uradio tokom boravka u Nemačkoj.

Članovi grupe su rasuti po svetu, a u Bosni, tačnije zapadnom delu Mostara, jedino je ostao Gogo Prusina koji radi kao muzički urednik na hrvatskom radiju Herceg Bosna. On povremeno peva po nemačkim klubovima, a 1996. godine nastupao je na Melodijama Mostara sa pesmom "Tiho tiho" i Cro festu u Neumu sa "Kad bi ove ruže male".

Diskografija

- "No 1" (Suzy 1984.)
- "Valentino II" (Diskoton 1985.)
- "Valentino III" (Diskoton 1987.)
- "Valentino IV" (Jugoton 1988.)
- "Ponekad noću kad grad spava" (Jugoton 1989.)
- "Moja kuća putujuća" (Nimfa sound 1996.)

VAMPIRI

(Beograd)

Grupa je nastala 1987. godine, ali su zbog odlaska u vojsku članova benda tek 1990. godine skrenuli pažnju na sebe specifičnim tretiranjem dooo wap muzike. Sastav je činila mnogoljudna ekipa: pevač Aleksandar Eraković Era, zatim Dejan Pejović Peja, Dejan Petrović Dexy i Dušan Varda koji su pevali prateće vokale, gitarista Dušan Pavlović Lude, basista Dejan Jovanović, bubnjar Go-

gan Novaković Bole, gitarista Saša Petrov i bubnjar Srđan Milenković. Uz svoje pesme "Plavi grad", "Neću", "Stari voz", tu je "Ona i ja", obrada starog hita sastava The Searchers "Needles And Pins".

Do personalnih promena došlo je jer su uoči ove ploče Goksi, Peja i Redžepi sa bivšim članovima grupe U Škripcu formirali sastav Familija. Jeseni 1997. godine u produkciji Saše Habića Vampiri su snimili CD "Monkey food". Novim pesmama grupa istražuje različite žanrove, ali se i dalje oslanja na zvuk pedesetih. Grupu čine Era, Tomke, Saša Petrov,

ran Redžepi Gedža, sakofonista Borko Bojac i klavijaturista Dejan Tomović Tomke.

Debi album "Rama lama ding dong" objavljen 1991. godine donosi seriju pesama koju publika brzo prihvata. Pored naslovne pesme koja predstavlja obradu starog hita grupe Edsels, tu je "San letnje noći" rađena po motivima "Little Orphan Girl" sastava Carlo and The Belmonts, ali i njihove "Malena", "Hajde, hajde", "Ove noći", "Sve što želim to su samo sni". Na snimanju gostuju gitarista Branko Potkonjak, klavijaturista Sloba Marković i sakofonista Jovan Maljković, a producent je Oliver Jovanović. Pažljivo ispeglanim vokalnim linijama i uz jednostavnu muzičku matricu, postali su pre svega miljenici tinejdžerki. Prvi veči nastup imali su u Sava centru kao predgrupa sastavu Vaya Con Dios. U proleće 1991. godine nastupaju na večeri Beogradskog proleća na kojoj su izvođene obrade ranijih pobedničkih pesama. Oni se odlučuju za "Beogram" iz repertoara Đorđa Marjanovića i ona je objavljena na festivalskoj ploči "Beogram" (PGP RTB 1991.). Sa pesmom "Meni njen ljubav treba" pobeduju na MESAM-u 1991. godine i dobijaju priznanje kao otkriće godine. Drugi LP "Tačno u ponoć" donosi seriju pesama u istom stilu i obradu "Usamljeni rendžer" Džeri Lendisa (Jerry Landis). Godine 1993. rade muziku za film "Mi nismo anđeli" Srđana Dragojevića i četiri pesme iz filma pojavljuju se na trećem albumu "Be-be", a tu je i pesma "Ding ding dong" za koju su osvojili drugo mesto na Jugoviziji. Godine 1995. objavljaju album "Plavi grad" u redukovanoj postavi koju čine Era, Tomke, basista Dra-

a novi su gitarista Jožef Pilasanović (ex Tony Montano), bubnjar Srđan Jovanović (ex Oktobar 1864, Psihopolis) i basista Saša Filčić (ex Špijuni).

Diskografija

- "Rama lama ding dong" (PGP RTB 1991.)
- "Tačno u ponoć" (PGP RTB 1991.)
- "Be-be" (ZAM 1993.)
- "Plavi grad" (PGP RTS 1995.)
- "Monkey Food" (Komuna 1997.)

VAN GOGH

(Beograd)

Grupa je osnovana januara 1986. godine u postavi: gitarista Zvonko Đukić Đule,

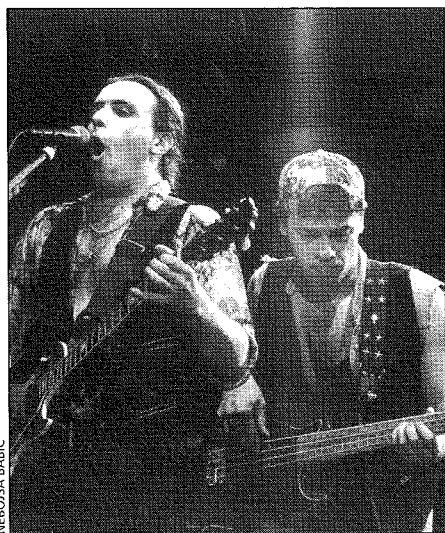
bubnjar Srboljub Radivojević, klavijaturista Đorđe Petrović (ex Zajedno.), pevač Goran Milisavljević i basista Predrag Popović (ex Rock Ekspres). Pre toga Đule je imao srednjoškolski sastav Haos, a u to vreme njegov brat Ljubomir Đukić svirao je klavijature u Električnom orgazmu. Već februara 1986. godine grupa Van Gogh objavljuje promo singl sa pesmom "Tragovi prošlosti", a maja iste godine pojavili su se na Omladinskom festivalu u Subotici gde su osvojili drugu nagradu publike i treću žirija.

Krajem 1986. godine izlazi im debi album za koji je muziku napisao Đukić, tekstove Milisavljević a produkcijom se bavio Đorđe Petrović. Pored obnovljenih verzija pesama "Tragovi prošlosti", "Tvoj smeh" i "Menjam se", sa kojima su nastupali na Subotici, tu su "Kako zove se", "Noćno nebo", "Znam" i druge. Oštrom svirkom ponudili su pevljive kompozicije zasnovane na rock tradiciji. Posle serije koncerata, grupa prestaje sa radom i tokom te pauze Zvonko Đukić nastupa sa sastavima Fit (učestvuje na snimanju njihove debi ploče), EKV (album "Samo par godina za nas") i u grupi Nikole Čuturića. Rad obnavljaju 1990. godine objavljivanjem promo singla sa pesmom "Gubiš me" i albumom "Svet je moj", godinu dana kasnije. Đule se tada prvi put pojavljuje u ulozi pevača. Ploču snimaju Srba Radivojević, basista Aleksandar Barać, bubnjar Vladan Cvetković i klavijaturista Vlada Barjaktarević koji je bio i producent. Kao gosti na snimanju su bili Milan Mladenović, Margita Stefanović, Zoran Radomirović Švaba i Tanja Jovićević. Autor muzike i većine tekstova

Van Gogh 1996. godine.

ALEKSANDAR KUJČEVIĆ

NEBOJA BABIC

opet je Đule, a pesmama "Neko te ima", "Gubiš me", "Dibuk" nastavljaju sa nešto kompleksnijom varijantom svog osnovnog zvuka. Treći album "Strast" pripremaju kao trojka Đule, Srba i Aca, a na snimanju učestvuju Rambo Amadeus, Marija Mihajlović, Pera Džo i Fredi i Marko (New Age Band), a produkciju je radio Saša Habić. Pesmama "Aleluja", "Nemoj biti lud", "Basna" profiluju gitaristički rock glavne struje. Godine 1995. objavljaju kompilacijski CD na kome je petnaest pesama sa prethodna tri albuma i "Zemlja čuda" sa singla.

Ambicioznim diskom "Hodi" Van Gogh 1996. godine kreće novim pravcem nudeći žanrovske raznovrsnije pesme praćene efektnim video spotovima. Muziku je komponovao Zvonko Đukić, deo materijala uradio je sa članovima grupe, pesmu "Polje snova" napisao je Saša Dragić, a deo tekstova je urađen po motivima pesnika Momčila Nastasijevića. Produciju je opet radio Saša Habić, a sa ploče su se izdvojile "Delfin", "Hodi", "Kiselina", "Apsolutno ne". Kao bonus na disku su se našli koncertni snimak pesme "Luna" i instrumental "Vertigo". Na kompaktu "Moja generacija" Kornelija Kovača, krajem 1996. godine objavljena je njihova obrađa pesme "Jagode i maline" iz repertoara Korni grupe. Koncertni CD "No Comment", snimljen na njihovim nastupima 23. i 24. januara 1997. godine u beogradskom SKC-u, donosi izbor pesama iz čitave karijere sa naglaskom na novijim pločama.

Diskografija

Singlovi

- "Tragovi prošlosti" / "Samo san" (PGP RTB 1986.)
- "Tvoj smeh" / "Kako zove se" (PGP RTB 1987.)
- "Gubiš me" / "Tvojim imenom" (PGP RTB 1990.)
- "Zemlja čuda" / "Besnilo" (Mega MA mix) (PGP RTS 1994.)

Albumi

- "Van Gogh" (PGP RTB 1986.)
- "Svet je moj" (PGP RTB 1991.)
- "Strast" (PGP RTS 1993.)
- "Tragovi prošlosti" (PGP RTS 1995. kompilacija)
- "Hodi" (PGP RTS 1996.)
- "No Comment" (Metropolis 1997. koncertni)

VARGA TIHOMIR TINI

(Zagreb)

Veći deo rane mladosti Tihomir Tini Varga je proveo u inostranstvu, jer se selio u skladu sa očevim poslom. Živeo je u Sovjetskom Savezu i Argentini, a 1969. godine se vratio u Zagreb i počeo da svira u sastavu Ab ovo koji su činili basista Nenad Zubak, bubnjar Piko Stančić i klavijaturovica Hrvoje Marjanović Harma (ex Add band). Jedno vreme su nastupali u Kulušiću, a onda je od dela tih muzičara Drago Mlinarec formirao novu postavu Grupe 220, a Varga se preselio u Nemačku. Po povratku u Zagreb oformio je nov sastav koji se nikada nije pojavio uživo, jer se Varga 1975. godine preselio u Švedsku gde je otvorio studio.

Drago Mlinarec je bio prvi koji je u njegovom studiju 1979. godine snimio svoj album "Tako lako", pa zatim ploče "Sabрано"

LUBA TRIFUNOVIC

i "Pomaknuto". Na tim pločama Varga je radio kao koproducent, a svirao je gitare, bas, sintisajzer, udaraljke. Pored toga, sa Dragom je često nastupao na njegovim koncertima po Jugoslaviji. Godine 1981. on i Hrvoje Marjanović osnovali su sastav Mungos i za RTV Ljubljani objavili istoimeni album. Na ploči urađenoj u maniru sastava Steely Dan, njih dvojica su autori muzike i teksta, a materijal je snimljen uz pomoć studijskih muzičara. Tini je svirao bas, gitaru, sintisajzer, u nekoliko numera je pevao, a Harma je svirao klavijature i pevao. Drago Mlinarec je svirao akustičnu gitaru, a Dragana Brčić bubenjeve. Sa ploče je izdvojen singl na kome su se našle pesme "Kuda idu dani" i "Pješma".

Ipak, najznačajniji uticaj na sceni Tini Varga je imao kao producent. Radio je produkciju grupama Zana, Film, Prljavo kazalište, Parni valjak, Massimu Saviću, Željku Bebeku i mnogim drugim. Početkom 1996. godine umro je u Stockholm.

Diskografija

"Mungos" (RTV LJ 1982.)

VATRENI POLJUBAC

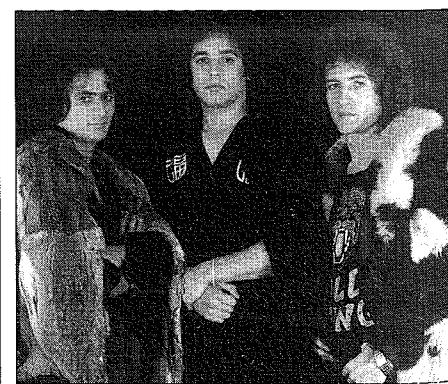
(Sarajevo)

Jedna od ključnih ličnosti sarajevske scene je Milić Vukašinović Mića (rođen 1950. u Beogradu). Po prelasku u Sarajevo, na nagovor starijeg brata koji je svirao gitaru, sa dvanaest godina počinje da vežba bubenjeve. Debituje u bratovljevoj grupi, sviraju-

ći na igrankama, a sa trinaest godina osniva sastav Plavi dijamanti. Budući da je po prirodi bundžija i borac za pravdu, iz gimnazije ga izbacuju, jer je udario direktora i on prelazi da uči zanat TV mehaničara. Ni to ga nije previše zanimalo i od 1965. godine živi od muzike svirajući u sastavu Čičak. Leta 1970. godine odlazi u Italiju gde tezgari sa Goranom Bregovićem, Željkom Bebekom i Zoranom Redžićem. Po povratku u Sarajevo osnivaju progresivni hard rock trio Mića, Goran i Zoran. Pred kraj leta 1971. godine napušta sve i odlazi u London da bi izučavao rock na izvoru. Tamo ostaje tri godine, radi fizičke poslove, pere sudove, ali je siguran u ispravnost svoje odluke. Pred kraj 1974. godine враћa se u Sarajevo, postaje član Indexa a oktobra 1976. godine dolazi na mesto bubenjara Bijelog dugmeta. Zatim, po odlasku iz Dugmeta, donosi još jedan radikalni rez u karijeri.

Početkom oktobra 1977. godine osniva heavy metal trio Vatreći poljubac u kome komponuje, peva i svira gitaru. Sa njim su basista Šećer Hodža (rođen 1954. u Uroševcu, a po raspodu Jugoslavije se preselio u Sofiju) koji je pre toga svirao u grupama Rezonansa i Divlje jagode i bubenjar Perica Stojanović (rođen 1954. u Sarajevu), ranije član grupe Ambasadori i Indexi. Publici su se prvi put predstavili na festivalu BOOM 77 u Novom Sadu.

Sledi prvi singl i odmah udarac u glavu. Pesma "Doktor za rokenrol" predstavlja njezinu ultimativnu biografsku priču. Singl je efektno producirao Nikola Borota, a pesma je u listu "Zdravo" 1978. godine proglašena za hit godine. Drugim singlom "Navrat, nanos i na svoju ruku" potvrđuju renome uigrane i agresivne atrakcije, a debi album "Oh, što te volim, joj" objavljaju krajem 1978. godine. Ploču su snimali u Londonu, producirao je Ričard Vejl (Richard Whally) i na njoj Mića demonstrira svoje gitarsko znanje, peva vrlo visoko u maniru tadašnjih heavy bendova, a sve začinjava svojim ispovednim tekstovima sa očiglednim mačo-erotskim asocijacijama. Menadžer grupe bio je Braco Đirlo koji je imao ambicije da ovom pločom poruši sve prethodno zadate tiraže. Album donosi samo jednu mirniju kompoziciju "Baj,

Vatreni poljubac 1978 godine: Hodža, Stojanović, Vukašinović

baj, malena". Mića u pesmama koristi folk elemente, pa ga u to vreme kritikuju da kopira Bregovića. Svoj osećaj za narodnjake Mića je višestruko koristio, tako da je već

tada radio pesme za Hanku Pladum (hit "Voljela sam, voljela") a kasnije i za mnoge druge. Debi ploča je umotana u luksuzan omot, u stilu tadašnjih ploča Dugmeta, sa lascivnom fotografijom na naslovnoj strani gde ženska ruka zabada nokte u muška leđa. Povodom ploče Miću su zamerali da se previše slepo drži žanra, da su mu pesme monotone i da nije uspeo da dostigne autentičnost prvog singla. Vatreni poljubac je u proleće 1979. godine nastupio na rock večerima Opatijskog festivala i Beogradskog proleća gde su se, naravno, našli u sasvim neadekvatnom okruženju.

Kako je tokom sedamdesetih godina Mića dugo sanjao o svojoj grupi, za Vatreni poljubac mu se nakupilo puno pesama, pa je 1979. godine album "Recept za rokenrol" izašao kao dupli. U šesnaest pesama i osamdeset minuta muzike doslovno je ponovio svoju koncepciju pa je u magazinu "Džuboks" zaradio etiketu "HM narodnjak". Ploču su producirali članovi grupe uz pomoć snimatelja Radeta Ercegovca, a tu se našao instrumental "Rock kolo" i druge okretne, tvrde kompozicije. Trećom pločom "To je ono pravo", godinu dana kasnije, Mića nastavlja samouverenu liniju kako u pesmi "Nek ne sluša kome smeta moj rock'n'roll", tako i u "Oda heroju" koju je novinar Dragan Kremer duhovito okarakterisao kao narodno-oslobodilačko-revolucionarni heavy metal. U maniru klasičnog hiperproduktivca u istoj 1980. godini objavljuje novu ploču "Bez dlake na jeziku". Na njoj beleži erotski hit "Boogie je htjela" i ozbiljniju "Moj drug je otis'o van" o odlasku obrazovanih mladih ljudi u inostranstvo.

U grupi dolazi do prve personalne promene, odlazi Ševčet Hodža i osniva sastav Carski rez, a kasnije Detektor laži. Menja ga Sanin Karić (ex Teška industrija i jedno kraće vreme u Bijelom dugmetu). U to vreme Mića je šesnaest svojih pesama snimio na engleskom, planirajući da se sa tim materijalom probije napolju. Od toga, kao i obično, nije bilo ništa pa je nastavio u domovini. Na četvrtom albumu "Živio rock'n'roll" kroz pesme "Krv i znoj", "Svi za rock'n'roll" i "Stoput na dan" 1982. godine ponovo nudi recepte za upotrebu svoje muzike. Pravovernost stava i iskazuje podsmevajući se ispisnicima koji su se pod stare dane ošišali, kaže se o novi talas i mlate gitaram "k'o Houra", gde se direktno referiše na Bregovićevu ska fazu. Na ovoj ploči Mića je odustao od često glorifikovane klasične kombinacije trija, pa u baladama "Kako da znam" i "Hej, zaboravi" na klaviru gostuje Laza Ristovski. Po izlasku ove ploče Mića pravi pauzu u radu grupe.

Godine 1984. objavljuje prvu solo ploču "Potraži me" na kojoj je pevao, svirao gitaru, bubnjeve i bas, a Laza Ristovski je svirao klavijature. Pored blesavih, ali šarmantnih muzičkih ujudurmi kao što je "Žikino kolo", isprobava se i u pop vodama. Tokom pauze u radu grupe, Sanin Karić izučava zanat u zlatarskoj radionici i svira kao studijski muzičar, a Perica Stojanović sa Rakom Marićem, menadžerom Bijelog dugmeta, vodi kafic Estrada.

Vatreni poljubac 1987. godine: Vojičić, Stojanović, Karić, Vukašinović.

Godine 1985. Poljubac objavljuje još jednu ploču "Iz inata", a sledeće, LP "100% rock'n'roll" na kome predstavljen novi član pevač Mladen Vojičić Tifa koji mu se pridružio posle rada sa Bijelim dugmetom i kratkim flertom sa Željkom Bebekom. Tom pločom priklonio se hard rocku na tragu Deep Purple i Whitesnake, a zadržao se na temama vezanim za seks, alkohol i slična duševna preispitivanja. Na ploči je pesma "Kad sve prođe ostaću sam" koju je Mića napisao za Bebeku, ali ona nije uvršćena na njegovoj solo ploči. Tu su još balade "Kako da te ostavim", "Ne pitaj me", narodnjački orijentisana "Stipu gatibo" i čitava serija rock brojeva. Po objavlјivanju ploče Mića je raspustio Poljubac, povukao se iz javnosti i sve više posvetio komponovanju za narodnjake. Radeći ploče za njih, tražio je da se ispoštuje samo jedan uslov: da bude kompletan autor, producent, aranžer i svirač. Zatim objavljuje drugu solo ploču "Hej, jaro, jarane", a njegove nove pesme sam naziv ploče dovoljno dobro opisuje.

Posle petogodišnje pauze, 1992. godine je objavio solo ploču "Kao nekad" na kojoj su materijali nastali u periodu 1983. i 1984. godine, a ponovo je snimio dve pesme sa prvog albuma. Album je uradio u saradnji sa Mučetom iz Zabranjenog pušenja. Ploča je izašla uoči rata u Bosni, tako da je odmah potonula u vihu sasvim drugačijih zbijanja. Do medija se jedino probila pesma "Sad ga lomi" u kojoj, po svom već dobro utvrđenom scenariju, opisuje seksualne aktivnosti sa raznim pohotnim ženskim objektima sa Zapada.

Tokom rata Mića je sve vreme ostao u Sarajevu. Izdavačka kuća Nimfa sound objavila je dva na brzinu pripremljena kompliacijska CD-a pod nazivom "Dr. za rock'n'roll" i "100% rock'n'roll" na kojima su pesme Vatrenog poljupca i sa Mićinim solo ploča. Na izboru za Pesmu Evrovizije 97 u Dablinu, Bosnu i Hercegovinu je predstavljala njegova pesma "Goodbye", a Mića je svirao gitaru i pevao prateće vokale.

Novembra 1997. godine Mića se obreuo u Beogradu sa serijom novih pesama koje je ponudio potencijalnim izvođačima. Tom pri-

likom objavio je ploču "Sad ga lomi" na kojoj su uz nove i neke stare pesme.

Diskografija

Singlovi

- "Doktor za rock'n'roll" / "Tvoje usne su bile moj najdraži dar" (Jugoton 1978.)
- "Navrat-nanos i na svoju ruku" / "Od želje da te ljubim hoću prosti da poludim" (Diskoton 1979.)

Albumi

- "Oh, što te volim, joj" (Sarajevo disk 1978.)
- "Recept za rock'n'roll" (PGP RTB 1979. dupli)
- "To je ono pravo" (PGP RTB 1980.)
- "Bez dlake na jeziku" (PGP RTB 1980.)
- "Živio rock'n'roll" (RTV LJ 1982.)
- "Veliki hitovi" (RTV LJ 1983.)
- "Iz inata" (RTV LJ 1985.)
- "100% rock'n'roll" (Diskoton 1986.)

Solo Albumi

- "Potraži me" (Diskoton 1984.)
- "Hej, jaro, jarane" (Diskos 1988.)
- "Kao nekad" (Diskoton 1992.)
- "Sad ga lomi" (DeMil 1997.)

VEJVODA GORAN

(Beograd)

Gitarista Goran Vejvoda je početkom osamdesetih godina sa pevačicom Bebi Dol predvodio grupu Annoda Rouge, kraće vreme je sarađivao sa Idolima u vreme snimanja njihove ploče "Odbrana i poslednji dani", radio je sa sastavima Kozmetika, D'Boys i Mitrom Subotićem.

Sredinom osamdesetih godina preselio se u Pariz gde radi u studiju, piše muziku za balet, pozorište i primenjene forme. Objavio je CD sa muzikom iz baleta "Koža sveta", a u okviru grupe Oko 3 sa basistom Vedranom iz Zagreba objavljuje CD "Oko 3" (Barclay 1992.). Leta 1995. godine sa Rambom Amadeusom snimio je eksperimentalni CD "Mikroorganizmi" (Komuna 1996.). Septembra 1997. godine u Beogradu je na 31. BITEF-u izvedena francuska baletska predstava "Romeo i Julija" za koju je muziku radio Vejvoda.

V

VIDEOSEX

(Ljubljana)

Okosnica grupe nastala je 1982. godine, a postavu stabilizuju u proleće 1983. godine kada klavijaturista Matjaž Kosi, bubenjar Iztok Turk i basista Janez Križaj pozivaju pevačicu Anju Rupel i klavijaturistkinju Ninu Sever. Orijentirajući se na elektronsku pop muziku baziranu na zvuku dva sintisajzera, brzo stiču pristalice.

Prvi pravi nastup imaju septembra 1983. godine na manifestaciji Novi Rock na ljubljanskim Križankama. Krajem godine objavljaju singl sa pesmama "Moja mama" i "Kako bih volio da si tu" (koju su 1996. godine obradili članovi šabačke grupe Goblini). Prvi album izlazi marta 1984. godine i donosi hit "Detektivska priča", a na njemu su pored pesama sa prvog singla i "1001 noć", "Neon-

JANE ŠTRAVS

ska reklama" ali i nekoliko instrumentalata. U to vreme ih Matjaž Kosi napušta i osniva komercijalnu grupu Moulin Rouge. Videosex bez njega sviraju na finalu YURM-a u Zagrebu. Jeseni 1984. godine gosti su na turneji Parnog valjka, a nastupaju i na MESAM-u. Marta 1985. godine objavljaju LP "Lacrimae Christi" sa udarnim pesmama "Tko je zgazio gospodu Mjesec" i "Sivi dan". Ploča je dobila naziv po obradi teme "Lacrimae Christi" nemačkog dirigenta Karla Boma (Carlo Bohm). Kao gost, na ploči je učestvovao Laza Ristovski. Po objavljinju drugog aluma, grupu napušta Nina Sever. Na predlog Zorana Predina iz grupe Lačni Franz, snimaju mini album "Svet je zopet mlad" na kome su njihove obrade evergreen pesama slovenske zabavne muzike šezdesetih godina. Na snimanju su im pomagali Dadi Kašnar (Miladojka Youneed), Andrija Pušić i Plesni orkestar RTV Ljubljane.

Godinu i po dana kasnije, vraća im se Nina Sever, a Janez Križaj više nije stalni član grupe već sa njima radi samo u studiju. Poslednju ploču "Ljubi in sovraži" objavljaju

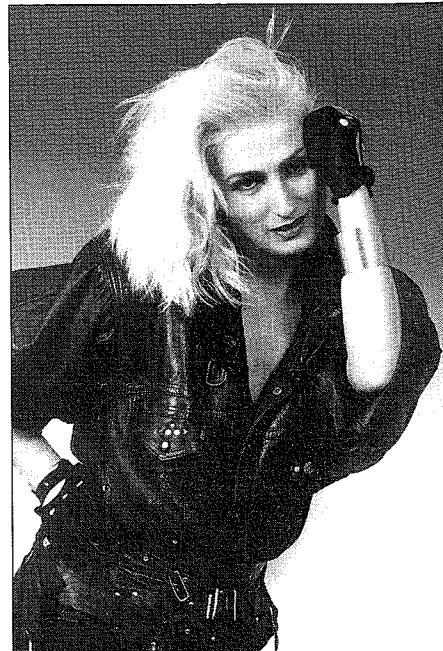
1992. godine i na njoj su tekstovi odabrani iz Enciklopedije dečijih pesama.

Po raspodu grupe 1992. godine, Turk i Križaj se posvećuju producentskom radu, Nina jedno vreme radi kao profesor klavira, a zatim prelazi u marketing službu izdavačke kuće Dallas. Anja se zaposlila kao spiker na RTV Slovenija i nastavila solo karijeru. Objavila je mini CD "Lep je dan", CD "Odpri oči" (Helidon 1995.) i "Življenje je kot igra" (Men Art 1996.) sa pesmama koje spadaju u žanr diskovne zabavne muzike. Autori kompozicija su Anja i njen suprug Aleš Klinar, inače gitarista i vođa sastava Agropop. Anja je gostovala na ploči "Let It Be" (RTV LJ 1988.) grupe Laibach u obradi pesme "Across The Universe" sastava The Beatles.

U proleće 1997. godine objavljen je dupli kompilacijski CD "Arhiv" na kome su se našla gotovo kompletna prva tri aluma, najbolji delovi četvrtog i osam ranije neobjavljenih

1983. u okviru kulturne razmene Aske dvadeset puta nastupaju u Keniji. Sa radom su prestale 1986. godine. Za to vreme Snežana je vodila grupu kroz koju je prošlo oko dvadeset pet pevačica. Objavile su singl sa evrovizijskom pesmom "Halo, halo" (autor Sanja Ilić), te dva albuma "Disko rock" (Jugoton 1982.) i "Katastrofa" (Diskos 1984.).

Krajem 1986. godine Snežana snima pesmu "Šarene ulice" i osniva grupu Viktorija. Debi album "Spavaćeš sam" snima dve godine u četiri studija u Zagrebu i Novom Sadu. Na toj ploči se predstavlja rock orientisanim pesmama "Barakuda" (autor Zoran Lesendrić), "Spavaćeš sam" (autor Zlatan Stipić), "Sami" (obrada hita grupe Ohio Express, tekst Bora Đorđević), kao i baladom "Daj ne pitaj" (autori Zlatan Stipić i Bora Đorđević). Producen i koautor materijala bio je Teodor Jani (Theodore Yanni). Ploču su snimili Laza Ristovski, (klavijature), Nenad Stefanović Japanac, (bas), Bojan Pečar, (bas), Safet Petrovac, (gitaru) i Tomislav Brezic, (bubnjevi). Pevačko pojačanje pružili su Bora Đorđević, Milan Mladenović, Izolda Barudžija i članovi grupe Sunčeve pege. Godine 1988. i 1989. čitaoci magazina "Pop rock" izabrali su Snežanu za najbolju pevačicu. Takođe je na MESAM-u 1990. godine proglašena za pevačicu godine. Početkom 1991. godine objavljuje album "Ja verujem" koji je snimljen u studiju Radio Pule. U radu na ploči učestvovali su Laza Ristovski, Saša Lokner, Nenad Stefanović Japanac, gitaristi Rastko Milošev, Vjekoslav Zajec, Branko Jelić, Vlada Negovanović, a kao specijalni gosti pojavili su se Zoran Lesendrić i Dino Dvornik. Autori pesama su Zlatan Stipić, Nenad Stamatović, Žika Milenković, Aleksandar Lokner, Zoran Lesendrić, Dragan Čaćinović i Branko Jelić, dok su tekstove pisali Radoman Kanjevac, Marina Tucaković, Bora Đorđević, Milja Vujanović i glumac Ljubiša Bačić (pesmu "A ja bez tebe" napisao je početkom sedamdesetih i posvetio Mileni Dravić). Ploča dostiže dijamantski tiraž zahvaljujući pesmama

Snežana Mišković kao Viktorija.

VIKTORIJA

(Beograd)

Snežana Mišković je rođena 1958. godine u Vučitrnu. Na studije u Beograd došla je 1976. godine i počela da peva u KUD-u Branko Krsmanović i sa sastavom Pop polifonija. Sa Snežanom Stamenković (operska pevačica u Bernu) i Izoldom Barudžijom 1981. godine osniva pevačku grupu Aske sa kojom sledeće godine učestvuje na evrovizijskom takmičenju u Engleskoj. Godine

Viktorija 1991. godine: Cajger, Jakovljević, Mišković, Lukas i Jelić.

"Rat i mir", "Arija", "Od Splita do Beograda", "Samo teraj ti po svom", "Isus". Iste godine na evergrin večeri Beogradskog proleća izvodi svoju verziju starog hita Vojkana Borisavljevića "Ljubav je samo reč" iz repertoara Zdravka Čolića. Ta pesma je objavljena na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.) ali i na njenom kompilacijskom CD-u "...I ništa više".

Prvi samostalni koncert u Beogradu održala je u Sava centru januara 1992. godine. Treći album "Ja znam da je tebi krivo" objavila je krajem 1995. godine. Aranžmane i produkciju uradio je Vojislav Aralica koji je koautor pesama uz Stevana Todorovića i Ramba Amadeusa. Na ploči se nalaze obrade "Avantura-ljubomora", Bijelog dugmeta, "Ako prideš bliže" Arsena Dedića koju je pevao Zdravko Čolić, "Lokomotiva" sastava Foreigner. "Ja znam da je tebi krivo" obrada je "Io sono positivo" Đovanotija (Giovanotti), a domaći tekst je napisao Milan Bojanic Knez.

Sa obnovljenom Viktorijom koju čine mlađi muzičari iz Kosovske Mitrovice, Snežana Mišković je 1996. godine koncertno promovisala ploču. Tokom svih godina kroz grupu Viktorija je prošlo dosta muzičara, a najviše koncertnog traga su ostavili gitarista

Branko Jelić (ex Slomljena stakla, Magično oko), basista Miloš Stojisljević Cajger (ex Zana, Generacija 5) i bubnjar Predrag Jakovljević (ex Tilt, Bulevar).

Diskografija

- "Spavačeš sam" (PGP RTB 1988.)
- "Ja verujem" (PGP RTB 1991.)
- "...I ništa više" (PGP RTB 1992. kompilacija)
- "Ja znam da je tebi krivo" (ITMM 1995.)

VJEŠTICE

(Zagreb)

Srđan Žljebačić Saher, basista originalne postave Haustora, je po odlasku iz grupe 1985. godine osnovao Brojane koji su se zadržali na nivou klupske atrakcije. Brojani su prestali sa radom početkom 1988. godine, a Saher je prešao u Dee Dee Melow, ali je saradivao i sa bolivijskom grupom Aylu i reggae sastavom Naturalna mistika.

Početkom 1989. godine sa gitaristom Mladenom Juričićem Maxom (ex Film) i bubnjarom Borisom Lajnerom (ex Haustor, Azra, Naturalna mistika) pokreće Vještice. Iste godine izlazi im LP "Totalno drukčiji od drugih" na kome kroz Saherove kompozicije daju svoje viđenje world muzike sa pop prelivima. Ploču su promovisali pet večeri uzastopno, tačno u ponoć u Press klubu Omladinskog kulturnog centra. U zanimljivom omotu Borisa Lajnera, LP nudi sveže pesme "Stalno mi lomi kopljje", "THC (Trula jabuka)", "Da li su to bili topovi ili lupa mog srca" (rečenica koju Ingrid Bergman izgovara Hemfriju Bogartu u filmu "Kazablanka"), kao i "Zima" u kojoj se koristi folklor hrvatskog zagorja. Zahvaljujući svojoj osobenoj žanrovskoj sмеши, Vještice su zanimljive i u Evropi, tako da nastupaju u Nemačkoj, Danskoj, Italiji, Austriji, Češkoj i Francuskoj, a redje u Jugoslaviji.

Drugi LP u produkciji Željka Brodarića "Bez tišine" objavljaju marta 1991. godine i na njemu neguju isti stil. Te godine izdaju koncertnu kasetu "Live in Schwarzwald", a sa početkom rata Lajner se seli u Berlin.

Septembra 1993. godine na njegovu inicijativu, organizuje se akcija "Ko to tamo pjeva". Električni orgazam, EKV, Partibrejkers i Vještice sviraju zajedno u Pragu i Berlinu, ostvarujući prvi srpskohrvatski susret na muzičkom nivou posle raspada zemlje. U to vreme Vještice na većim koncertima nastupaju sa perkusionistom iz Dubrovnika Davrom Vrdoljakom. Tokom proleća 1994. godine na koncertima u Zagrebu snimaju CD "Djevojke u ljetnjim haljinama". Pored njihovih pesama, tu su i obrada narodne "Klinček stoji pod oblokom", kao i Saherova "Prva ljubav", iz repertoara Haustora, a tu je i ranije neobjavljena "Kako biti indijanac a da te

Tri Vještice

JASNA LEINER

ne istrijebe." Tu pesmu i "Totalno drukčiji od drugih", koje su snimili na koncertu u klubu Kulušić, u proleće 1994. godine objavljaju u tiražu od 200 primeraka na vinilnom singlu. Koristeći poznanstvo sa radnicima u rezančnicima ploča, skrivaju nekoliko buradi sa granulatom i singl štampaju gotovo ilegalno, u noćnoj smeni.

Početkom 1996. godine Saher nastupa sa obnovljenim Haustorom. Vještice su krajem 1996. godine objavile CD "Kradljivci srca". Grupu su tom prilikom činili samo Juričić i Lajner, Saher se pojavio kao autor pet pesama, dok su ostalih pet numera obrađe hrvatskih narodnih pesama. Na ploči se našla i obrada pesme "Neobičan dan" iz repertoara Haustora. Kao gosti, na snimanju su učestvovali Jurij Novoselić (saksofon), Mateo Martinović (bas, klavir, vokal), Josip Grah (truba), Neno Grahovac (trombon), Hrvoje Rupčić (bongosi) i drugi.

Diskografija

- "Totalno drukčiji od drugih" (Jugoton 1989.)
- "Bez tišine!" (Plavi pilot 1991.)
- "Live in Schwarzwald" (Combat rock Records 1991 kaseta)
- "Djevojke u ljetnim haljinama" (CBS 1995. koncertni.)
- "Kradljivci srca" (CBS 1996.)

VLADA I BAJKA

(Beograd)

Vladimir Marković (rođen 1950. u Beogradu) i Dragutin Balaban (rođen 1948. u Zemunu) smatraju se prvima akustičarima na beogradskoj sceni. Njih dvojica druguju od najranijeg detinjstva. Afinitet prema muzici odveo ih je 1968. godine u AKUD Branko Krsmancović, ali paralelno nastupaju kao duet. Sa Krsmancem 1971. godine odlaze na turneju po USA i tokom boravka nastupaju po univerzitetskim klubovima svirajući repertoar Sajmona i Garfankla (Simon and Garfunkel). Po povratku u Beograd, sa prepevom pesme "Zvuk tišine", jednog od najvećih hitova Sajmona i Grafankla, pobeduju u radijskoj emisiji "Studio VI vam pruža šansu" i dobijaju mogućnost da objave prvi singl. Na njemu se pored pobedničke pesme našla još jedna obrada popularnog dueta, pesma "Cecilija".

Vlada i Bajka na Opatijskom festivalu 1973. godine

U to vreme ostvaruju redovnu saradnju sa Radio Beogradom, pa često nastupaju uživo u noćnom programu, a saraduju u TV emisijama "Serija koje nema" i "Pozdravite sve kod kuće". Sa Vladinim pjesmama redovni su na festivalima: Opatija 73. sa pjesmom "Dok te gledam", Omladina 73. pesma "Lutanja" i Beogradsko proleće 74., pesma "Novi svet". Po objavljuvanju singla sa pjesmom "Oblak", urađenom na tekst Dobriše Cesarica, ujedno njihovim najpopularnijim snimkom, prekidaju diskografsku delatnost, ali nastavljaju sa povremenim klupskim nastupima. U to vreme Vlada i Bajka postaju članovi hora RTB. Vlada završava Muzičku akademiju i radi kao producent u Studiju VI. Bajka diplomira na Fakultetu dramskih umetnosti, odsek organizacija i radi u marketingu RTS, a polovinom devedesetih je bio odgovorni urednik Radija 101.

Početkom 1994. godine počinju da snimaju prvi album koji realizuju punih sedam meseci. Na snimanju učestvuju brojni beogradski muzičari. Kao autori muzike pojavljuju se Vlada, Bajka i Enco Lesić. Po staram akustičarskom običaju, neke pesme su urađene na stihove Branka Radičevića, ali tu su i savremeni pisci: Duško Kovačević, Ratko Adamović i Petar Lazic. CD pod nazivom "Ja nisam ja" donosi četrnaest kompozicija od kojih je iz starog arsenala jedino ponovljeno "Oblak", ali u novom rahu. U pesmi "Beograd", kao gosti se pojavljuju Bora Đorđević, Dušan Prelević, glumci Dragan Nikolić, Nikola Kojo i Dragan Bjelogrlić. Povodom objavljuvanja albuma, 6. aprila 1995. godine u Sava centru priređuju ambiciozan koncert pod nazivom "Odbrana Beograda" aludirajući na nastajući turbo folk trend u srpskoj kulturi.

Diskografija

Singlovi

- "Cecilija" / "Zvuk tišine" (PGP RTB 1971.)
- "Dok te gledam" / "Peta strana sveta" / "Zaborav" / "Tvoj san" (PGP RTB 1973.)
- "Novi svet" / "Lutanja" (PGP RTB 1973.)
- "Oblak" / "Za koju noć..." (PGP RTB 1975.)

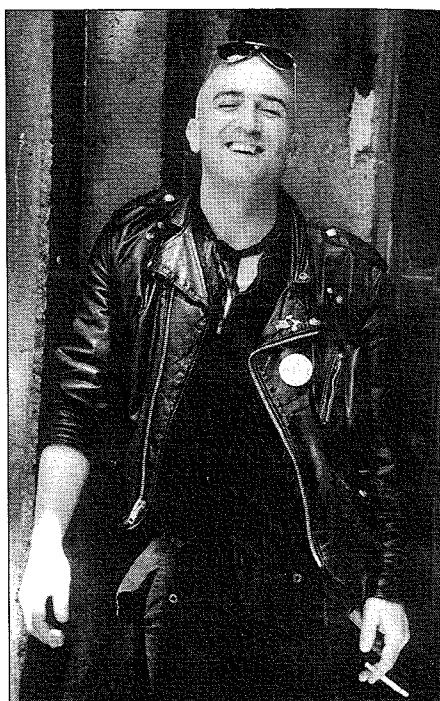
Album

- "Ja nisam ja" (PGP RTB 1994.)

VOJIČIĆ MLADEN TIFA

(Sarajevo)

Pevač Mladen Vojičić Tifa rođen je 1960. godine u Sarajevu. U prvim tinejdžerskim sastavima svirao je bas i povremeno pevao. Prvi ozbiljniji nastup imao je 1979. godine kao član jazz rock grupe Kako kad. U sledećoj grupi Paradoks dobio je ulogu pevača. Oktobra 1980. godine odlazi u JNA, ali je tokom boravka u vojski u stalnoj vezi sa Zlatanom Čehićem, basistom Paradoksa (kasnije u grupi Divlje jagode). Čehić je komponovao, Tifa pisao tekstove, a plan je bio da po njegovom izlasku iz vojske nastave sa grupom. Međutim, kada se ponovo u civilu

ZORAN TRBOVIĆ

pojavio u Sarajevu, Paradoks više nije postojao, a Čehić je bio član grupe Top. Ubrzo im se i Tifa pridružio, a Top je potrajan do januara 1983. godine. Tifa se jedno kraće vreme zadržao u obnovljenoj Teškoj industriji, tako da su njegovi tekstovi iskorišćeni za njihovu povratničku ploču "Ponovo sa vama" (Sarajevo Disk 1984.).

U proleće 1984. godine zamenjuje Željka Bebeku u Bijelom dugmetu, ali sa njima snima samo jednu ploču "Bijelo dugme" (Kamarad - Diskoton 1984.). Po izlasku iz sastava, jedno vreme nastupa sa Željkom Bebekom i njegovom Armijom B, zatim pristupa grupi Vatreni poljubac i sa njima snima ploču "100% rock'n'roll" (Diskoton 1986.), a potom prelazi u grupu Divlje jagode. Sa njima objavljuje ploču "Konji" (Jugoton 1987.) na kojoj je autor teksta za pesmu "Zauvijek tvoj". Grupu napušta leta 1988. godine, a prvi solo album "No 1" snima sa Tifa Bandom koji čine Aleksandar Šimpraga (ex Top), klavijaturista Vladimir Podany (ex Divlje jagode), Mustafa Čizmić (ex Bolero) i Veso Grumić (ex Top), dok im je u studiju pomagao klavijaturista Đorđe Ilijin (ex Tako). Na albumu su njegove kompozicije, a pesmu "Samo dragi Bog zna" posvetio je preminu-

Ime pevaču Atomskog skloništa Serđu Blažiću. U to vreme spominjano je da će Tifa doći kao novi pevač Atomskog skloništa i to po želji Blažića, ali do te saradnje nije došlo.

Već početkom 1990. godine Tifa na koncertima nastupa sa novom postavom u kojoj je ključni član Zlatan Čehić. Drugi album "Samo ljubav postoji" autorski realizuje sa Čehićem i na njemu su pretežno ljubavne balade kao "Nek te dobre vile za mene čuvaju" i "Ako odes ti".

Tokom rata Tifa ostaje u Sarajevu, povremeno snima, a učestvovao je u projektu "Help Bosnia Now". Pevao je na zajedničkom nastupu u Slozi 27. novembra 1993. godine, a veliki koncert koji je planirao za 14. avgust 1994. godine u ruševinama Doma mladih, morao je da bude otkazan iz bezbednosnih razloga. Na tom nastupu trebalo je da promoviše svoju kasetu "Šareni dan", na kojoj su se našle pesme "Grbavica", "U bolje sutra ćemo poč", "Ponesi zastavu" i "Sarajevo inshallah". Neke od tih snimaka uradio je zajedno sa Draženom Žerićem, pevačem Crvene jabuke. Tifa je potom otišao u Nemačku, jedno vreme je nastupao sa Divljim jagodama, a zatim je formirao sopstveni bend.

Krajem 1995. godine za nemačku firmu Intact Records objavio je solo ploču "Dani bez tebe". Na snimanju su gostovali članovi Divljih jagoda i Vatrenog poljupca: Sead Lipovača, Sanin Karić, Nasko Budimlić. Muziku su pored Tife komponovali Lipovača i Zlatan Čehić, a tekstove je radio Zlatko Arslanagić (ex Crvena jabuka). Krajem 1997. godine objavio je ploču "Samo ljubav postoji".

Diskografija

- "No 1" (Sarajevo disk 1989.)
- "Samo ljubav postoji" (Diskoton 1990.)
- "Šareni dan" (Intact Records 1994.)
- "Dani bez tebe" (Intact Records 1995.)
- "Samo ljubav postoji" (Intact Records 1997.)

VRIJEME I ZEMLJA

(Rijeka)

Grupa je počela sa radom januara 1977. godine pod imenom Ničija zemlja, ali naziv ubrzo menjaju u Vrijeme i zemlja. U početku su bili trio koji čine Nenad Bačić, (vokal, akustična gitara), Davor Tolja, (klavijature) i Duško Perhat, (akustična gitara). Te godine nastupaju na festivalu Omladina 77 u Subotici. Dolaskom bubenjara Joška Serdarevića i basiste Marinka Radetića kreiraju muziku blisku modernom popu. Prvi veći nastup imali su na večeri slobodne forme na Zagreb-festu 1978. godine. Ubrzo objavljaju singl sa pesmom "Tvoja majka sjajno kuha" koju je napisao Robert Funčić, kasnije lider grupe Xenia. Njihov debi LP ostaje nepriimećen na sceni koja je u to vreme otkrila punk i novi talas. U grupu dolazi Edi Kraljić (ex Beta Centaur), dok Serdarević i Radetić prelaze u novoformirani sastav Xenia.

Sledeću ploču nisu završili jer je grupa prestala sa radom, pa ga kao svoj solo "Takvu te neću" (PGP RTB 1983.) snima Nenad Bačić

Vrijeme i zemlja

Tolja zatim osniva Denis & Denis, a Bačić nastavlja samostalnu karijeru. Na Zagreb-festu 1983. godine nastupa sa pesmom "Između dva ljeta", a radi i muziku za pozorište i dokumentarne filmove. Krajem osamdesetih odlazi u Ameriku i započinje karijeru pod imenom Nenad Bach. Objavljuje maksi singl "Woman In The Bay" i CD "Greatest Hits". Početkom 1992. godine snima pesmu "Can We Go Higher" sa čitavim nizom američkih muzičara i glumaca. Tema je naravno rat na prostoru bivše Jugoslavije. Spot dobija međijsku podršku u svetu, a Croatia Records 1993. godine objavljuje CD singl "Can We Go Higher".

Diskografija

Singlovi

- "Tvoja majka sjajno kuha" / "Da l' da ostanem nepoznat i sam" (RTV LJ 1979.)
- "Kako da ti prideš" / "Vesna" (RTV LJ 1980.)

Album

- "Vrijeme i zemlja I" (RTV LJ 1979.)

VRISAK GENERACIJE

(Novi Sad)

Grupa je nastala 1983. godine i od samog početka je negovala punk zvuk. Osnivač grupe, Predrag Jandić Gaga u početku je svirao bubenjeve, a zatim je preuzeo gitaru i pevanje.

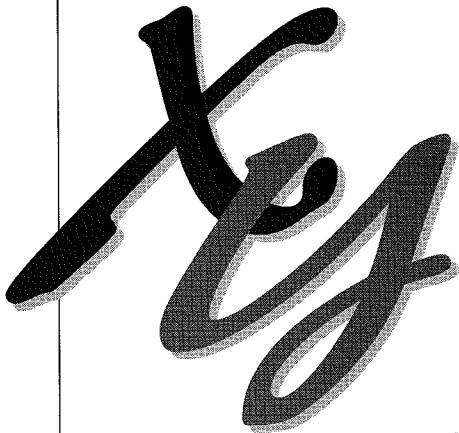
Kompilacijska kaseta "Beer Drinkers" donosi izbor pesama nastalih od 1986. do 1989. godine. Potom samostalno izdaju još tri kasete sa novim pesmama. Od 1993. godine sa njima svira basista Miroslav Bedov Micke (ex Obojeni program), a u grupi je dugo radio bubenjar Robert Radić (ex La Strađa, Obojeni program, Imperium of Jazz). Gaga i Micke su pod imenom Basta objavili kasetu "2B" (Good Taste Music 1995.) na kojoj je Micke svirao osmožičani bas, a Gaga pevao i svirao bubenjeve. Sa četiri pesme

"Budućnost", "Mrak", "Činjenična konstatacija" i "Poetična", Vrisak generacije je zastupljen na duplom CD-u "No Border Jam 4 & 5" (Front Rock 1997.) objavljenom u Sloveniji.

Diskografija

- "Beer Drinkers" (Predskazanje tapes 1989. kompilacija)
- "Ponekad mi dođe da puknem od jada" (Enes Production 1992.)
- "Beer Off" (Enes Production 1996.)

V

XENIA

(Rijeka)

Krajem 1981. godine nastala je grupa Xenia u postavi Vesna Vrandečić (vokal), Robert Funčić (gitara i glavni kompozitor), Marinko Radetić (bas) i Joško Serdarević (bubnjevi). Radetić i Serdarević su bili članovi grupe Vrijeme i zemlja, a Vesna je u Zadru bila član reproduktivne grupe Tin-Tina i pevala je u klapi Zadranke. Po dolasku u Zagreb, zaposlila se kao sekretarica u preduzeću INA. Upoznala je Roberta pa su njih dvoje jedno vreme nastupali kao akustičarski duet.

Godine 1979. dobili su prvu nagradu publike na Omladinskom festivalu u Subotici. Prvi koncert Xenia je održala početkom 1982. godine u zagrebačkom SKUC-u a zatim su ušli u finale YURM-a. Već prvim singlom koji je producirao Piko Stančić sa pesmama "Moja prijateljica" i "Povezi me" skreću pažnju na sebe. Očekivanja potvrđuje debi albumom "Kad nedjelja prođe" koji su snimali u Švedskoj u produkciji Tini Varge. Pesma "Povezi me" sa prvog singla na albumu je dobila naziv "Vjetar u kosi" a uspešan ženski rock senzibilitet pogodili su i u temama "Iznenadi me", "Moja prijateljica" (takođe u obnovljenom izdanju) i "Ti". Drugi LP "Tko je to učinio" snimaju sa Vedranom Božićem kao

Vesna Vrandečić pevačica grupe Xenia.

producentom. Gosti su bili klavijaturisti Davor Tolja (Denis & Denis) i Asmin Lukač (Quatebriga), saksofonista Marino Margitić, dok je Božić svirao gitare. Sa te ploče se izdvaja veliki radijski hit "Troje", dok je ostali deo materijala sasvim ujednačen. Uprkos medijs-

skoj popularnosti, ploča ne postiže zadovoljavajući tiraž i zbog toga Robert Funčić odlučuje da prekinu sa zajedničkim radom.

Po raspadu grupe, početkom 1985. godine, Vesna Vrandečić se povukla iz muzike, a poslednjih godina je sekretarica u časopisu Hrvatske glazbene unije. Robert Funčić radi kao producent i snimatelj u svom studiju u Rijeci, dok Radetić i Serdarević sviraju na tezgama po Nemačkoj i Švajcarskoj.

Diskografija

Singlovi

"Moja prijateljica" / "Povezi me" (Jugoton 1982.)
"Troje" / "Zadnji put" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Kad nedjelja prođe" (Jugoton 1983.)
"Tko je to učinio" (Jugoton 1984.)

YU GRUPA

(Beograd)

YU grupa je nastala u jesen 1970. godine, a oformili su je gitarista Dragi Jelić (rođen 1947. godine u Kraljevu, ex Albatrosi, Alasi, Beduini, Siluete, Džentlmeni), basista Žika Jelić (rođen 1942. godine u Kraljevu, ex Albatrosi, Alasi, Džentlmeni), orguljaš Miodrag Mive Okrugić (ex Beduini, Beat Quintet, Duka i čavke) i bubnjar Velibor Boka Bogdanović (rođen 1947. godine u Beogradu, ex Džentlmeni). Dragi i Žika započeli su karijeru još 1962. godine zajedno sa trećim bratom Radetom u Albatrosima i tokom šezdesetih su ostvarili značajan uspeh

XENIA

YU GRUPA

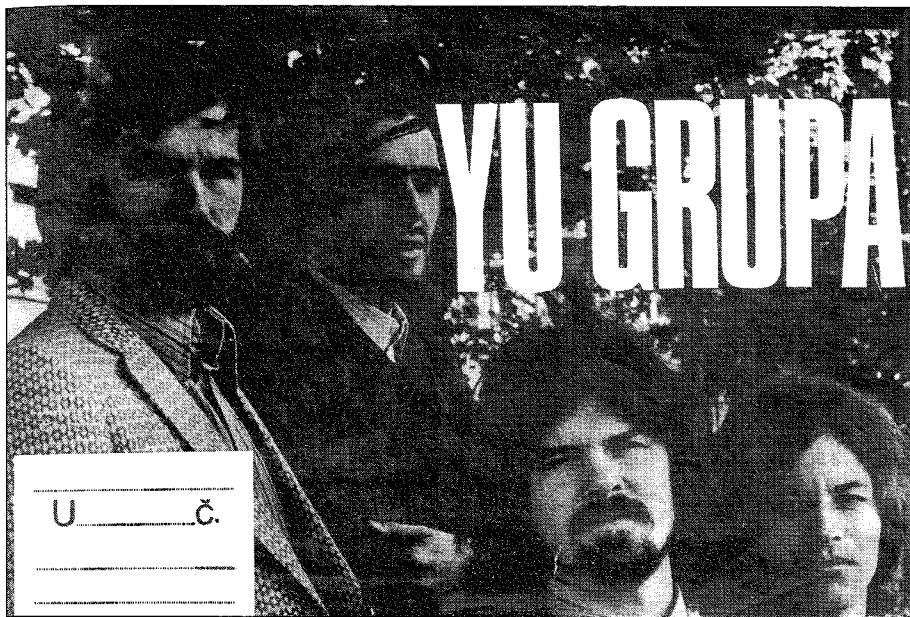
na beogradskoj rock sceni. YU grupu su osnovali sa željom da sviraju samo svoj materijal i u početku su nastupali pod radnim nazivom Idejni posed, po ideji Kornelijsa Kovača.

Krajem novembra 1970. godine na njihovom nastupu u zemunskom klubu Sinagoga, disk džokej Zoran Modli je pozvao publiku da im odabere ime. Prihvaćen je predlog nepoznatog mladića i od te zimske večeri oni su YU grupa. Prvi snimak sa pesmom "Nona", inspirisanom kosovskim narodnim motivima, snimili su krajem decembra 1970. godine. Prvi samostalni koncert održali su u organizaciji emisije "Veče uz radio" I Programa Radio Beograda koju su tada pripremali Nikola Karaklajić i Petar Popović. Nastupili su u Dadovu 21. januara 1971. godine i bili su odlično prihvaćeni. Tokom čitave godine redovno su svirali i to pretežno po Srbiji. Te godine su za potrebe Radio Beograda snimili četraest pesama od kojih se deo našao na njihovim kasnijim singlovima. Tiraž prvog singla sa pesmom "Nona" odmah se prodao i budući da iz diskografske kuće PGP RTB nisu želeli da doštampaju ploču, prešli su u Jugoton. Tada su nastupili i na Beogradskom proleću 71. godine sa pesmom Vojkana Borisavljevića "Tajna" koju je u alternaciji pevala Zdenka Kovačček. Udarne pesme na koncertima bile su im u tom periodu "Drveni most", "Mali medved" i "Devjorka Džoj". Značajna je bila i ambiciozna Mivetova "Opus br 1" koja se nije našla ni na jednoj njihovoj ploči. Dosta kasnije je uvrštena na kompilacijsku ploču Zorana Modlija i njegove diskoteke Leteći cirkus.

YU Grupa 1973 godine: Braća Jelić sa Rašom Đelmašem.

Leto 1971. godine proveli su svirajući u prestižnom klubu Lanterna u Rovinju, gde su u prethodnim sezonomama nastupali Dinamiti i Roboti. Te svirke donose i prve trzavice i po povratku, septembra meseca, Mive napušta grupu i kasnije osniva sastav Opus. Umesto Miveta u grupu dolazi gitarista Bata Kostić (rođen 1950. u Ulcinju) koji je svirao u tuzlanskoj grupi Terusi. On je od ranije bio vezan za YU grupu jer su u repertoaru već imali njegove pesme. S njim ostvaruju efektan gitaristički tandem, a Kostić im ubuduće piše udarne numere inspirisane folk tradicijom. Odmah snimaju njegovu pesmu "Bio jednom jedan pas" i 1972. godine je objavljaju na singlu. U martu odlaze na dvadesetodnevnu turneu po Bugarskoj tokom koje su održali četrdeset koncerata. Zahvaljujući emisiji "Veče uz radio" koja je u to vreme i u

Prvi plakat YU Grupe iz 1971. godine: Žika Jelić, Mive Okrugić, Dragi Jelić i Boka Bogdanović.

Bugarskoj imala kult-status, publika je znala napamet njihove pesme i odlično su prihvaćeni. One druge su šokirali pojavom. Po povratku su nastupili na rock večeri Beogradskog proleća u Domu sindikata, zajedno sa Korni grupom, sastavima Time i Mladi levi. Potom je usledila dvomesečna turneja po Srbiji i Makedoniji.

Leto opet provode u rovinjskoj Lanterni, ali pre toga publici ostavljaju novi singl sa pesmom "U tami disko kluba" za koju je tekst napisao Zoran Modli. Na B-strani se našla "Kosovski božuri" koja je prvobitno zamišljena kao instrumental, ali je pred ulazak u studio za nju napisan tekst uz pomoć Nikole Karaklajića i Petra Popovića. Na koncertima je u toj pesmi Žika Jelić koristio dasku za pranje veša kao pomoći ritmički instrument. Rovinjska svirka je opet bila presudna. Po povratku, Bata i Boka napuštaju grupu. Bata odlazi u Sarajevo gde sarađuje sa grupom Jutro (buduće Bijelo dugme), a godinu dana kasnije sa Mivetom formira Opus.

Braća Jelić se odlučuju da nastave kao trio. U grupu dolazi bubnjar Raša Đelmaš (rođen 1950. u Beogradu ex Mobi Dik, Pop mašina, Siluete). Sledecih godinu dana bukvalno provode u kombiju, svirajući po čitavoj zemlji, tako da dobijaju novu publiku u Hrvatskoj i Sloveniji. Krajem 1972. godine snimaju pesmu "Šta će meni vatra" za koju je tekst napisao bivši kolega iz Džentlmena Branko Marušić Čutura. U to vreme postojala je mogućnost da im se pridruži orguljaš Tihomir Asanović, ali se on odlučio za unosniju tezgu i sa Novim fosilima je oputovao na turneju u SSSR. Polovinom februara 1973. godine YU grupa se obrela u Londonu radi nabavke nove opreme, a ljudi iz diskografske kuće CBS, koji su imali prilike ranije da čuju njihove snimke, organizovali su im 24. februara nastup u tada prestižnom klubu Marquee. Na osnovu uspešnog koncerta dobili su termine u studiju, uradili demo snimke i planirana je ozbiljnija saradnja. YU grupa se odmah vratila u Beograd, jer ih je čekao koncert u Hali sportova koji je već bio

rasprodat. U tom trenutku su u Jugoslaviji imali visoke pozicije i zbog toga su odustali od pokušaja da se oprobaju u Engleskoj. Aprila meseca sviraju kao zvezde na trećem BOOM festivalu u Ljubljani, a koncertna verzija pesme "Kosovski božuri" ostaje zabeležena na duplom albumu "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.). Početkom leta izlazi im debi album sa čitavim nizom hitova "Crni leptir", "More", "Trka", "Čudna šuma", "Noć je moja". Tekstove za ploču pisali su Branko Marušić i Dragan Nedimović. Zanimljivo je

da je njihovu kult-pesmu "Crni leptir" otpavao Žika Jelić. Krajem novembra grupa je u Domu sindikata na dva koncerta proslavila treći rođendan u obnovljenoj postavi. Sa njima je opet bio Bata Kostić. Njegova avantura sa grupom Opus brzo se završila i rešio je da se vrati u staro jato. Nedugo zatim objavili su novi singl sa pesmom "Drveni most" koja im je dugo bila koncertni favorit. Na B-strani se našla pesma "Živi pesak" koju su komponovali Kostić i Dušan Ćučuz, basista sastava Opus. Ta pesma je trebalo da se nađe na prvom siglu Opusa, ali je sticajem okolnosti zapala YU grupi. Početkom 1974. godine učestvuju na snimanju prvog albuma Srđana Marjanovića, a zatim pristupaju radu na svom albumu. LP "Kako to da svaki dan" predstavlja ih u muzički raznovrsnjem raspoloženju, ali ne donosi tako puno hitova kao prethodna. Krajem aprila Dragi odlazi u Ljubljano u vojsku, ali pre toga učestvuje na snimanju albuma "Majko zemljo" Tihomira Asanovića. YU grupa nastavlja kao trio, čekajući njegov povratak. U tom periodu pojavljuju se na ljubljanskom BOOM festivalu, a Dragi im se priključuje u uniformi. Tokom boravka u JNA Dragi Jelić je učestvovao na snimanju drugog albuma grupe Time, a povremeno je nastupao sa Asanovićevom Jugoslovenskom pop selekcijom. Početkom 1975. godine, organizovan je Kongres rock majstora na kome su predstavljeni najbolji domaći gitaristi. Odsutnog Dragana Jelića zamenio je Kostić, tako da je svirao na turneji uz Vedrana Božića, Josipa Bočeka i Gorana Bregovića, a pratili su ih Žika Jelić i

YU Grupa 1979. godine: Dragi Jelić, Bata Kostić, Dragoljub Đuričić, Dragan Janković i Žika Jelić.

Raša Đelmaš. Na duplom albumu "Kongres Rock majstora" (Jugoton 1975.), koji su tim povodom snimili gitaristi, Bata Kostić je jednu stranu popunio svojim pesmama.

Dragi se iz JNA vratio juna 1975. godine a sporazumno je grupu napustio Bata Kostić. U to vreme postojala je mogućnost da im se pridruži Oliver Mandić, ali je sve ostalo na pregovorima. Početkom 1976. godine objavljaju treći album, a sledećeg septembra kompilaciju "YU zlato" na kojoj su se našli snimci sa singlova. Zatim nastupaju na festivalu BOOM i koncertna verzija pesme "Sama" izlazi na ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). Godine 1976. napušta ih Raša Đelmaš koji osniva grupu Zebra. Na njegovom mesto dolazi malo poznati bubenjak iz Kosovske Mitrovice Dragan Micić, a krajem 1976. godine priključuje im se gitarista Nedžat Maculja. U proleće 1977. godine odlaze na turneju po SSSR-u u okviru koje drže šezdeset četiri koncerta. U novoj postavi iste godine snimaju album "Među zvezdama" za koji im tekstove pored Dragog Jelića piše Marina Tucaković. Udarna pesma "Opasno" opet pripada autorskom radu Bate Kostića, ali on se na snimanju pojavljuje kao gost. Krajem 1978. godine Bata Kostić je ponovo u grupi, a dolazi i novi bubenjak Dragoljub Đurić (ex Ribeli, Mama Co Co) i klavijaturista Dragan Janković (ex Zdravo). Odlaze na još jednu turneju po Sovjetskom Savezu gde sviraju svoj program i prate Kiću Slabinu.

Sledeći LP "Samo napred" iz 1979. godine donosi pesme "Identitet", "Udaj se dobro", "Ideš mi na nerve", "Autobus za raj", a tekstove je pisala Marina Tucaković. Pesme su komponovali Bata Kostić i Dragi Jelić, a gost na snimanju je bio Laza Ristovski. Prateće

Postava iz 1972. i 1989. godine: Žika Jelić, Dragi Jelić, Raša Đelmaš i Bata Kostić.

vokale pevale su Sladjana Milošević i Bebi Dol. U to vreme popularnost im opada, a i dolazak novog talasa im nikako nije išao na ruku. Krajem avgusta 1981. godine izgoreo im je kombi i deo opreme u njemu, a Žika Jelić je bio povređen.

Posle tog incidenta YU grupa je prestala sa radom. Dragoljub Đurić je prešao u Leb i sol, a Dragi i Žika su se orijentisali na ozvu-

YU Grupa sredinom devedesetih: Žika Jelić, Petar Jelić, Dragi Jelić i Raša Đelmaš.

čavanje koncerata, dok se Bata Kostić zaposlao u muzičkoj produkciji Radio Beograda. U to vreme dobijaju vrednu posvetu od Discipline kičme koja na ploči "Svi za mnom!" (Helidon 1986.) obrađuje njihovu pesmu "Čudna šuma". A Dragi Jelić gostuje na snimanju jedne od verzija "Dečije pesme" na istoimenom albumu Discipline kičme. Iako su povremeno nastupali, YU grupa se okupila tek leta 1987. godine sa bubenjarom Boškom Bogdanovićem i svirali su letnji angažman u Puli.

Odluku da se vrati na scenu krunisali su objavljinjem albuma "Od zlata jabuka". Udarni hit je naslovna pesma, materijal su opet komponovali Bata Kostić i Dragi Jelić, a deo tekstova je pisao Nikola Čuturilo, dok je klavijature svirao Saša Lokner. U to vreme Žika Jelić je gostovao na prvoj ploči Nikole Čuturila, a YU grupa se pojavila na koncertu Rock legendi sa Indexima, Dragom Mlinarem, Korni grupom, sastavom Time i R.M. Točkom. Na duplom koncertnom albumu "Legende Yu rocka" (Jugoton 1987.) objavljene su žive verzije pesama "Čudna šuma", "U tami disku kluba", "Crni leptir" i koktel sastavljen od hitova "Nona", "Kosovski božuri" i "Sama". Novembra 1988. godine objavljaju LP "Ima nade" sa hitovima "Mornar" i "Dunavom šibaju vetrovi". Za njim sledi ploča "Tragovi" koju 1990. godine snimaju sa Rašom Đelmašem i gostima: Pera Joe (usna harmonika), Saša Lokner (klavijature), Nikola Čuturilo (prateći vokali i tekstovi). Autori muzike su Dragi Jelić i Bata Kostić.

Na proslavi povodom dvadeset drugog rođendana grupe okupljaju se stari članovi, a grupa dobija i novajliju, gitaristu Petru Jeliću, sina trećeg brata Radeta sa kojim su nekada davno svirali u grupi Albatrosi. To je

i trenutna postava grupe (Bata Kostić se po ko zna koji put povukao) koja je u Italiji snimila album "Rim 1994". Ploča im je donešla radijski hit "Odlazim". Materijal su producirali Dragi Jelić i Mario Zanini Kvirini (Mario Zannini Quirini) koji je svirao klavijature. Pesme su komponovali Dragi i Petar Jelić, a autori tekstova su Zvezdana Stanković, Ivan Ristić i Boris Telalović.

U jesen 1997. godine na tržištu se pojavit će zanimljiv dokument, piratski CD na kome je snimak koncerta YU grupe sa samog početka karijere, iz zemunske Sinagoge. Od 1997. godine sa YU grupom povremeno svira bubenjak Vlada Golubović (ex Instruktori).

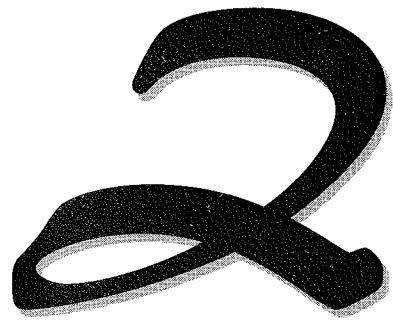
Diskografija

Singlovi

- "Nona" / "Tatica" (PGP RTB 1971.)
- "Bio jednom jedan pas" / "Mali medved" (Jugoton 1972.)
- "U tami disku kluba" / "Kosovski božuri" (Jugoton 1972.)
- "Šta će meni vatra" / "Spusti glavu" (Jugoton 1973.)
- "Dreni most" / "Živi pesak" (Jugoton 1974.)
- "Sama" / "Trka" (Jugoton 1975.)
- "Osveta" / "Oprosti ljubavi" (Jugoton 1976.)
- "3 do 6" / "Tačno u podne" (Jugoton 1976.)
- "Opasno" / "Budi sa mnom" (Jugoton 1978.)
- "Identitet" / "Ideš mi na nerve" (Jugoton 1979.)

Albumi

- "YU grupa" (Jugoton 1973.)
- "Kako to da svaki dan?" (Jugoton 1974.)
- "YU grupa" (Jugoton 1975.)
- "Među zvezdama" (Jugoton 1977.)
- "Samo napred..." (PGP RTB 1979.)
- "Od zlata jabuka" (RTV Lj 1987.)
- "Ima nade" (PGP RTB 1988.)
- "Tragovi" (PGP RTB 1990.)
- "Rim 1994" (PGP RTS 1995.)

ZABRANJENO PUŠENJE • ZANA • ZEBRA
• ZLATNI AKORDI • ZLATNI DEČACI
• ZLATNI PRSTI • ZVIJEZDE

ZABRANJENO PUŠENJE

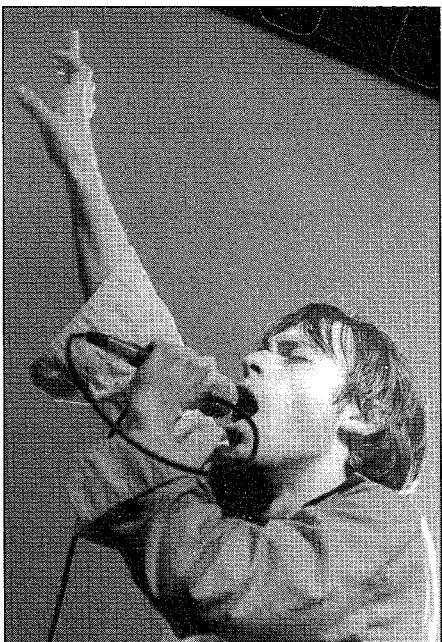
(Sarajevo)

Godine 1979. na II programu Radio Sarajeva pokrenuta je emisija "Primus" a njen pun naziv je glasio "Priče i muzika subotom". Oko tog u suštini omladinskog programa, koji je uredio Boro Kontić, okupila se maja 1981. godine grupa klinaca koji su dobili svoj petnaestominutni blok nazvan "Top lista nadrealista". Tu ekipu su činili Nenad Janković (alias dr Nele Karajlić, rođen 1962. u Sarajevu), Zenit Đozić, Zlatko Arslanagić, Boris Šiber, Dražen Riči i Saša Kontić. Njihovi prilozi su na duhovit način pratili socijalno-političko stanje u tadašnjoj Jugoslaviji i vrlo brzo su stekli ogromnu popularnost. Emisiju su radili do maja 1985. godine, a iz tog jezgra razvile su se ključne grupe novog primitivizma. Termin tog pokreta skovao je Mirko Srdić, alias Elvis J Kurtovich.

Zabranjeno pušenje osnovano je 1980. godine. Prvi nastup imali su u Petoj gimnaziji i odmah zatim, kao predgrupa Laboratoriji zvuka, u Domu mladih. U početku su se zvali Pseudobluz bend, a grupu su činili Nenad Janković (vokal, klavijature), Zenit Đozić (bubnjevi), Mustafa Čengić (gitara), Mladen Mitić Munja (bas), Ognjen Gajić (saksofon i flauta) i Davor Sučić (gitara). Prvi snimak, pesmu "Penzioneri na more idu zimi" uradili su za Radio Sarajevo početkom 1981. godine. Zbog odlazaka u vojsku, u punom sastavu počinju da rade 1982. godine.

Debi album "Das ist Walter" objavljaju juna 1984. godine, a producirao ga je Mahmut Paša Ferović. Na ploči im se pridružuje za orguljama Karajlićev brat Dražen Janković, alias Mali Karajlić, a bubnjeve je svirao Predrag Rakić, poznatiji kao Šeki Gayton. Ploča počinje uvodnom temom iz kult-filma "Valter brani Sarajevo" a na nju se nižu hitovi "Anarhija all over Baščaršija", "Zenica blues", "Neću da budem Švabo u dotiranom filmu", "Šeki iz on the road again", kao i specifičan rečitativ "Pamtim to kao da je bilo danas". Pesme su napisali Karajlić i Davor Sučić koji se predstavljao i kao Sejo Sexon. Vešto koristeći citate iz svetske rock scene, sa akcentom na grupi The Rolling Stones, uz tekstove koji su se bavili uličnom sarajevskom tematikom, vrlo brzo su stekli epitet predvodnika novoprimitivnog talasa. Uz sastav Elvis J Kurtovich and his Meteors profilisali su taj pravac koji je uključivao redovnu upotrebu

sarajevskog slenga, navijanje za fudbalski klub "Željo", zezanje na svaku dostupnu temu i kulovsko oblačenje (kaljave šimike, štofane zvonare, šarene košulje sa velikim okovratnicima ili fudbalske trenerke). Kako su na samom početku karijere novoprimitivci većinu stvari radili zajedno, na njihovim prvim pločama su se našle autorski izmešane pesme. Tekst za "Neću da budem Švabo..." napisao je Elvis J Kurtovich, a Zoran Degan

Dr Nele pozdravlja prisutne

je autor muzike. Sejo Sexon i Mali Karajlić uradili su veći deo muzike za debi Elvisovih Meteora.

Leta 1984. godine snima se prvi TV serial "Top liste nadrealista" koji postiže širu jugoslovensku popularnost. U jesen 1984. godine Pušenje polazi na turneu po zemlji. Publika ih prihvata, ali kritika im zamera nedovoljnu instrumentalističku potkovljnost. Septembra iste godine, dva puta pune SKC, a već 4. novembra rasprodaju novobeogradsku Halu sportova. Budući da se sve više bave satirom, prvi ozbiljniji problem imali su 27. novembra 1984. godine posle koncerta u Rijeci. Kako im se pokvarilo pojačalo marke "Marchall". Karajlić je rekao "Crk'o maršal, mislim na pojačalo", publika se nasmejala i štos je brzo zaboravljen. Ali ne i kod budnih čuvara tekovina revolucije. Po novinama je krenula hajka na grupu zbog vređanja dru-

ga i maršala Tita, koncerti su im masovno otkazivani, a Karajlić i ostali su pozivani na odgovornost. Poluzvanično ih skidaju sa radijskih i televizijskih programa, a samoinicijativno prestaju da rade emisiju "Top lista nadrealista", iako iste godine na festivalu radija u Ohridu dobijaju nagradu za tekst. Razni forumi, kao što su SUBNOR, Savezi socijalističke omladine iz čitave zemlje izdaju saopštenja u kojima osuđuju ponašanje članova grupe i slažu se sa zabranama njihovih koncerata. Tokom proleća frka se stišala sama od sebe i ubrzo je većini izgledala smešna, pogotovo kad se zna da su članovi grupe Idoli, isti štos sa maršalom prodavalni na svojim koncertima još 1981. godine.

U relativno mirnoj atmosferi, Zabranjeno pušenje je snimilo dupli LP "Dok čekaš sabah sa šejtanom" koji se pojavio jula 1985. godine. Kao i većina drugih domaćih duplih albuma i ovaj bi verovatno bio bolje prihvaćen da se pojavio kao jednostruki jer je deo materijala brzo potonuo u zaborav. Ali zato su se kao ključne iskristalisale pesme "Djevojčice kojima miriše koža", "Stanje šoka", "Sanjao sam noćas da te imam", "Nedjelja kad je otisao Hase" inspirisana je poslednjom utakmicom legendarnog fudbalera Asima Ferhatovića Haseta. Tu utakmicu Nele je iskoristio kao metaforu za Titovu smrt i njegov odlazak sa političke scene, tako da pesma obrađuje oba značajna momenta jugoslovenske istorije. Većinu materijala napisali su Sejo Sexon, Nele Karajlić, Mali Karajlić i Elvis J Kurtovich, a koristili su tekstove Žaka Brela i Jure Kaštelana. Produciju je opet radio Mahmut Paša Ferović. Sa novim pesmama osvojili su i nove prostore, velike bine daju mogućnost Karajliću da se razmašte. Jurio je unaokolo, verao se po razglasu i skidao go do pojasa. U zagrebačkom Lisinskom penjao se po koncertnom klaviru što je uz nemirilo čistunce, a obradovalo publiku. Godine 1987. televizijskim snimkom sednice kolegijuma novog primitivizma na kojoj su ukinuli pokret, članovi ovih grupa su raskinuli sa novoprimitivnom prošlošću da bi se distancirali od najnovijeg primitivizma.

Pred treći album "Pozdrav iz zemlje Safari" iz grupe odlaze gitarista Mustafa Čengić i kompletne ritam-sekcije, tako da snimaju sa novim gitaristom Predragom Kovačevićem (ex Elvis J Kurtovich), novim bubnjarem Farsom Arapovićem, a na basu u tri pesme gostuje filmski reditelj Emir Kusturica. Ploča je miksovana u Londonu, producent je bio Sven Rustempašić, a inženjer tona Tobi Erlington (Toby Arlington) koji je radio sa sastavom The Cure. Sve pesme je opet smislio tandem Sexon - Karajlić. U pesmi "Probušeni dolar" koautor je Kusturica, a "Dobri jarani" su obrada "Can't Buy Me Love" The Beatles. Album im donosi hitove "Balada o Pišonji i Žugi", "Hadžija ili bos", "Posljednja oaza (u lošoj formi sam)" i "Dan Republike" za koju je na omotu pisalo "Naš prijedlog za Pjesmu Evrovizije", ali je to naknadno prelepljeno zbog cenzure stiha "Svi čekaju pasoš da pobegnu van". U prvo vreme su na radiju izbegavali da emituju tu pesmu, ali ona je vre-

Zabranjeno pušenje 1987. godine: kad je režiser bio basista.

menom prerasla u njihov udarni koncertni adut. Deo koncerata odsvirao je sa njima na turneji Kusturica koji je ujedno režirao spot za pesmu "Manijak". U pesmi se govori o političaru pedofilu (glumi ga Nele) koji keksom "Tops" namamljuje devojčice u park i seksualno ih koristi. U vreme kada su montirali materijal, izbila je afera oko koncerna "Agrokomer" koji je, između ostalog proizvodio "Tops" keksiće i spot je zauvek odložen u bunker.

Za četvrtu ploču "Male priče o velikoj ljubavi" najviše pesama i produkciju uradio je Sejo Sexon. U grupi tada sviraju klavijaturista Jadranko Džihan i basista Darko Ostojić (Minka iz "Top liste nadrealista"). U pesmi "Zvijezda nad Balkonom" gitaru je svirao Goran Bregović, a pevao je i prateće vokale u "Straža pored Prizrena". Na ploči su gostovali operска pevačica Sonja Milenković i violinista Dejan Sparavalo. Sem pesama "Guzonjin sin", "Kanjon Drine" i "Zvijezda nad Balkonom", ploča je osrednje prošla kod publike. Zabranjeno pušenje je zbog toga poduzelo zajedničku turneu sa Top listom nadrealista i Bombaj štampom, tako da se ceo karneval pretvorio u standardnu estradnu ujdurmumu. Na samostalnim promotivnim koncertima su i dalje dobro prolazili kod publike zadržavajući optimizam koji je tada većini bio preko potreban. Tako je na koncertu u Sarajevu, novembra 1989. godine publika burno pozdravila Karajlića koji je na binu izšao sa jugoslovenskom zastavom.

U to vreme emitovan je drugi nastavak TV serije "Top liste nadrealista", uz učešće i

Branka Đurića Đure, glumca i člana sastava Bombaj štampa. Sa frapantnom preciznošću predviđeli su nadolazeću nacionalističku mržnju i tragičan raspad zemlje. Treća TV serija "Top liste nadrealista" emitovana je 1991. godine i još oštije je radikalizovala grubu stvarnost. Nju su realizovali Nele, Đura, Zenit, Davorin Šegulja Šegi, Davor Dujmović i Dražen Janković, a režirao je Benjamin Filipović.

Početkom rata Nele se preselio u Beograd. Ponovo aktivirano Zabranjeno puše-

nje trijumfovalo je koncertom na rasprodanom Tašmajdanu krajem leta 1996. godine. Grupa radi u postavi Nele (vokal), Dražen Janković (klavijature), Goran Markovski (bas ex Kazna za uši), Dejan Sparavalo (violina), Goran Jakovljević (gitaru) i Stribor Kusturica (bubnjevi). Sparavalo je svirao na ranijim radovima Pušenja i gostovao na pločama Harisa Džinovića i grupe Hari Mata Hari. Pušenje je često sviralo u Republici Srpskoj i Makedoniji, a decembra 1996. godine u ljubljanskoj hali Tivoli i u drugim gradovima Slovenije.

Nele je za TV Beograd 1996. godine uradio seriju "Složna braća" (scenarista i koreditelj). Na osnovu scenarija objavio je knjigu "Složna braća" (Indigo 1996.). Glumio u filmu "Underground" Emira Kusturice.

Sejo Sexon i Elvis Kurtovich su u Zagreb takođe pokrenuli Zabranjeno pušenje, a grupu još čine Marin Gradac (vokal), Zoran Stojanović, gitara (iz sastava Veliki bijeli slon), Dragan Bobić, bas, Nedžad Podžić, klavijature i Branko Trajkov, bubnjevi. Tokom rata obnovili su Top listu nadrealista i objavili čitav niz video kasetu sa novim epizodama i sa zajedničkih nastupa. Na koncertu Zabranjenog pušenja u zagrebačkoj diskoteći The Best 1996. godine pretučeni su od strane "neidentifikovanih iz publike" jer su ih iritirali izvođenjem stare makedonske narodne pesme "Fato mori dušmanke". Navodno su svirali "srpsku muziku". U Holandiji su u produkciji Denikena snimili CD "Fildžan viška" na kome se našla obrada hita "Oprosti mi pape" iz repertoara Olivera Dragoevića, ali sa obnovljenim tekstom koji se bavi novom elitom. Tu je i reggae verzija "Hajde Selasije" svojevremeno snimljena na ploči "The Wonderful World Of Private Business" grupe Elvis J Kurtović and his Meteors. Nove pesme "Otpor stoku", "Halid umjesto Halida", "Mile Hašišar", "Fildžan viška" sa citatima iz pesama Rolling Stonesa, Deep Purple i Brusa Springstina donose prepoznatljivo okruženje Zabranjenog pušenja. Mirnije teme "Kad dernek utihne" i "Možeš imati moje tijelo" kom-

Postava Zabranjenog pušenja koja je u Beogradu snimila CD "Ja nisam odavle".

ponovao je Elvis Kurtovich. Na snimanju su učestvovali basista Samir Čeramida, klavijaturista Dušan Vranić, bubnjar Đani Pervan i drugi.

CD "Ja nisam odavle" beogradска verzija Zabranjenog pušenja snimila je u proleće 1997. godine u beogradskom studiju O. Autor pesama je Nele Karajlić, Dražen Janković je napisao tekst za "Letimo zajedno" i muziku za "Gile šampion". Ploču je producirao Voja Aralica, a aranžmane su radili Nele i Sparavalo. Gosti na snimanju bili su duvačka linja Dece loših muzičara, basista Srđan Marić (Direktori), reditelj Nikola Pejaković Čorba (svirao gitaru) i klavijaturista Ognjen Radićević. Prateće vokale pevali su Ana Kostovska, Rizo Kurtovich, Nikola Pejaković i Darko Ostojić Dakša. Pesma "Letimo zajedno" upotrebljena je za pozorišnu predstavu Mladena Materića koja se izvodi u Francuskoj. Deo pesama sa te ploče kao i novi materijali iskorišćeni su u filmu Emira Kusturice "Crna mačka, beli mačor".

Diskografija

"Das ist Walter" (Jugoton 1984.)
 "Dok čekas sabah sa šejtanom" (Jugoton 1985. dupli)
 "Pozdrav iz zemlje Safari" (Diskoton 1987.)
 "Male priče o velikoj ljubavi" (Diskoton 1989.)
 "Fildžan viška" (Dallas 1997.)
 "Ja nisam odavle" (Komuna 1997.)

ZANA

(Beograd)

Gitarista Radovan Jovićević (rođen 1956. u Beogradu) i klavijaturista Zoran Živanović Kikamac počinju zajednički rad 1976. godine u okviru gimnazijalnih grupa. Kada su pod imenom Sultan svirali na igranci u školi Sveti Sava, Radovan je doveo svoju devojku Zanu Nimani. Ona je tada prvi put nastupila sa njima. Ubrzo dobijaju termin za snimanje u Studiju VI Radio Beograda i tamo se upoznaju sa Marinom Tucaković, već afirmisanim autorom tekstova. Marina se zaintere-

Grupa Zana 1982. godine: u vreme hita "Dodirni mi kolena".

sovala za grupu i uskoro je postala ne samo njihov tekstopisac, već i stalni član. Pod imenom Zana deluju od 1979. godine, a grupu još čine gitarista Igor Jovanović, basista Bogdan Dragović i bubnjar Aleksandar Ivanov. Budući da ih odbijaju u PGP RTB-u, početkom jeseni 1980. godine za Jugoton objavljaju prvi singl sa pesmom "Nastavnica" koja ubrzo postaje hit. Na ploči gostuje dečiji hor, a u to vreme sa njima povremeno radi saksofonista i alternativni muzičar Pol Pinjon (Paul Pignon). Beogradskoj publici se prvi put predstavljaju novembra 1980. godine u hali Pionir gde nastupaju kao predgrupa Generacije 5. Sledeći singl ima dvostruku A-stranu sa pesmama "Moj deda" i "Pepito pantalone".

Od Jugotona Zana traži neograničeno studijsko vreme za snimanje debi albuma. Pošto su ih odbili, prelaze u PGP RTB za koji maja 1981. godine objavljaju singl sa tematskom pesmom "Leto". Budući da i taj singl dobro prošao na tržištu, Jugoton pristaje na njihove uslove i album "Loše vesti uz rege za pivsku flašu" rade u Studiju VI. Snimatelj je Rade Ercegovac, a autori i producenti Radovan, Kikamac i Marina. Inače, od tog perioda Zoran Živković se potpisuje samo kao Kikamac, jer su njegovi autorski honorari greškom uplaćivani Zoranu Živkoviću, zvanom Hoze, iz grupe Mama Co Co. Debi LP nailazi na solidan prijem i donosi pesme "Jutro me podseća na to", "On", "Miševi beli celu noć" i "Loše vesti" (sa izmenjenim tekstrom jer su u Jugotonu zabranili original). Album promovišu solističkim koncertom u Dadovu, nastupaju na dobrotvornoj svirci u Sarajevu, kao predgrupa Bijelom dugmetu, a decembarsku mini turneu po Srbiji prekida odlazak u vojsku Aleksandra Ivanova na čije mesto dolazi Pavle Nikolić.

Za drugi album "Dodirni mi kolena" dobijaju još bolje uslove. Maja 1982. godine u Švedskoj uz pomoć saksofoniste Gorana Nilsona (Goran Nilsson), perkusioniste Bila Guñara Bulina (Byll Gunnar Byllin) i multiin-

strumentaliste, snimatelja i producenta Tini Varge snimaju devet pesama, a Varga se pojavljuje i kao koautor dva teksta. Tokom snimanja Marina Tucaković prestaje da bude njihov zvanični član, ali im i dalje piše tekstove. Insistirajući na efektnom pop zvuku i ovog puta nude seriju hitova: "Dodirni mi kolena", "Majstor za poljupce", "Mladiću moj", "13 je moj srećan broj", pa ploča odlično prolazi na tržištu. Septembra, kada se album pojavi, u vojsku odlazi Igor Jovanović a zamjenjuje ga Aleksandar Radulović Futa. Krajem 1982. godine turneja ih vodi po Srbiji, Makedoniji, Kosovu, Hercegovini i Dalmaciji. Koncerti doživljavaju loše ocene jer grupa uživo ne uspeva da postigne standarde studijskih snimaka. Maja 1983. godine u grupu se vraćaju Igor Jovanović i Aleksandar Ivanov, a Bogdan Dragović odlazi i sa Aleksandrom Radulovićem osniva grupu Zamba. Uz njih su još gitarista Nikola Čuturović i bubnjar Predrag Jakovljević Bata. Objavili su samo LP "Udarac nisko" (Jugoton 1983.).

Novi basista Zane postaje Miloš Stojisavljević Cajger. Avgusta iste godine, ponovo u Švedskoj, u produkciji Tini Varge snimaju album "Natrag na voz". Uoči objavljanja ploče, krajem godine iz grupe odlazi Aleksandar Ivanov a na njegovo mesto seda Predrag Jakovljević (ex Zamba). Udarnu pesmu "Jabuke i vino" u duetu pevaju Zana Nimani i Željko Bebek, mada su u planu bili Danijel, Oliver Mandić, Džoni Štulić ili Jura Stublić. Februara 1984. godine grupa kreće na turneu, ali se zbog slabog odziva publike već sredinom marta vraća u Beograd.

Ubrzo Radovan i Kikamac odlaze u vojsku, a Zana Nimani napušta grupu i u Švedskoj snima solo ploču "Noćas pevam samo tebi" (Jugoton 1986.) u pratnji tamošnjih studijskih muzičara. Producijom se bavi Tini Varga a autori materijala su, pored njega, Marina Tucaković, Bogdan Dragović i Aleksandar Radulović. Ploča prolazi osrednje, a pažnju jedino privlače pesme "Što ne znam

Zana Nimani

Z

Grupa Zana 1995. godine: Žika, Jelena i Radovan.

gde si sad" i "Miško zna". Posle te ploče Zana Nimani se udaje i povlači iz muzike. Poslednjih godina živi u Kanadi.

Posle jednogodišnje pauze Radovan i Kikamac sa novom pevačicom Natašom Gajević objavljiju ploču "Zana" (produkcija Saša Habić) kojom se približavaju zabavnjačkom zvuku i orientisu se na estradne nastupe, a hit postaje pesma "A što, a što". Na sledećoj ploči "Otkinimo noćas zajedno" u pesmi "Vejte snegovi" klarinet je svirao Boki Milošević a produkciju je radio Dušan Petrović Šane. Album "Zana" iz 1988. godine producirao je Tini Varga, gosti su bili Mladen Vojčić Tifa, Laza Ristovski i Miroslav Sedak Benčić, a kao hitovi su se izdvojili "Oženiceš se ti, udaću se ja", "Vojna pošta" i "Vlak".

Godine 1989. Nataša Gajović napušta grupu i pridružuje se verskoj sekci. Iz grupe odlazi i većina dugogodišnjih muzičara. Nova pevačica Nataša Živković ostaje u grupi dve godine, snima album "Zana" sa slušanom pesmom "Rukuju se, rukuju", zatim se udaje i napušta ih. Tu ploču je uz Radovana i Kikamaca producirao Laza Ristovski a u pesmi "E, moj doktore" gostovala je Dragana Mirković a u "Napravite mostove" pevale su Šarmerke. Četvrta pevačica, Jelena Galonić snima ploče "Zana" i "Tražim" sa hitovima "Nisam, nisam... (devojka tvoga druge)" i "Priča se priča (da Rusi dolaze)". Početkom 1996. godine objavljiju kompilaciju "Zlatni hitovi 1980-1995." na kojoj su dve nove pesme "Modrice" i "Gušti, gušti", za koje su spotovi snimani na Tajlandu.

Poslednju ploču "Zanomanija" objavljaju u proleće 1997. godine i na njoj je obrada pesme "Da li znaš da te volim" grupe Time i remiks pesme "Modrice". Tokom karijere Radovan i Kikamac su komponovali za Anu Bekutu, Željka Bebeka, Zdravka Čolića, Miru Škorić i Svetlanu Ražnatović.

Diskografija

Singlovi

"Nastavnica" / "Sweta" (Jugoton 1980.)

"Moj deda" / "Pepito pantalone" (Jugoton 1981.)

najuspešnije dane. Paralelno se uspešno bavio automobilskim trkama. Originalnu postavu Zebre uz Đelmaša činili su pevačica Anka Lazarević, gitaristkinja Ana Merlini, klavijaturista Bata Radovanović, basista Dušan Lazarević, trubač Miroslav Stamenković i saksofonista Karolj Burai. Kroz grupu je tokom rada prošlo dosta muzičara, a ozbiljniju karijeru napravili su gitaristi Nele Stamatović i Željko Nikolić.

Prvi singl sa četiri pesme rade u produkciji IVE Umeka. Đelmaš je komponovao muziku, a tekstove je napisao Dušan Prelević. Grupa svira na BOOM festivalu i koncertne verzije pesama "Telefon" i "Moja mala zebra" izlaze na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Debi LP "Kažu da takav je red" dobija loše kritike ponajviše zbog naivnih tekstova. Raša Đelmaš se pored uloge bubnjara, pojavljuje kao pevač a svira i sintajzere.

Po prestanku rada grupe Zebra Đelmaš je samostalno objavio LP "Hot rock" (Diskoton 1982.). Posle toga se povlači iz muzike, a 1989. godine se vraća u Yu grupu.

Diskografija

Singlovi

"Telefon" / "Igra" / "Cirkus" / "Tužna žena" (RTV U 1977.)
"Moja mala zebra" / "Šumadinka plava" (RTV U 1978.)
"Ma ko si ti" / "Motor" (RTV U 1978.)

Album

"Kažu da takav je red" (PGP RTB 1979.)

ZLATNI AKORDI

(Zagreb)

Sastav Zlatni akordi 1963. godine osnovali su Davor i Žarko koji su do tada pevali kao duet Kosturi, gitarista Nikola Sarapa, bubnjar Željko Marinac i basista Zlatko Miksić Fuma. Ubrzo u grupu kao ritam gitarista dolazi Zlatkov brat Ivica Miksić.

Popularnost su sticali svirajući redovne igranke na Tuškancu. Sredinom 1965. godine iz grupe su otišli pevači, a zamjenio ih je Zlatko Slobodinski. U toj postavi postižu prve uspehe. Osvajaju pehar redakcije lista "Politika ekspre" i učestvuju na prvom festivalu vokalnoinstrumentalnih sastava, održanom 4. i 5. novembra 1965. godine u Zagrebu. Sledecog proleća Sarapa prelazi u Delfine, a sa Akordima kraće vreme svira Džerald Kazaferović. U jesen 1966. godine menja ga Vladimir Delač, a pristupa im i orguljaš Davor Štern. Mada im je kritika često osporavala vokalne kvalitete, novembar 1966. godine prema glasovima publike pobeduju na Šampionatu VIS-ova u Zagrebu. Nakon toga uspešno nastupaju i u Libanu.

Debi ploču snimaju decembra 1966. godine i postaju prva grupa kojoj je dozvoljeno da strani hit snimi u originalu. Na ploči su se našle pored ostalih "My Generation" grupe The Who i obrada narodne "Marice divočko" u aranžmanu Pere Gotovca. Krajem leta 1967. godine napušta ih pevač Slobodinski, pa vokalnu ulogu preuzimaju svi zajedno. Prema anketi čitalaca lista "Plavi vjesnik" bivaju proglašeni za grupu godine.

ZEBRA

(Beograd)

Po napuštanju YU grupe, bubnjar Raša Đelmaš (rođen 1950. u Beogradu) osnovo je 1976. godine sastav Zebra. Karijeru je započeo u grupi Andeli, slede Hendriksova deca, Mobi Dik i Felix. Početkom 1972. godine postaje član novoosnovane Pop maštine, tokom leta svira sa Siluetama, a u jesen prelazi u YU grupu sa kojom provodi njihove

Početkom 1968. godine napušta ih Davor Štern, a oni se integrišu sa grupom O Hara, tako što im pristupaju klavijaturista Franjo Parać i pevačica-debitantkinja Josipa Lisac. U ovoj postavi učestvuju na festivalu Omladina 68 u Subotici sa kompozicijom "Sunce sja za nas" koja je objavljena na festivalskoj ploči. Iste godine takmiče se na festivalu Vaš šlager sezone sa pesmom "Halo taxi", koja se uz Paraćeve kompozicije "Voljeti to je radost", "Lopov" i "To je naša ljubav" nalazi na njihovom drugom singlu.

U jesen iste godine, posle uspešnog nastupa na festivalu u Opatiji, Josipa započinje samostalnu karijeru, ali je grupa često prati na koncertima i u studiju gde snima Paraćeve pesme. Grupu napušta i Vlada Delač koji sa starim saradnicima obnavlja sastav Grešnici. Njega menja cenjeni gitarista Želimir Kovačević Pes. U grupi ubrzo dolazi do rivaliteta između Paraća i Kovačevića. Prvi je tražio da se izvode samo njegove kompozicije, a drugi se zalagao za repertoar Džimija Hendrikса, grupe Cream i Vanila Fudge. Nezainteresovani za kompromis, obojica napuštaju sastav aprila 1969. godine tako da pesme "Sretna zemlja" i "572-391" koje su snimili za sledeći singl nikada nisu objavljene.

Braća Miksić i Željko Marinac nastavljaju u novoj postavi. Tu su klavijaturista Brane Živković, pevač Zdenko Juran (ex Delfini) i gitarista Nikola Sarapa. Grupa svira tezge na letnjem igralištu "Lokomotive", ali autorski ništa ne postiže. Po odlasku Živkovića i Juran-a, novi pevač postaje Osječanin Zlatko Pejaković Žlica. Početkom 1970. godine objavljaju singl na kome su pesme "Čerge" Pejakovića i "Zašto plakati" Ivice Miksića. Posle letnje turneve na moru objavljaju još jedan singl koji potpisuje isti tandem, a tada ih napušta Zlatko Miksić. On sa bubenjem Srećkom Antoniolijem (ex Delfini) i orguljašem Valterom Neugebauerom (ex Mladi) osniva grupu Pink Elephant Set sa kojima do sredine 1973. godine tezgari po nemačkim klubovima. Zatim prelazi u koparsku grupu Bumerang i posle desetmesečnog rada sa njima odlazi u vojsku. Akordi ne žele da traže zamenu za njega pa basista postaje Ivica Miksić. On se ubrzo oženio slovenačkom pevačicom Alenkom Pintarić (sa kojom su Zlatni akordi često sarađivali) i iz porodičnih razloga je otišao iz sastava i prestao aktivno da se bavi muzikom.

Početkom 1971. godine napušta ih i Zlatko Pejaković i sa Veselim Oršolićem, Rajkom Svilarem i Davorom Brkićem osniva sastav Had. Pejaković 1972. godine prelazi u Korni grupu. Po povratku iz vojske, sredinom 1975. godine Zlatko Miksić obnavlja sastav koji uz njega čine Ivica Miksić, Srećko Antonoli i orguljaš Hrvoje Marjanović Harma. Bez većih ambicija svirali su igranke, sve dok se novembra 1975. godine Zlatko i Srećko nisu priključili novoosnovanoj grupi Parni valjak.

Diskografija

Singlovi

- "My Generation" / "Ostaješ sama" / "U mojim si mislima" / "Marice divočko" (Jugoton 1967.)
- "Lopov" / "Halo taxi" / "Voljeti, to je radost" / "To je naša ljubav" (PGP RTB 1968.)
- "Čerge" / "Zašto plakati" (Jugoton 1970.)
- "Dan" / "Prosjak" (Jugoton 1970.)
- "Moć snova" / "Dah tišine" (PGP RTB)

ZLATNI DEČACI

(Beograd)

Grupu su 1962. godine osnovali gimnazijalni drugovi: pevač Boba Stefanović, gitarista Borko Kacl, klavijaturista Predrag Lukić, bubnjar Dušan Banović i basista Vidoje Brajević. U početku su se zvali The Tigers, ali su na predlog novinara i internacionalnog šahovskog majstora Nikole Karaklajića te 1962. godine postali Zlatni dečaci.

U početku su redovno svirali na igrankama u klubu Euridika, tako što je Boba tokom večeri pevao sa Zlatnim dečacima i u jazz triju Saše Radojičića. U želji da se probiju na radio programima koji su tada bili zatvoreni za bit muziku, snimaju moderne obrade klasične muzike. Nikola Karaklajić te snimke nosi sa sobom u Holandiju, gde je učestvovan na šahovskom turniru, emituje ih na radiju i uspeva da zainteresuje urednike u izdavačkoj kući Fontana. Oni Zlatnim dečacima pod imenom Golden Boys objavljaju singl sa instrumentalnim temama "Labudovo jezero", "Dunavski valovi", "Humoreska" i "Nabuko". Godinu dana kasnije u Jugoslavi-

ji taj singl objavljuje Jugoton. Svojim političkim kompozicijama vrlo brzo stiču veliku popularnost i sviraju po čitavoj Jugoslaviji. Na sledećoj ploči snimaju obrade pesama "Čudna devojka" i "Napušteni dom" grupe Four Pennies. Singl je dostigao tiraž od 100 000 primeraka, a za njim stiže sledeći sa pesmom "Skokien" iz repertoara Luka Armstronga. Boba je pesmu prepevao i nazvao je "Pamtim taj dan".

Aprila 1966. godine zahvaljujući Nikoli Karaklajiću odlaze u Englesku. Karaklajić je pozvan na šahovski turnir a članove grupe je zbog lakšeg dobijanja vize predstavio kao mlade šahiste. U gradiću Batlinskampu im je dogovorio nastup u sali u kojoj se okupilo oko 1500 posetilaca. Zlatni dečaci su odsvirali nekoliko stranih hitova, ali najbolje je bila prihvaćena njihova verzija narodne pesme "Jovano, Jovanke". Zatim su još nastupili u Shoreline klubu i vratili se kući. Iste godine Zlatni dečaci su Mikiju Jevremoviću snimili singl sa pesmama "18 žutih ruža", "Kuća izlazećeg sunca", "Meni ne treba niko" i "Oprosti ljubavi" koji se prodao u neverovatnom tiražu od 200 000 primeraka. Vidoje Brajević 1966. godine napušta grupu, a novi basista postaje Gradimir Janković.

Godine 1967. posle nastupa na Beogradskom poteču grupu napušta Boba Stefanović. On počinje uspešnu karijeru soliste koju je izgrađivao na festivalima. Ostatak grupe pokušava sa pevačem Momom Davidovićem, ali ubrzo prestaju sa radom. Godinu dana kasnije Borko Kacl se priključuje novoosnovanoj Korni grupi, Moma Davidović odlazi u Francusku gde objavljuje singlove pod imenima David Colsberry i David Loris. Godine 1996. Brajević, koji već godinama živi u Americi, samostalno u malom tiražu štampa CD sa svim snimcima Zlatnih dečaka.

Diskografija

Singlovi

- "Labudovo jezero" / "Dunavski valovi" / "Humoreska" / "Nabuko" (Fontana 1965.)
- "Labude jezero" / "Humoreska" / "Dunavski valovi" / "Tema iz Fausta" (Jugoton 1966.)

Zlatni dečaci sa Nikolom Karaklajićem 1965. godine.

Z

"Čudna devojka" / "Napušteni dom" / "Sadko" / "Fox-trot oriental" (Jugoton 1966.)
 "Pamtim taj dan" / "Sam" / "Samo ti" / "Ne želim kraj" (Jugoton 1967.)

ZLATNI PRSTI

(Zaječar)

Grupa je nastala 1970. godine a osnovali su je gitarista Momčilo Radenković (rođen 1952.), basista Slobodan Radenković (rođen 1951.), klavijaturista Dragan Batalo (rođen 1952.) i bubnjar Dragan Trajković (rođen 1950.). U početku je sa njima pevao Jova Rašić koji je kasnije prešao u Generaciju 5. Po njegovom odlasku Momčilo Radenković preuzima vokalnu ulogu.

Prvu afirmaciju grupa dobija pobedom na Zaječarskoj gitarijadi 1974. godine, a tada se sa snimkom "Naša pesma" pojavljuju na ploči emisije "Veče uz radio" Prvog programa Radio Beograda. Sledеće godine učestvuju na Omladinskom festivalu u Subo-

Početkom osamdesetih, u vreme novog talasa za Zlatne prste, koji su predstavljali standardnu grupu starog kova, bilo je sve manje prostora. Pokušavali su da održe korak trendovski orijentisanim pesmama, ali im je to donosilo polovične uspehe. Najbolje rezultate postizali su u baladama kojima je šarm davao raspukli vokal Momčila Radenkovića i njegovo ležerno sviranje gitare.

Tokom karijere članovi grupe su često pomagali i drugim autorima, pa su u nekoliko navrata snimali matrice kantautoru Srđanu Marjanoviću.

Diskografija

Singlovi

"Budi hrabra" / "Voli me ljubavi" (PGP RTB 1975.)
 "Reših da se ženim" / "Posebna si uvek bila" (Diskos 1977.)
 "Igraj rege" / "Prsti od plastike" (Jugoton 1977.)
 "Kako da osvojam tebe" / "Istina" (Jugoton 1978.)
 "Super finale" / "Ima nešto u tebi što nikom poklonio ne bih" (PGP RTB 1979.)
 "Žuti taxi" / "Noć već bledi, blizu je dan" (PGP RTB 1980.)
 "Igraj bugi vugji" / "Kad nemaš gde da odes" (RTB 1981.)

LP "Mjesto pod Suncem" snimaju sa novim gitaristom Igorom Milojkovićem. Na ploči se našao njihov stari koncertni favorit "Nikol", ali i "Narodna", "Nikad nisi rekla ne" i "Daljine" koja je po stilu slična pesmi "Nadolazeće kiše". Kao gosti na snimanju su učestvovali Drago Mlinarec (usna harmonika) i Miroslav Sedak Benčić (saksofon). Zvijezde u tom periodu stiču solidan koncertni status.

Treći LP "Pravovjerni plesači" producira Drago Mlinarec a novi članovi su bubnjar Željko Turčinović, basista Miroslav Abramović i gitarista Željko Banić. Pored obrade Dedićeve "Takvim sjajem", tu su "Probudi se, Deborah", "Zato pjevaj" i druge. Po objavljinju te ploče kreću na turneju posle koje Metessi provodi godinu dana u Australiji. Četvrti LP "Licem prema nebu" producira gitarista Marijan Brkić, a Metessi radi sa potpuno promjenjenom ekipom muzičara: Roman Martin (saksofon), Gordan Dorvak (bubnjevi), Siniša Tkalec (bas), Zoran Viceban (guitar) i Almir Škiljić (gitara). Godine 1990. sviraju kao predgrupa na koncertu Stranglers u Zagrebu.

Tokom rata Metessi jedno vreme provodi u Italiji a povratnički album "Sjaj i bijeda Hollywooda" objavljuje krajem 1996. godine. U produkciji Rema Kartagine i uz pratnju studijskih muzičara (Branko Bogunović i grupa Big Blue) snima ponovo pesmu "Nikol" a tu je "Kikiriki" (obrada pesme "Colpa di chi"), zatim "No Drugs, No Alcohol" i etno nastrojene "Dragi Japa" i "Ako se ne vratim".

Diskografija

Albumi

"Zlatni prsti" (PGP RTB 1976.)
 "Nokaut" (PGP RTB 1979.)

ZVIJEZDE

(Zagreb)

Po odlasku iz sastava Patrola, pevač i kompozitor Renato Metessi formira 1982. godine grupu Zvijezde sa članovima Daska Banda iz Siska. Debi album "Imitacija života" objavljuju iste godine. Pored Metessija kao glavnog autora, ploču snimaju Branko Kužnar (guitar), Rajko Puclin (klavijature), Željko Đeveljija (bas) i Branko Badanjek (bubnjevi). Ploču je producirao Piko Stančić. U pesma "Koji film sada vrtiš u glavi", "Grad i njeovi anđeli", ambicioznoj "Nadolazeće kiše" sviraju energičan rock, a Renato se držao linije koju je u okviru Patrole započeo. Drugi

tici sa pesmom "Budi hrabra". Zatim ulaze u studio i za osamnaest sati snimaju debi album koji izlazi 1976. godine. Autor većine pesama je Momčilo Radenković, a tekstove je pisao pesnik iz Kragujevca Mirko Glišić. Nezadovoljni dogоворима sa PGP RTB-om lutaju od jedne do druge diskopu kuće, a prvi veliki hit "Igraj rege" objavljuju za Jugoton. U to vreme na duploj ploči "Pop parada 77" uvršćene su njihove pesme "Pevajmo ljubavi" i "Posebna si uvek bila", a na namenskoj brigadirskoj ploči snimljena je i njihova pesma "Ne mogu sam da budem brigada". Krajem 1978. godine sviraju na BOOM festivalu u Novom Sadu. Po objavljinju drugog albuma, po nazivu te ploče menjaju ime u Nokaut, a dolazi i do personalnih promena. Batalo odlazi u JNA a zamjenjuje ga Dušan Maslać (ex Prava stvar). I Slobodan Radenković napušta grupu, u Zaječaru otvara piceriјu. Nasledio ga je Jovan Nikolić.

ATHEIST RAP • BAAL • BABE • BJEZOVI • BLOCK OUT • BRAĆA
LEFT • DARKWOOD DUB • DEAD IDEAS • DECA LOŠIH MUZIČARA
• DIREKTORI • DŽA ILI BU • DŽUKELE • EVA BRAUN • FAMILIJA •
GENERACIJA BEZ BUDUĆNOSTI • GOBLINI • GRU • HAZARI • JARBOLI
• KANDA KODŽA I NEBOJŠA • KASANDRIN GLAS • KAZNA
ZA UŠI • K2 • KLINIČKI MRTAV • KONTRABANDA • KRISTALI • LEE
MAN • LOVE HUNTERS • MADAM PIANO • MONTENIGGERS • NEV
ERNE BEBE • NIŠTA ALI LOGOPEDI • NOVEMBAR • ORTHODOX
CELTS • ORUŽJEM PROTIVU OTMIČARA • PLEJBOJ • POPCYCLE •
PRLJAVI INSPEKTOR BLAŽA • PRSLOOK BAND • SUNSHINE • TRU
LA KOALICIJA • URGH! • VELIKI PREZIR • VOODOO POPEYE • ZBO
GOM BRUS LI • ZVONCEKOVА BILJEŽNICA

SRJ

1991-1997

ATHEIST RAP

(Novi Sad)

Grupa je smišljena 28. novembra 1988. godine na koncertu Ramba Amadeusa, a zvanično postoji od 1. januara 1989. godine. Osnivali su je pevači Aleksandar Popov Pop i Vladimir Kozbašić Pećinko, pridružili su im se gitarista Vladimir Radusinović Radule i basista Zoran Zarić Zare iz grupe Fluorel Tačkaš, bubenjar Aleksandar Milanov Acke, a čovek zadužen za organizaciju je Petar Ristić Teča.

objavljuje Take It or Leave It. Krajem 1992. godine sviraju na festivalu Brzi bendovi Srbije, a povremeno sviraju pod lažnim imenom Božidara starog park i Električni Jurica. Sledеće godine su za TV emisiju "Fore i fazoni" na tekstove Ljubivoja Ršumovića snimili pesme "Ovca" i "Čurka" koje su se našle na drugoj ploči "Ja eventualno bih ako njega eliminišete". Nastavili su sa doslednim poštovanjem žanra, tako da pesme baziraju na dijaloškoj rap formi, dok muzičku podlogu čine heavy gitare, poneki rockabilly ili ska ritam, filovan raznovrsnim citatima iz pesama Kiće Slabinca, EKV i KUD Idijota, do

1991. godine. Na kompaktu su još i koncertne verzije pesama "Ljubav", "ORA je pravi način da..." i "Ritam".

Zoran Zarić je umro od raka pluća polovinom februara 1997. godine. Novi basista je Zoran Lekić (ex Luna i Obojeni program). Krajem iste godine grupa je započela pripreme na novoj ploči.

Diskografija

"Maori i crni Gonzales" (Scorned Records 1994. kas.)

Take it or leave it 1996. CD)

"Ja eventualno bih ako njega eliminišete" (PGP RTS 1996.)

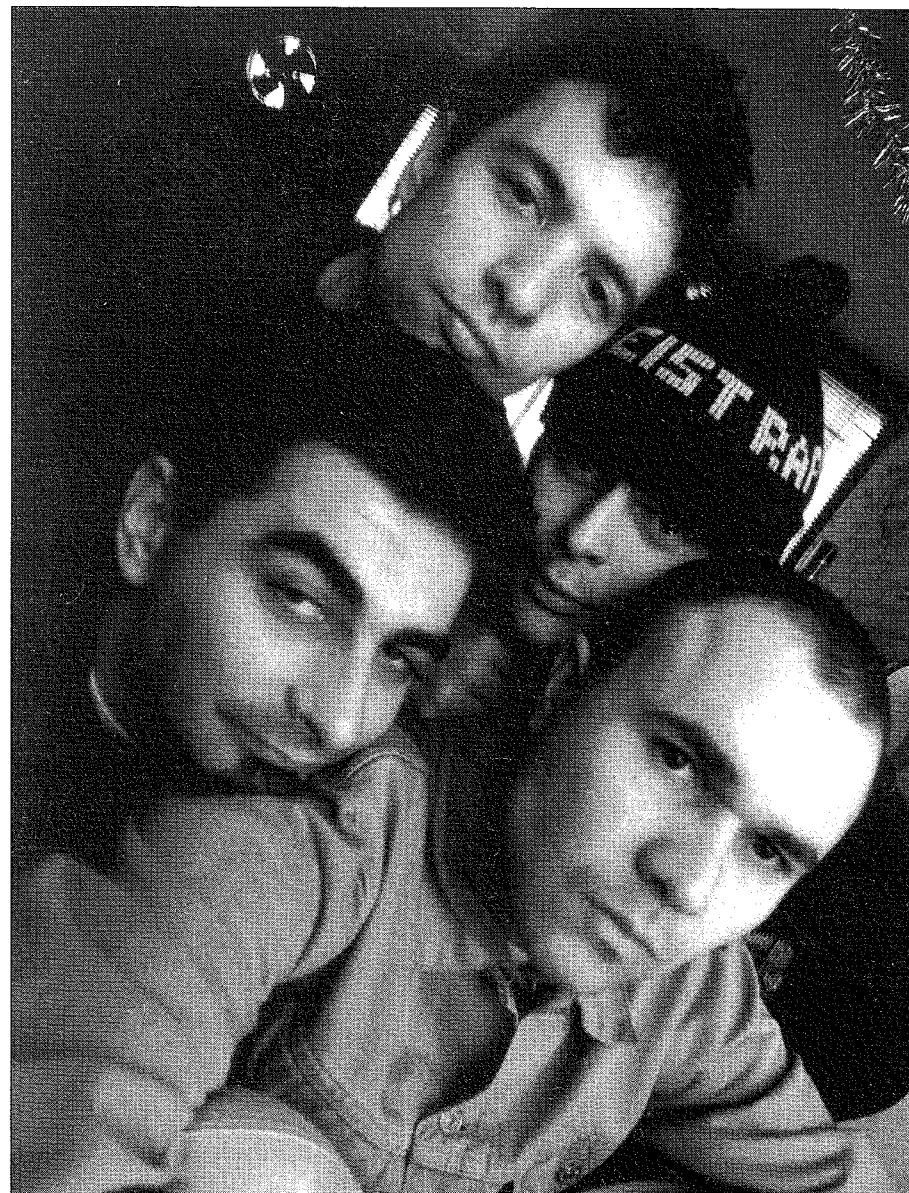
BAAL

(Beograd)

Sastav BAAL je 1989. godine osnovao klavijaturista i pevač Andrej Aćin (rođen 1972.) a u grupi su bili basista Srđan Popović, gitarista Vojkan Petković i bubenjar Vlada Marinković. Aćin se pre BAALA ogledao u komponovanju ambijentalnih instrumentala, a sa grupom se upustio u kreiranje zvuka na tragu ghotic rocka.

Debi album "Između božanstva i ništavila" snimljen je početkom 1992. godine a na ploči su gostovali pevač Goran Tanevski (ex Mizar), Milan Mladenović (EKV), Zvonko Đukić (Van Gogh), Nebojša Marić, gitara, Vlada Racković (ex Odiseja) koji je svirao akustičnu gitaru i bubenjar Marko Milivojević (EKV). Materijal je komponovao Andrej Aćin, pesmu "Iščezavam" napisao je sa Srđanom Popovićem a "Let" sa Vladislavom Jevtićem. Produciju ploče radili su BAAL, Nebojša Marić i Vlada Racković. Po objavljinjanju ploče grupa je redovno nastupala, ali su juna 1995. godine odlučili da prekinu sa zajedničkim radom.

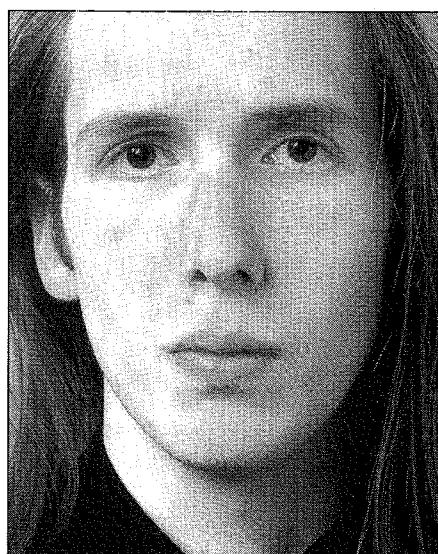
Materijal planiran za drugi album grupe, koji je nastao sredinom 1994. godine, Aćin je objavio samostalno pod nazivom "Retro Deux". U saradnji sa Srđanom Babovićem (produdent većeg broja dance ploča) snimio je sedam tema koje su se pojatile na mini CD-u "Artoodeetoo". U tim kompozicijama Aćin peva na srpskom, francuskom i engleskom jeziku, svira klavijature i bavi se pro-

Prvi koncert imali su 22. maja 1989. godine, a prve snimke rade 1990. godine i planiraju da ih objave na maksu singlu "Kom-pakt disk" za zagrebački Jugoton. Međutim, izbjiga rat i snimci ostaju izgubljeni u Zagrebu. U studiju Do Re Mi krajem 1992. godine snimaju kasetu "Maori i crni Gonzales" za Scorned Records na kojoj je pored njihovih duhovitih pesama "Ljubav" (sa usemplovanim glasom J.B. Tita), "Blu Trabant", "Wartburg limuzina" i obrada pesme "Plitka poezija" grupe Pekinška patka. Kaseta je slabo distribuirana te je kao reizdanje 1994. godine

The Clash i Soundgarden. Ni ovog puta nisu odoleli direktnim tekstovima u pesmama "Godina kulture", "Tetoviranje" i "Snayka", a ljubavnim tematikom su se bavili u "Odlažim" i "Fatamorgana". Između pesama su korišćene govorne vinjete, dijalazi iz filma "Nacionalna klasa", ali i autorski prilozi članova grupe.

Reizdanje prvog albuma "Maori i crni Gonzales" izlazi na CD-u 1996. godine a na njemu su kao bonus pesme "Gusti sok", "Stomak eliminator", "Novosadski vašar" i "Gril 13" sa nerealizovanog maksu singla iz

gramiranjem. Babović je programirao i svirao klavijature, a gostovali su gitaristi Duda Petrović, Nebojša Marić i perkusionista Aleksandar Milanović. Instrumentali "Waiting 1" i "Waiting 2" napisani su za film "Waiting (For Death)" Milana Konjevića. Ačin je 1995. godine radio muziku za omnibus film "Paket aranžman" i to za priču "Herc minuta" reditelja Srđana Golubovića.

NEBOJŠA BABIĆ

Iste godine radio je muziku za film "Slepi kolosek" a 1997. za film "Kupi mi Eliota". Pisao je muziku i za pozorišnu predstavu "Narandžasti crvi i drugi" BITEF teatra (1995.) kao i primenjenu muziku za radio i televiziju. Na filmskom festivalu u Herceg–Novom 1995. godine dobio je nagradu za muziku u filmu "Paket aranžman". U periodu od 1992. do 1995. radio je kao muzički urednik na Art kanalu.

Diskografija

"Između božanstva i ništavila" (Sorabia disc 1993.)
"Artoodeetoo" (Imago records 1996.)

BABE

(Beograd)

Babe su 1992. godine osnovali veterani beogradске scene Žika Milenković (gitaru, vokal), Goran Čavajda Čavke (bubnjevi, vokal), Bojan Vasić (bas) i Zoran Ilić (gitaru). Budući da je Žika bio član Bajaginih Instructora, Ilić u Ribljoj čorbi, a Čavke u Električnom orgazmu, u Babama su planirali da opušteno rade dok njihovi matični sastavi miruju. Inicijator osnivanja Baba bio je Bojan Vasić koji je pre toga dugo svirao sa Zoranom Ilićem u sastavu Bezobrazno zeleno. Veživno tkivo Babama bile su Žikine duhovite pesme, na tragu onoga što je svojevremenno radio sa grupom Mačori, a scenski nastup su dobrim delom temeljili na njegovom višegodišnjem uspešnom delovanju u okviru amaterskog pozorišta Teatar Levo. Tokom snimanja prve ploče Bojan Vasić je odlučio da ode u Južnu Afriku, tako da je odsvirao samo deonicu u pesmi "Mirko i Marina". Novi basista postao je Dejan Škopljija Škopi (ex U škripcu).

Debi "Slike iz života jednog idiota" producirao je Jovec (ex Električni orgazam), a na snimanju su se kao gosti pojavili Margita Stefanović, Marija Mihajlović, Branislav Petrović Banana, Miša Savić, Nele Stamatović, Vidoja Božinović i članovi sastava Del-

Arno Band. Žikine vedre, gegovske pesme sa kalamburskim obrtima i pričama o čoškarošima, pijancima, dilerima i frustriranim erotomanima dobro su se primile, pretežno kod mlađe publike. Po objavljinju ploče Babe su krenule na turneu kao predgrupa Ribljoj čorbi, a uoči Nove 1995. godine objavili su kasetu sa prigodnim snimcima "Novogodišnja pesma", "Loša navika", "Reći

čemo hvala kada bude karnevala" i "Dizel", obrada hita "Dizzy" koji je šezdesetih godina izvodio Tomi Roj (Tommy Roe). U to vreme Žika Milenković u pozorištu Radović sa Nedjom Arnerić i Lorom Orlović glumi u predstavi "Elvira je cool" na tekst rock novinara Aleksandra Žikića.

Drugi zvanični LP "Lažne slike o ljubavi" Babe objavljaju krajem 1995. godine, ali on ne postiže uspeh prethodnog, iako su pesme "Ko me ter'o" i "Mesnica" bile česte u medijima. Ostatak materijala nije dostigao standard prethodnih snimaka, pogotovo ne u "Stranac usranac" obradi "Strangers In The Night". U to vreme bubnjeve u grupi svira Vlada Cvetković, a Čavke ih napušta, glumi u filmu "Geto - tajni život grada" Ivana Markova i Mladena Matičevića i odlazi u Tasmaniju. Umro je 15. februara 1997. godine posle duge bolesti.

Diskografija

"Slike iz života jednog idiota" (ITV MM 1993.)
"4 Babe pesme" (ITV MM 1994. kasetu)
"Lažne slike o ljubavi" (PGP RTS 1995.)

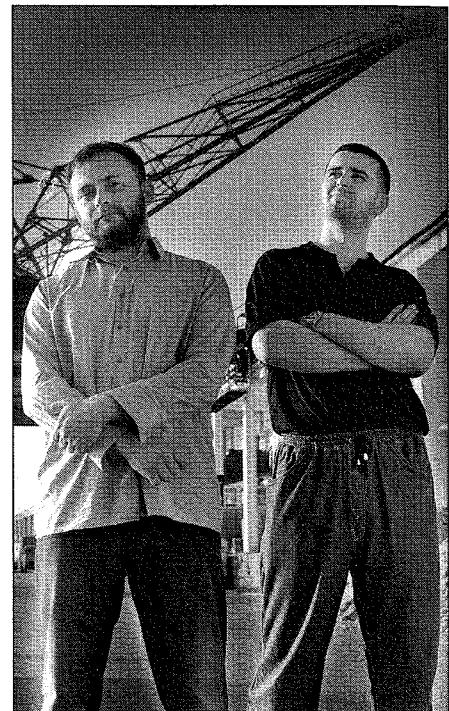
BRANISLAV NACIC
Žika - vodeća Baba.

BJESOVI

(Gornji Milanovac)

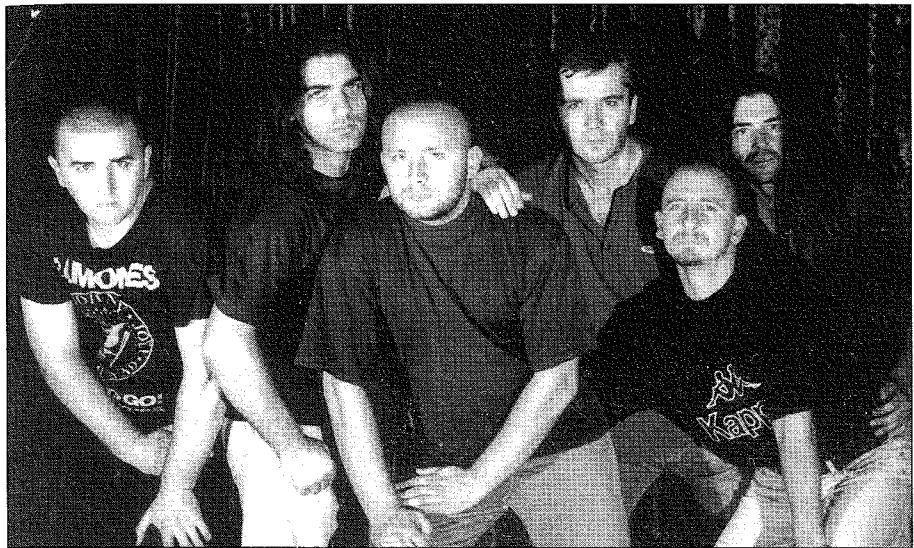
Grupu su 1990. godine osnovali pevači Zoran Marinković i Goran Marić, a ime su odabrali po knjizi "Zli dusi" Dostojevskog, koja je u hrvatskom prevodu objavljena pod imenom "Bjesovi". Njih dvojica su još kao sedamnaestogodišnjaci 1985. godine pisali za "Džuboks" pod pseudonimima McCrywack & Max Radackow. Zoran se bavi slikarstvom, a Goran je objavljivao poeziju u književnim novinama.

Debi kasetu "U osvit zadnjeg dana" snimili su oktobra 1990. godine u postavi koju su uz njih dvojicu činili Predrag Dabić (gitaru), Zoran Filipović (gitaru), Božidar Tanasković (bas) i Goran Ugarčina (bubnjevi). Na snimanju su gostovali gitaristi Vladimir Vesović i Nikola Slavković, a autor govornog dela u pesmi "On je sam" bio je Dejan Marinković. Na kaseti su se uz njihove pesme našle

SRBAN VELJOVIC
Bjesovi 1997. godine: pevači Zoran i Goran.

obrade "Džordžija", autora Filipa Supa (Philippe Soupault), "Vule Bule" (verzija Tomi Soviša), dok su u pesmi "Zli dusi" korišćeni delovi "Jevangelja po Luki" i Puškinovih pesama. Svojom depresivnom muzikom i teškim tekstovima otvorili su sasvim drugačije poglavljje u novijem domaćem rocku. Od 1991. godine stalnu postavu čine novi članovi Dejan Petrović, bas, i Miroslav Marjanović, bubnjevi. Grupa je pobedila na Gitarijadi u Zaječaru 1993. godine, a bili su najbolji i na festivalu Brzi bendovi Srbije 1994. godine. CD "Bjesovi" donosi još preciznije definisan stil posebno u pesmama "Ime", "Vreme je", "Ne budi me (ubij me)", "Vraćam se dole".

Godine 1995. u grupu dolaze bubnjar Igor Malešević (ex Hazari) i vraća se basista Božidar Tanasković. Sa njima snimaju CD "Sve što vidim i sve što znam". Uz svoje tekstove, u pesmi "Sve će se doznati" koristili su

Bjesovi

stihove iz Novog zaveta i bazirali je na muzičkoj temi iz filmova o Džemu Bondu, a čitava ploča odiše nešto optimističkijim temama zasnovanim na religioznoj tradiciji.

Diskografija

"U osvit zadnjeg dana" (Sound Galaxy 1991.)
"Bjesovi" (ITVMM 1994)
"Sve što vidim i sve što znam" (Metropolis 1997.)

BLOCK OUT

(Beograd)

Sastav su na Likovnoj akademiji krajem 1990. godine pod imenom Ad Hoc osnovali pevač Milutin Jovančić Mita, basista Trle (ex Siluete), gitarista Danilo, bubenja Deki i gitarista Laki. Polovinom 1991. godine Laki je otišao u Holandiju, a novi gitarista je postao Nikola Vranjković. Pre toga on je četiri godine živeo u Moskvi gde je svirao sa raznim sastavima, među kojima i grupom Besiders koju čine iskusni ruski muzičari, dok je pevač bio Miša Veselinski, student elektrotehnike iz Makedonije. Po povratku 1990. godine Vranjković je radio kao studijski muzičar, svirao je jednu turneu sa grupom

Ruž, a u isto vreme su on i Vojislav Vijatov nastupali sa Satanom Panonskim.

Sa početkom rata članovi grupe odlaze u London gde nastupaju u klubovima Stick Of Rock i Robby's na Finsburi parku i u Univerzitetском centru. Tu su kao nujupečatljivija grupa dobili mogućnost za snimanje singla koji zbog njihovog povratka u Beograd nikada nije realizovan. Na koncertima su izvodili svoj materijal na engleskom jeziku. Po povratku, sredinom 1992. godine, obnavljaju rad pod imenom Block Out u postavi: Mita, Nikola, Trle a pridružuje im se bubenja Miljko Radonjić. Godine 1993. objavljaju kasetu na kojoj su se našli živi snimci sa koncerta na Akademiji 1991. i iz KST-a 1992. godine. Debi album "Crno, belo i srebrno" promovišu na dan objavljanja, prvim samostalnim koncertom u SKC-u. Kao gost na toj ploči gitaru je svirao Aleksandar Balač. Početkom 1996. godine revoltirani jadnom kulturnom situacijom, snimaju oporu pesmu "Leto na Adi" koja se nije pojavila na njihovom sledećem izdanju "Godine sirotinjske zabave" objavljenom u jesen 1996. godine, jer od obilja materijala nije bilo mesta. Taj CD donosi kompozicije nastale u prethodnih šest godina, među kojima su "Manastir", "Trenje", "Veži me". Kako sami članovi grupe

Block Out

tvrde, ploča za temu ima kraj socijalizma. Producent je bio Aleksandar Radosavljević, a kao gosti su se pored ostalih pojavili Danilo Pavićević (gitara), Miša Savić (klavijature) i Nebojša Zulfikarpašić (gitara).

Od druge ploče bas u grupi svira Balač, a klavijature Dragoljub Marković koji je u isto vreme i u grupi Ništa ali logopedi. Vranjković je jedno vreme sarađivao sa Maksom i Marinkom, pevačima sastava Bjesovi, radi tonski snimatelj u studiju Akademija (snimao albulme Goblina, Inspektora Blaže i sastava Ništa ali logopedi) a dve pesme su mu se pojavile u zborniku udruženja književnika "Ars antibari" Željka Milovića koji je 1996. godine objavljen pod nazivom "Izgleda da će jugo". Mita je apsolvent na Likovnoj akademiji i do sada je izlagao u Švedskoj i Holandiji. Bubnjar Miljko paralelno radi sa Vickom Milatovićem u njegovoj grupi Indianci.

Diskografija

"Live KST, Akademija" (Take It Or Leave It 1993. koncertna kaseta)
"Crno, belo i srebrno" (ITMM 1994. kaseta)
"Godine sirotinjske zabave" (Metropolis 1996. CD)

BRAĆA LEFT

(Beograd)

Po raspadu sastava Oktobar 1864. godine, gitarista Goran Tomanović i njegov brat basista Ljuba Tomanović su sa bivšim članovima grupe Armagedon, gitaristom Mio-

dragom Šušom i bubenjom Goranom Milanovićem početkom 1992. godine osnovali sastav Braća Left. Goran i Miodrag su ravno pravno podelili vokalne uloge.

U proleće 1994. godine objavljaju prvu kasetu kojom profilisu svoje interesovanje za standardni rock, ne uzimajući u nasleđstvo ništa od zvuka koji su kreirali u okviru grupe Oktobar 1864. CD "Braća Left 2" izlazi krajem 1996. godine u produkciji Voje Aralice, a kao gost u pesmi "Andeo" prateće vokale peva Tanja Jovićević. Uz muziku, Miodrag Šuša se bavi slikarstvom, a glumio je u filmovima "Ni na nebu ni na zemlji" i "Marble Ass".

Diskografija

"Braća Left 1" (ITVMM 1994.)
"Braća Left 2" (ITVMM 1996.)

SRJ

DARKWOOD DUB

(Beograd)

Sastav je formiran u jesen 1988. godine sa ambicijom da svira kombinaciju reggae i noise muzike, a prva postava se sastojala od dva bubnjara, dvojice basista, ritam mašine i pevača. Inspiraciju za ime nalaze u stripu o Zagoru koji je živeo u šumi Darkwood. Tokom godina, posle brojnih personalnih promena, ustaljuju se u postavi Vladimir Jerić (gitara), Bojan Drobac Bambi (gitara), Dejan Vučetić Vuča (vokal), Milorad Ristić Miki (bas) i Lav Bratuša (bubnjevi). Prvi nastup drže u SKC-u maja 1991. godine. Leta iste godine snimaju dve pesme za komplikaciju "Želim jahati do ekstaze" (Nova Aleksandrija 1991). Polovinom 1993. godine u produkciji Željka Božića snimaju album "Paramparčad" koji se pojavljuje tek počet-

CD "U nedogled" objavljaju maja 1996. godine u sopstvenoj produkciji. Kao gost na snimanju je učestovao Dušan Petrović iz sastava Plejboj koji je svirao saksofon i kontrabas. Precizno formulišući svoj stil, dobijaju nepodeljene pohvale kritike a na disku unoše i novine. U nekim temama koriste semplove (Lee Scratch Perry i Aswad), ali najviše pozitivnih reakcija dobijaju za pesme "U nedogled", "Treći Vavilon", "Imamo situaciju", "Hej! Gringo!".

Grupa je učestvovala na kompilacijama "Akademija Vol. 1" (LVO Records 1995.), "Radio utopija" (B 92 1995.), "Groovanje Vol. 2" (Vreme zabave 1996.) i "Ovo je zemlja za nas!?" (BOOM 93 - B 92 1997.). U knjizi "U vozu za Diznilend" (SKC 1995.) objavljeni su tekstovi Vuča, Kize Radovića (Pressing) i Darika Čirovića (Klajberi). Knjigu kompletiraju Vučini stripovi i priče Vladimira Markovića Krake (Pressing).

1994. godine snimaju pesmu "Wrong" a termin u studiju su dobili od radija B 92, na osnovu uspešnog nastupa na takmičenju POK 93. "Wrong" objavljaju na reizdanju kasete "Where To?" (SCR 1994.). Grupa je učestvovala na brojnim kompilacijama: "No Border compilation" (Distorzija Croatia 1994.), "Independent Vibrations" (1000+1 Greece 1994.), "Sretna mladost" (ILL in the Head Croatia 1994.), "Radio utopija" (B 92 1994.), "Mi za mir" (Vreme Zabave / Centar za antiratnu akciju 1995.).

Grupa je radila muziku za film "Geto-tajni život grada", nastupali su 1994. godine na festivalu u italijanskom gradu Rovigu koji je bio organizovan da bi se prikupila sredstva za obnavljanje biblioteke u Sarajevu. Grupa je imala više nastupa u Grčkoj.

Diskografija

Singl

"Welcome to the Abyss" (Start Today 1991.)

Album

"Where To?" (DIDC 1993. kaseta)

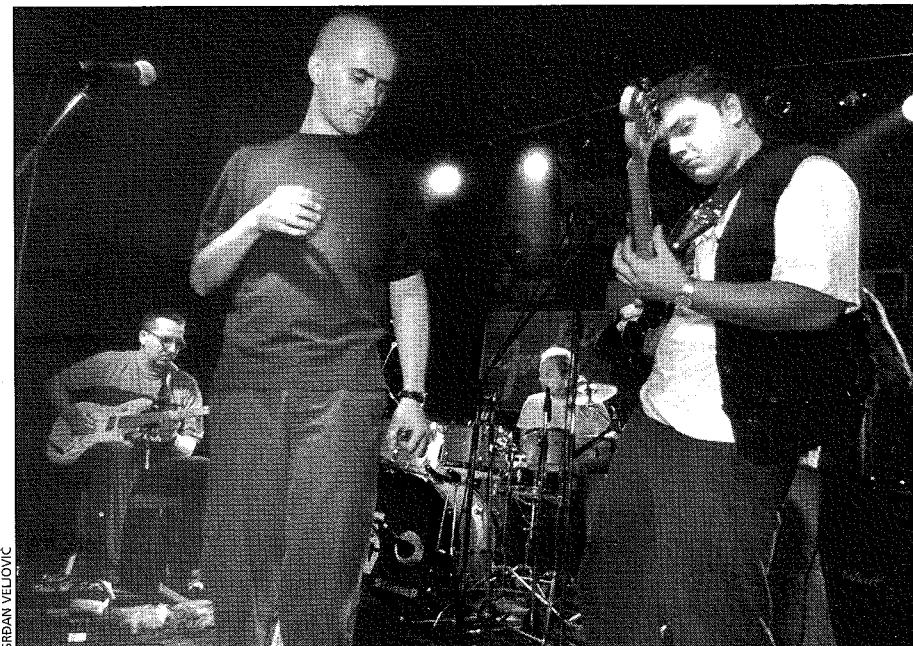
DECA LOŠIH MUZIČARA

(Beograd)

Grupa je počela sa radom 1988. godine a osnovali su je Jova Jović (gitara), Aleksandar Siljanovski Silja (vokal), Vladan Miljković Milje (saksofon), Zoran Milivojević Mikac (bubnjevi), Zoran Živković (bas), te trubači Đorđe Andelić Kića i Ivan Blagojević Uške. Jedno vreme sa njima je svirao saksofonista Dušan Petrović koji je zatim prešao u sastav Plejboj a po Ušketovom odlasku priključuje

JANEZ KRANJC
DLM: Milje i Silja u napadu na publiku

kom 1995. godine. Budući da su na ploču dugo čekali, "Paramparčad" predstavlja komplikaciju pesama iz prvog perioda rada na kojima se sменjuju numere pod uticajem punka i repetativnog reggae zvuka. Tekstove u grupi radi Vuča, dok muziku komponuju zajedno.

Na osnovu te ploče i sasvim mimo javnosti, postižu gotovo kult popularnost, tako da se na njihovim nastupima okuplja preko hiljadu ljudi, što je tokom postratnih godina bila absolutna retkost za sastave njihovog medijskog kalibra. Na osnovu pesme "Usamljeni hašišar" Đorđe Marjanović i Nikola Majdak mlađi režiraju istoimeni animirani film koji dobija diplomu YU ASIFA za animaciju. Polovinom 1995. godine snimili su televizijski film "Paramparčad" (režija Miloš Stojanović) i uradili muziku za omnibus film "Paket aranžman" i to za priču "Mačo trip" u režiji Ivana Stefanovića. Godinu dana kasnije je film "Geto" reditelja Mladen Matičevića i Ivana Markova, takođe rade muziku kao i za pozorišnu predstavu "Trainspotting" reditelja Đorđa Marjanovića.

Diskografija

"Paramparčad" (Take It Or Leave It 1995.)
"U nedogled" (B 92 1996.)
"Darkwood Dub" (B 92 1997.)

DEAD IDEAS

(Beograd)

Hard core band Dead Ideas osnovao je 1990. godine basista i pevač Darko. Grupa je održala samo jedan nastup i prestala sa radom. Novu postavu sa pevačicom Jelenom i gitaristom Nemanjom, Darko pokreće januara 1991. godine, a ubrzo im se priključuje bubnjar Igor.

Debitovali su sedmoinčnom EP pločom "Welcome to the Abyss". Maja 1992. godine snimaju osam novih pesama, ali ne uspevaju da nađu izdavača. Jedna pesma se pojavi na kompilaciji "Tito nikad više" (Intermusic 1992.) a dve kao bonus na samizdat kaseti "Where To?". U međuvremenu, grupa dobija novog gitaristu Ninoslava dok je Nemanja osnovao sastav Eyesburn. Januara

Deca loših muzičara 1995. godine.

im se trubač Bora Veličković. Grupa je pobedila na poslednjem Omladinskom festivalu u Subotici 1990. godine, a njihova pesma "Doživotno osuđen na ljubav" objavljena je na ploči sa festivala. Tokom prvih godina rada predstavljaju jedan od najperspektivnijih novih domaćih sastava, ali im isprekidana diskografija koči karijeru.

Debi LP "Dobar dan" snimaju u produkciji Vlade Žeželja početkom 1992. godine, ali se ploča pojavljuje tek godinu dana kasnije. Pod uticajem novijeg američkog zvuka obojenog dominantnom duvačkom sekcijom, sklapaju efektne pesme "Kreditna kartica" (deo teksta na slovenačkom), "Zeka", "Ljubomora", "Mara". Na disku su objavljene i bonus pesme "Ja sam tvoj čovek" i "Njena je, njen je". Godine 1993. grupa je predstavljala Jugoslaviju na rock festivalu u francuskom gradu Strasburu.

I druga ploča "Proljetni dan" pojavila se sa zakašnjenjem. Na njoj su pored članova svirali Puroni (udaraljke) i Deže Molnar (saksofon). Producijom su se pretežno sami bavili pa su pesme preopteretili suviše gus-tim zvukom, ali se izdvajaju koncertni favoriti "Konji ritma", "Vlade Divac" i "Ubiše Pablo" na improvizovanom španskom jeziku.

Duvačka sekcija grupe često snima i nastupa sa sastavom Direktori u njihovim ska orijentisanim pesmama. Sa obradom pesme "Let There Be Rock" grupe AC/DC pojavljuju se na kompilacijskom CD-u "Ovo je zemlja za nas!?" (BOOM 93 1997.). Na disku "Nas slušaju svi, mi ne slušamo nikoga" (Radio Index 1997.) uvršten je koncertni snimak

pesme "Dobar dan" sa njihovog akustičarskog nastupa u Domu omladine održanog krajem 1996. godine, a tu je i pesma "Vi što maštate o sreći" koju su snimili sa Rambom Amadeusom.

Diskografija

"Dobar dan" (Take It Or Leave It 1993)
"Proljetni dan" (PGP RTS 1995)

DIREKTORI

(Beograd)

U proleće 1989. godine stvorena je prva postava grupe, koja u to vreme još nije imala ime. Sastav su osnovali Nebojša Drakula (vokal), Miroslav Pilipović Trta gitara (ex Varšavski geto), Srđan Marić, bas (ex Pogrebni zavod) i Dragan Rašković Rale, bubenjevi (ex Hogari). U početku su vežbali stvari grupa Sham 69, Cocney Rejects, Skrewedriver, dakle sastava Ol punk orientacije.

Novembra 1990. godine odlučuju se za ime Direktori i još jednog gitaristu - Predraga Tošovića Peđu. U to vreme već imaju urađen prvi demo snimak, pesmu "Mrzim Hajduk", a maja 1991. godine snimaju "Čistite ulice" i "Njoj". Krajem maja na festivalu u Novom Sadu prvi put zvanično nastupaju. Zatim snimaju pesme "Bando crvena" (koju su napisali 9. marta 1991.), "Ide voz" i "Porno film". Februara 1992. godine snimaju prvi spot za TV emisiju Afirmator i to baš pesmu "Bando crvena". Aprila iste godine ulaze u finale POK-a. Juna sviraju na studentskom protestu i Vidovdanskom saboru. U to vreme započinju saradnju sa sastavom Deca loših muzičara i njihova duvačka linija sve češće gostuje na koncertima Direktora što im omogućuje da razviju interesovanje za ska zvuk. Zatim se pojavljuju na Gitarijadi u Zaječaru, ali iako ih je publika odlično prihvatile, a po glasovima žirija su uvršćeni u finale, ipak bivaju diskvalifikovani bez ikakvog objašnjenja. Bulevarske novine obavile su svoj zadatak te su se pojavili naslovi "Direktori puše travu", "Marihuana ili antikomunizam" i slično. Očigledno je zasmetala direktna političnost njihovih pesama. Afera koja je nastala samo je pomogla njihovoj afirmaciji. Za samo dvanaest sati snimaju sedam novih pesama koje uz prethodne demo snimke, oktobra 1992. godine objav-

Direktori 1992. godine

Iju na debi albumu "Čističete ulice". Novembra ulaze u finale smotre Brzi bendovi Srbije i dobijaju nagradu za spot godine. Zbog nesuglasica sa izdavačem, firmom Carlo Records prelaze u novu kuću Take It or Leave It. Mada je materijal za novu ploču bio spreman za snimanje još polovinom 1993. godine, zbog sporosti novog izdavača snimanje započinju marta 1994. godine. Kasetno izdanje "Lesli se vraća krući" u javnosti se pojavljuje marta 1995. godine a sama ploča godinu dana kasnije. Novi LP donosi osamnaest pesama od kojih je jedna obrada "Doktor za rock'n'roll" Vatrenog poljupca. Na snimanju je gostovala duvačka linija Dece loših muzičara, saksofonista Dušan Petrović iz sastava Plejboj, Margita Stefanović (EKV), gitarista Goran Živković (ex Logika otkrića) i za udaraljkama Leša (Zion i Baga Baga). U to vreme nemačka ska-reggae diskografska kuća Pork pie uvršćuje njihovu pesmu "Skin-hedi skankuju" na kompilacijski CD "United colors of ska Vol. 2" na kome se nalaze nove grupe iz celog sveta.

Maja 1995. godine Direktori sviraju promotivni koncert u beogradskom Domu omladine sa gotovo svim gostima koji su učestvovali na snimanju ploče. Prekidaju saradnju sa Take It or Leave It i prelaze u LVO records koji objavljuje kasetno reizdanje druge ploče. Tokom 1995. godine promovisu ploču, ali veliki vremenski razmak između izdanja i otvoreni opozicioni stavovi otežavaju im pristup zvaničnim medijima. Januara 1996. godine snimaju novu verziju pesme "Ide voz" za kasetu navijača fudbalskog kluba "Crvena zvezda" i rade muziku za film "Geto". U pripremi je koncertna ploča snimljena na nastupu u Domu omladine.

Diskografija

"Čističete ulice" (Carlo records 1992.)

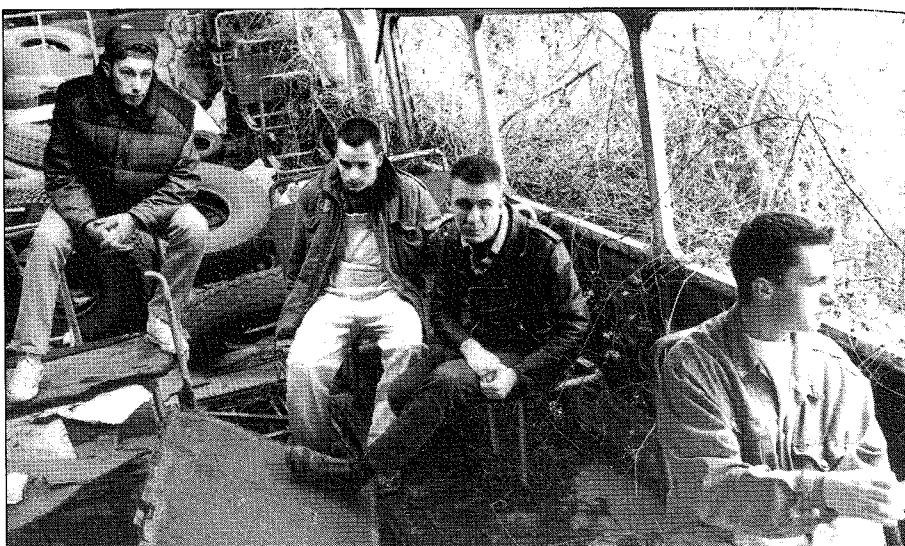
"Lesli se vraća krući" (Take it or leave it 1995.)

DŽA ILI BU

(Beograd)

Grupu su 1. maja 1987. godine osnovali ritam gitarista Nebojša Simeunović Sabljarić, bas gitarista Duško Milivojević, bubenjar Dejan Milojević i pevač i gitarista Stojan Radičević.

Prvi koncert su održali u beogradskom bioskopu Rex 22. januara 1988. godine. Te godine su uradili prve demo snimke, pesme "Mamin nov usisivač" i "Crveno". Krajem 1988. godine iz grupe odlazi Stojan Radičević i osniva sastav Prizori sa venčanja u kome su još Milorad Ristić Miki (Darkwood dub) i Vladimir Marković Kraka (Pressing). Sabljarić dobija ulogu pevača i gitaru svira Aleksandar Mitanovski iz sastava Vera Kvark. Oktobra 1989. godine u grupu dolazi stalni gitarista Goran Majkić Goksi. Godine 1990. snimaju pesme koje se pojavljuju na kaseti "Lepa kaseta" (Delirijum) i sviraju po čitavoj SFRJ. Sledće godine snimaju novu seriju pesama koje se uz deo prethodnih sa kasete, pojavljuju na albumu "Hej, mornari". Uz duhovitu nalepnici na omotu Pobednici Spli-

Dža ili bu

ta '91. Dža ili bu formulišu svoju gitaristički orientisano svirku garniranu ironično-socijalnim tekstovima i to posebno u pesmama "Živeo Staljin i svetska revolucija", "Kraljica Pica parka", "Pobeda i poraz" i drugim. Ploča izlazi 9. marta 1992. godine i po njenom objavljuvanju kreću na seriju nastupa po Srbiji. Na koncertima su svirali i neke neobične obrade, na primer "Lepi Mario" Satana Panonskog. Po snimanju drugog albuma "Spremanje ribljeg gulaša zahteva visoku koncentraciju" ponovo obilaze Srbiju, a odlaze i na prvi inozemni koncert u Skoplje. Novi album donosi pesme u sličnom maniru kao i prethodni, uz dalji razvoj postkomunističkih priča kroz pesme "Drug Tito se krije u pecini", "Velika svetska zavera" i ratom označena "Drugovi". Na ploči se našla i cinična obrada ex Yu heavy metal klasika, pesma "Motori" sastava Divlje jagode. U pratećim vokalima pojačanje su pružili članovi grupe Atheist Rap i Eva Braun. Krećući se u muzičkom rasponu od AC/DC i ZZ Top, do Red Hot Chili Peppers dali su svoje, cinično viđenje zemlje u kojoj su osuđeni da žive. Decembra 1995. godine objavljaju CD "Strašni sud" koji svoj kataklizmični sadržaj formuliše kroz muziku inspirisanu punk snagom. Pored novih pesama "Zanimljiva geografija", "Neki drugi grad" i "Uradi sam",

inspirisanih aktuelnim političkim trenutkom, tu su i dobro prihvaćene "Večna lovišta" i "Ustani i kreni". CD kao bonus donosi pet pesama sa prethodnih ploča.

U letu 1996. godine gitarista Goksi odlazi u vojsku a zamjenjuje ga Igor Panić sa kojim krajem 1997. godine snimaju novu ploču "Kao da ničega nije ni bilo" u produkciji Iгора Borojevića. Pored novih pesama tu se našla i obrada "Teenage kicks" sastava Under-tones. Ploču su snimili u studiju Fabrika koji su otvorili sa Igorom Borojevićem.

Diskografija

"Lepa kaseta" (Delirijum 1991. kaseta)

"Hej, mornari" (Carlo records 1992.)

"Spremanje ribljeg gulaša zahteva visoku koncentraciju" (Metropolis 1994.)

"Strašni sud" (Metropolis 1995.)

DŽUKELE

(Subotica)

Tokom 1991. godine u Subotici je delovala grupa Feniks koju su činili Dragan Neorčić Draža, bas, Slobodan Vukosavljević Bane, gitara i vokal i Rudolf Aleksić, bubanj. Aprila 1992. godine priključuje im se gitarista Leonid Pilipović (ex Allegro) i rade pod

Džukele

imenom Feniks 39. Leta 1992. godine menjaju ime u Džukeli i snimaju pet svojih pesama na osnovu kojih nastupaju na Gitarijadi u Zaječaru 1993. godine. To im obezbeđuje prvu medijsku prezentaciju. Februara 1994. godine nastupaju na manifestaciji Brzi bendovi Srbije, gde uz Gobline bivaju proglašeni za otkriće godine.

Svoj rock'n'roll zasnovan na gitarskom zvuku zvanično su predstavili maja 1994. godine kada objavljaju debi kasetu "Gledajući u mrak". Sa nje se izdvajaju pesme "Most", "Amerika", "Energija", "Ne mogu da pobegnem". Autor tekstova je Bane Vukosavljević, a muziku su radili zajedno. Na debiju se našla obrada pesme "Next To You" sa prvog albuma grupe Police. U njihovoј verziji pesma se zove "Opasan grad". U pesmi "Amerika" upotrebili su pola stiha iz pesme "Pit i to je Amerika" sastava Azra. Novi materijal promovišu na koncertima sve do decembra 1994. godine kada Bane i Draža odlaze u vojsku. Grupa pauzira godinu dana, a Leonid Pilipović prelazi u Gobline i učestvuje na snimanju njihovog albuma "U magnovenju". Decembra 1995. godine Džukeli nastavljaju sa radom u originalnoj postavi. Aprila 1996. godine izlazi im CD "Gledajući u mrak". Krajem juna nastupaju na Zgaga rock festivalu u mestu Hotić pri Litiji u blizini Ljubljane. Posle te svirke grupu napušta Rudolf Aleksić, a zamjenjuje ga Vlada Šarčević (ex Marseljeza). Krajem 1997. godine Džukeli su za Metropolis Records snimile CD "Zubato sunce".

Pored aktivnosti u okviru grupe, Leonid Pilipović je u javnosti poznat i pod imenom Leo fon Punkerstein a bavi se stripom, ilustracijama, grafikom, dizajnom i skicama za tattoo. Krajem 1996. godine diplomirao je na Fakultetu primenjenih umetnosti i dizajna u Beogradu. Prvi strip je objavio 1988. godine u listu "Mladost". Radio je i za "Patak", "Tron", "Patagoniju" a objavljivao je i u većem broju domaćih fanzina. U Holandiji je zastupljen u antiratnim strip-izdanjima "Human dignity is vulnerable" i "Signed By War" koje je kompilovao Novosađanin u egzilu Momir Stošić Moki. Pilipović je samostalno izlagao u Beogradu, Novom Sadu i Subotici a grupno u zemlji i inostranstvu. Radio je omotne za CD Džukela, Električnog orgazma ("Zašto da ne") i Goblina ("U magnovenju").

Diskografija

"Gledajući u mrak" (Metropolis 1994.)

EVA BRAUN

(Bečeji)

Do pojave grupe Eva Braun vojvođanski grad Bečeji nije postojao na rock mapama. Četiri druga: Milan Glavaški (gitara, vokal), Petar Dolinka (gitara, vokal), Goran Vasović (bas, vokal) i Ljuba Rajić (bubnjevi) počeli su da slušaju muziku posle smrti Džona Lenona. U to vreme počeli su da komponuju, a prve demo snimke uradili su 1985. godine. Zvanično grupu Eva Braun osnovali su u proleće 1991. godine.

Eva Braun

Već sledeće zime ulaze u novosadski studio DO RE MI i snimaju debi "Prisluškivanje" koji se pojavio u prodaji 5. oktobra 1992. godine, tačno na dan kada je obeležavana tridesetogodišnjica izlaska prve ploče The Beatles. LP su producirali sa Predragom Pejićem, ponudivši prijemčive pesme "Jagodna polja", "Kuća lutaka", "Dan pobeđe" i druge. Debi albumom su se direktno svrstali u nove nade domaće scene. Zatim se priključuju turneji Dobri bendovi Vojvodine koja je kao pandan Brzim bendovima Srbije tokom januara i februara 1993. godine overila prostor severne pokrajine. Svoju veštinsku vladaju oblikom trominutne pesme potvrđuju 16. aprila 1993. godine kada su u beogradskom Muzeju kinoteke održali prvi unplugged koncert kod nas. Taj nastup sniman je i objavljen na kaseti ograničenog tiraža. Sem svojih pesama u akustičnoj verziji, oni su predstavili obrade ličnih idola: Idola, Filma, Đavola, ali i stranih uzora The Beatles, Bob Dylan i drugih. U to vreme su uradili dve pesme za nerealizovan omnibus film "Priče izgubljene duše" Dinka Tucakovića, muziku za predstavu "Kalogula" Albera Kamija u pozorištu Skordisi i muziku za dečiju emisiju "Fore i fazoni".

Prestanak rada njihove matične kuće Carlo records dovodi do diskografskog zastoja i oni se u 1994. godini pojavljuju samo na kompilacijskom CD-u "Radio utopija" beogradskog radija B 92. Za tu priliku obradili su Lu Ridovu pesmu "Stephanie Says" koja je u njihovom prepevu krštena kao "Aljaska". CD "Pop music" objavljaju krajem 1995. godine, a u to vreme dobijaju priliku da sa svojim uzorom iz mladosti Vladom Divljanom snime i obradu stare pesme Idola "Hajde sanjaj me, sanjaj". Na "Pop music" gostuju Deže Molnar (saksofon i klarinet), Darko Matić (bas), Zoran Petrović (bubnjevi), Dragutin Bogdanović (VBB) i Saša Stamenković koji su svirali klavijature. Produciju su radili članovi grupe i Predrag Pejić. U petnaest pesama oni su dali svoje viđenje autorske, ispolirane pop muzike u kojoj se velika pažnja poklanja vokalima. Pesme kao "Zma-

jevi", "Običan dan", "25. avgust", "Sada ne znam gde sam ne znam šta", "Bećej noću", pored velike prijemčivosti otkrivaju njihove posvete sastavima The Beatles, The Beach Boys, The Jam, The Byrds. U šestominutnoj omnibus pesmi "Brian Wilson", koja se sastoji iz tri dela, mešaju različita raspoloženja: kabaretski zvuk, bossa novu i stil Beach Boysa, kako naziv već i nalaže.

Po objavljinju ploče u grupi dolazi do trzavica, Milan Glavaški i Ljuba Rajić sa klavijaturistkinjom Natašom Katić i basistom Goranom Obradovićem 1995. godine osnivaju sastav Popcycle, objavljaju kasetu "Orbitalna putovanja" (B 92 1996.) sa pet pesama i CD "Popcyclopedia" (Automatic 1997.). U Evu Braun dolaze novi članovi, basista Dušan Ševrljić (ex Minstrel), gitarista Zvonko Stojkov i bubnjar Srđan Ljiljak, dok Goran Vasović prelazi na gitaru. Petar Dolinka se takođe povukao iz grupe, ali nastavlja kompozitorsku saradnju sa njima.

Početkom 1997. godine diskografska kuća Automatic na kaseti objavljuje reizdanje debija "Prisluškivanje" a na njoj se nalazi i obrada "Hajde, sanjaj me, sanjaj" koju su radili sa Vladom Divljanom. Svoj doprinos građanskom protestu nova postava Eve Braun iskazala je početkom 1997. godine u pesmi "Zviždi Srbijo", obradi "Surfin' USA" grupe The Beach Boys. Krajem 1997. godine pristupili su snimanju nove ploče.

Diskografija

"Prisluškivanje" (Carlo records 1992.)
"Unplugged 16. 04 1993" (Carlo records 1993. kaseta)
"Pop music" (B 92 1995.)

FAMILIJA

(Beograd)

Grupu Familija osnovali su bivši članovi grupe U škripcu i Košava, gitarista Aleksandar Vasiljević Vasa i gitarista Aleksandar Lukić Luka i bivši članovi Vampira, pevači Dejan Pejović Peja, Dejan Petrović Dexi i bubnjar Goran Redžepi Gedža. Budući da su

Familija

Luka i Vasa kao snimatelji saradivali na pločama grupe Vampiri, početkom 1994. godine odlučili su da formiraju sastav u kome će se baviti muzikom drugačijom od one koju su kreirali sa svojim grupama.

Debi LP "Narodno pozorište" kao autori potpisuju Luka, Vasa i Peja a u pesmama, u zavisnosti od teksta, koriste različite žanrove zapakovane u raspevane pop forme. Svoje duhovite minijature najbolje formulisu u pesmama "Baltazar", "Mala, mala", "Što ja volim taj seks" i "Nije mi ništa". Ploču je producirao Đorđe Petrović. On je ujedno svirao i klavijature a omot je uradio zapaženi beogradski autor Saša Marković Mladoženja. Na koncertima je sa njima nastupao bubnjar Ratko Ljubičić (ex Disciplina kičme, U škripcu). Redžepi se povukao iz grupe i posvetio se menadžerskom poslu. Polovinom 1996. godine Familija je na CD singlu objavila pesme "Brate Murate" (na osnovu pesme "Trla baba lan" Korni grupe) i "Ringišpil", najavljujući CD "Seljačka buna" koji je izašao maja 1997. godine. U produkciji Đorđa Petrovića ponudili su pesme "Paranoja", "Hepi hip", "Niš, Pariz, Teksas" i druge. Novi materijali stilski su slično obojeni kao i pesme sa debi ploče.

Diskografija

Singl

"Brate Murate" / "Ringišpil" (Komuna 1996.)

Albumi

"Narodno pozorište" (PGP RTS 1994.)
"Seljačka buna" (Komuna 1997.)

GENERACIJA BEZ BUDUĆNOSTI

(Novi Sad)

Grupa je nastala 9. marta 1990. godine, a muziku su zasnovali na OI punk zvuku. Udarnu postavu činili su Robert Bu (vokal), Vladimir Cinkocki Cina (bubnjevi), Aleksandar Reljić (gitara) i Borisav Stefanović (bas).

Prve snimke objavili su na kaseti "Novi Sad Vol. 2" (GBB Tapes 1990.) na kojoj su predstavljeni mladi novosadski sastavi. Zatim sledi njihova kaseta "Da je jug pobedio" sa dvadeset koncertnih i studijskih numera. Godine 1991. objavili su maksi singl "Ima da me slušaš", a debi LP "Vol. 1" snimaju u produkciji Zorana Bulatovića Baleta (ex Luna, Laboratorija zvuka) i na njemu se predstavljaju pesmama na tragu sastava The Clash i

TRANSLATOR

Madness, dakle pod uticajem ska muzike i punka. Na ploči su snimili temu "Instrumental" koja predstavlja obradu muzike iz serije "Otpisani", neke pesme su na engleskom, a dodali su i dva koncertna snimka. Kasetu sa istim materijalom objavila je firma Myusic Yuser, a ploča je licencno objavljena u Belgiji. Zanimljivo je da se na sva tri izdanja našla pesma "Da je jug pobedio", a sa ploče "Vol. 1" još su se izdvojile pesme "Jamajka" i "Olovna jutra". Uprkos ambicioznim planovima, grupa pauzira, Cina prelazi u Obojeni program, a zatim u Gobline.

Krajem 1997. godine objavili su ploču "Spleen" a grupu čine: Robert Bu, Borisav Stefanović, gitaristi Miloš Rašković, Zlatko Gostić i bubnjar Dejan Šarković.

Diskografija

"Da je jug pobedio" (Predskazanje Records 1990. kaseta)
"Ima da me slušaš" / "Pad" / "Krst u plamenu" (samizdat 1991. maksi singl)
"Vol. 1" (Predskazanje Records 1993.)
"Spleen" (Automatic 1997.)

GOBLINI

(Šabac)

Grupa je nastala marta 1992. godine. Gitarista Alen Jovanović i basista Vlada Kokotović živeli su u Karlovcu i zajedno svirali u grupi Lorelai. Kada je 1991. godine sastav prestao sa radom Vlada i Alen su povremeno svirali sa brojnim zagrebačkim sastavima. Po raspodu SFRJ preselili su se u Šabac a 1992. godine su sa pevačem Brankom Golubovićem formirali Gobline i počeli da sviraju muziku inspirisanu post punk zvukom. U početku su često menjali bubnjove dok se na tom mestu nije ustalio Nenad Divnić.

Prvu, slabo distribuiranu kasetu "Gobline" objavili su aprila 1994. godine. Na A-strani se našao materijal iz repertoara grupe Lorelai, a B-stranu su popunile nove pesme. Nekoliko meseci kasnije Divnić je otisao u vojsku a zamenio ga je Nedeljko Nedić, poznatiji kao Meketa. Sa njim su snimili kasetu "Istinite priče I deo" sa udarnim pesmama "Cipjonka", "eLESdi se vraća kući" i "Za Lorenu". Na toj kaseti se našlo pet ponovo snimljenih pesama sa njihovog prvog izdanja. Na delu materijala bubnjeve je svirao Divnić. Krajem iste godine kao drugi gitarista pridružio im se Leo Pilipović, jer je njegov sastav Džukele, zbog odlaska članova u vojsku, pravio pauzu. Maja 1995. godine Meketa odlazi na Kipar, a za bubanj seda Zoran Jević Fric.

Početkom iste godine objavljaju dokumentarnu kasetu snimljenu 31. avgusta 1995. godine na koncertu u KST-u. Pored njihovih pesama tu su i hitovi KUD Idjota "Minijatura", "Pesma o ribaru Marinu, Mariću i moru", koje inače rado izvode na svojim nastupima. Uz "Sheena is a punk rocker" tu je i "Kuda idu izgubljene devojke (Tamara)" iz repertoara Borisa Novkovića, kao i "Ne mogu više", obrada "I fought the Law" grupe The Clash. Sa producentom Acom Radosavlje-

Goblini

vičem snimaju CD "U magnovenju", a posle promotivnog koncerta na Leovo mesto dolazi gitarista Saša Šetka. "U magnovenju" im donosi nove koncertne favorite "On je ona je", "Ima nas!", "Peta", "Vođa" i obradu "Anja volim te", jednu od prvih pesama slovenačkog sastava Videosex koja se u originalu zove "Kako bih volio da si tu". Početkom maja 1996. godine sa grupama Svarog, Ništa ali logopedi i Love Hunters odlaze na kraću turneu po Sloveniji i posle tih nastupa dobijaju poziv da krajem juna učestvuju na dvodnevnom Zgaga rock festivalu u mestu Hotič pri Litiji u blizini Ljubljane. U jesen 1996. godine ponovo odlaze na seriju nastupa po Sloveniji i bivaju odlično prihvaćeni. Koncertni snimci njihove tri pesme uvršćeni su na kaseti "Četiri godine na Golom otoku" objavljenoj 1996. godine. Reč je o zajedničkom koncertu u KST-u održanom povodom petog rođendana emisije "Paket aranžman" TV Politike. Juna 1997. godine odlaze na novu mini turneu po Sloveniji a nastupaju i na drugom Zgaga rock festivalu sa novim bubnjarom Vladimirom Cinkockim Cinom (ex Generacija bez budućnosti, Obojeni program).

Na duplom kompaktu "No Border jam 4 i 5" (Front Rock 1997.) objavljene su njihove pesme "Ona misli da zna", "U magnovenju" i "eLESdi se vraća kući" snimljene na koncertu u Ilirskoj Bistrici 1996. godine. Avgusta 1997. godine svirali su ispred grupe Motorhead na rock festivalu u Budimpešti. Materijale sa koncerata u Sloveniji i Srbiji objavili su na duplom disku "Turneja U magnovenju 96/97". Na jednom disku su snimci sa koncerta i nova pesma "Punk's Not Dead", a na drugom pesme sa debi kasete "Istinite priče i deo".

Diskografija

- "Goblini" (Music Yuser 1994)
- "Istinite priče i deo" (Metropolis Records 1994)
- "KST live" (Mortal Combat Records 1995)
- "U magnovenju" (ITMM 1996)
- "Turneja U magnovenju 96 / 97" (Metropolis 1997 dupli koncertni CD)

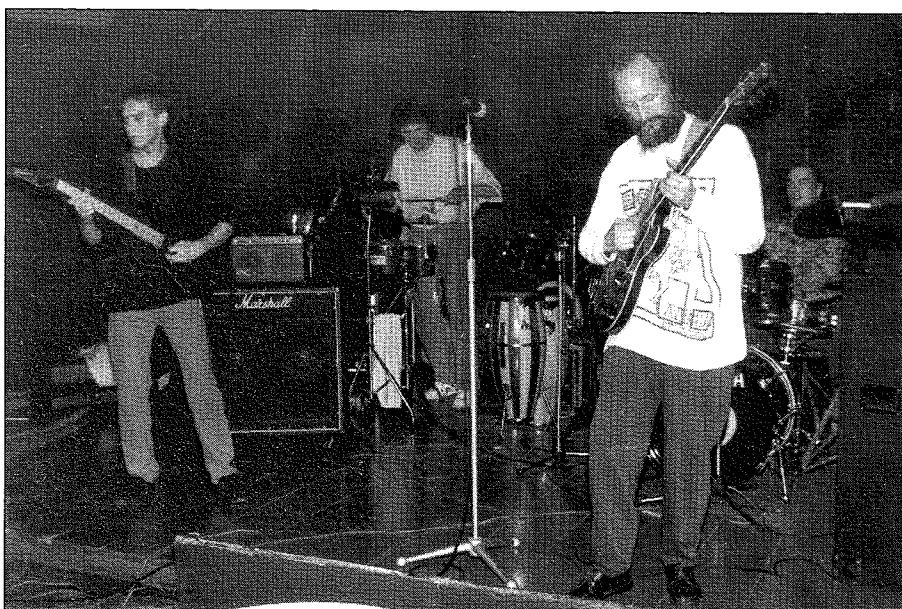
GRU

(Beograd)

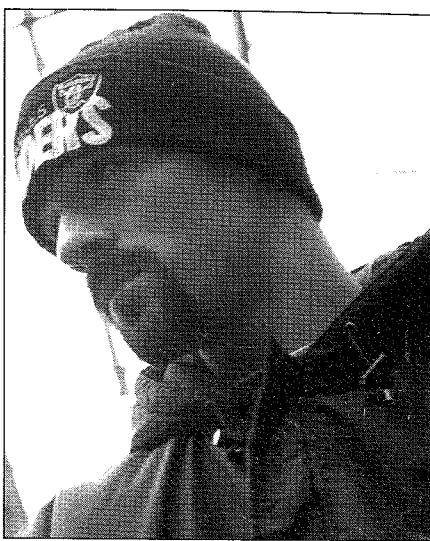
Rap muzičar sa Banovog Brda koji se u javnosti pojavljuje pod imenom Gru karijeru je započeo u bendu Ajne Avajciger.

Debi ploču "Da li imaš pravo?" radi u produkciji Zorana Hrناčića, sa gostima Sunshine, Rhythm Attack, Robin Hood i drugima. Antigangsta pesmom "Pravo u raj" postiže popularnost koja ga delegira u vrh domaćih rapera. I sledeći CD "Gru 2" (naziv je ujedno metafora za ženske grudi) radi sa beogradskim rap muzičarima nudeći hitove "Biću tu", "Leto" i "Petak".

Baveći se kriminalom i seksom, Gru stvara melodiozan rap, koristeći u svojim pesmama semplove grupe K2, Ray, Goodman & Brown II, The Whitehead Brothers i The Temptations. Sa grupom 187 za kompilacijski CD "Crn je zvuk za svaki struk" (Komuna 1997.) snimio je pesmu "Da li osećaš". Za zajednički CD "Time Out" (Komuna 1997.) sa sastavom Del Arno Band snimio je novu verziju pesme "Sak".

Hazari

GRU

Diskografija

- "Da li imaš pravo?" (Jugodisk 1995.)
- "Gru 2" (Komuna 1996)

HAZARI

(Niš)

Gitarista Dragomir Milenković Joga (rođen 1954. godine u Trogiru) počeo je da se bavi muzikom u jedanaestoj godini, a tokom karijere je svirao različite žanrove. Na formiranje njegovog konačnog izraza uticali su pevanje pravoslavnog monaha oca Dionisa, Hilandarca, pagansko nasleđe, muzika sa vizantijskih prostora, ciganski melos južne Srbije, ali i indijska muzika. Vremenom je specijalizovao sviranje sinthy gitare, dajući svojoj muzici specifičan zvuk.

Pod nazivom etno pop zajednica Hazari, Milenković i basista Zoran Talević osnovali su u Nišu 1991. godine grupu orientisanu na muzici zasnovanoj na narodnom stvaralaštvu sa prostora Balkana. Pored njih u grupi su bili Goran Ilić (gitara), Joško Hartl (bubnjevi) i Goran Đorđević (udaraljke). Koristeći jazz, rock i etno elemente, Milenković je

komponovao niz instrumentalnih kompozicija koji su se našli na njihovoj debi kaseti "Čuvati istine".

Početkom 1994. godine grupi se pridružio gitarista Aleksandar Dobrijević, student filozofije iz Beograda. Sa odlaskom Dobrijevića grupa se odlučuje za violinistu Nikolu Aleksandrova, a novi bubenjar je Milorad Milošević iz Pirot-a.

U poslednje vreme grupa često nastupa izvodeći svoju muziku na akustičnim instrumentima. Grupa je 1994. godine svirala na Jazz festivalu u Sofiji, u proleće 1996. godine na Jazz festivalu u Klužu u Rumuniji a leta 1997. godine na Summertime Jazz festivalu u beogradskom Sava Centru. "Čuvati istine" su 1996. godine izašli u CD formatu a izdali su ga MD Studio i MG Sorabia.

Jesen 1997. godine grupa je završila snimanje nove ploče pod nazivom "Balkan asimetrija", a u tri numere je pevala Katarina Kačunković.

Diskografija

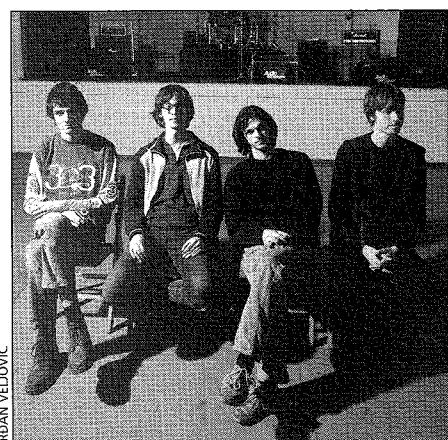
"Čuvati istine" (KPGT 1994.).

JARBOLI

(Beograd)

Grupu su 1991. godine osnovali Danijel Kovač (gitara), Boris Mladenović (gitara), Žolt Kovač (bas) i Nemanja Aćimović (bubnjevi). U početku su često nastupali u beogradskim klubovima ili na modnim revijama Ljudmila Stratimirović.

Godine 1993. svirali su u finalu Paliluske olimpijade kulture pod imenom Džo i jarboli.

U proleće 1996. godine objavili su kasetu "Čizmanoga" na kojoj su tri studijska snimka "Industrija oko nas", "Uticaj auto puteva na novi talas", "Ja opet biću tvoj" i "Da li u stvari ona nije bila opreznata?", dok ostatak čini koncertni materijal. Pesma "Industrija oko nas" objavljena je na kompilaciji "Mi za mir" (Vreme zabave / Centar za antiratnu akciju Beograd 1995.). Njihove neformalne funk i jazzy kompozicije na tragu sastava Pere Ubu i Minutemen, obogaćene Olivrovim reggae vokalnim interpretacijama, brzo su ih ustoličile na mestu omiljenih klupskeh sastava.

Kanda Kodža i Nebojša

Diskografija

"Čizmanoga" (samizdat 1996.)

KANDA KODŽA I NEBOJŠA

(Beograd)

Sastav je nastao 1991. godine u postavi Oliver Nektarjević (vokal), Rastko Lupulović (gitara), Vladislav Rac (bas), Stevan Dimitrijević (bubnjevi) i Marko Petronijević (truba). Neobičan naziv grupe predstavlja igru reči. Kanda znači valjda, a kodža je sleng za mnogo. Posle dve godine zajedničkog rada i pobede na Palilulskoj olimpijadi kulture 1992. godine prave pauzu, jer Oliver odlazi u Ameriku. Po njegovom povratku 1994. godine nastavljaju sa radom. Na kaseti "Guarda Toma!" objavili su koncertne snimke sa nastupa održanih maja i oktobra 1995. godine u Domu omladine i KST-u. U pesmi "Priroda" gostovao je Vuča iz grupe Darkwood Dub, a pesma "Put za Tunu" snimljena je u studiju. Na kaseti su se još našle pesme "Toma Bebić" (posvećena ovom osobrenom kantautoru iz Splita), "Visokogradnja" i "Sisa" koja je već objavljena na kompilaciji "Mi za mir" (Vreme zabave / Centar za antiratnu akciju Beograd 1995.). Njihove neformalne funk i jazzy kompozicije na tragu sastava Pere Ubu i Minutemen, obogaćene Olivrovim reggae vokalnim interpretacijama, brzo su ih ustoličile na mestu omiljenih klupskeh sastava.

Rastko Lupulović, koji je paralelno razvijao i karijeru glumca, 1996. godine donosi odluku da se zamonaši, napušta grupu i odlazi u manastir Dečani. Tokom kratke glumačke karijere, Lupulović je za ulogu u predstavi "U potpalublju" 1996. godine dobio brojna priznanja: nagradu Zoran Radmilović, Sterijinu nagradu i priznanje novosadskog "Dnevnika". Glumio je u predstavama Ateljea 212 i filmu "Paket aranžman".

Jun 1997. godine grupa je snimila novu ploču koju treba da objavi B 92. Materijal je producirao Željko Božić, a novi gitarista je Ivan Topisirović iz sastava Superstar (nekadašnji Fake Madona's Underwear).

Diskografija

"Guarda Toma!" (Metropolis 1996. kaseta)

KASANDRIN GLAS

(Novi Sad)

Grupa je nastala 1993. godine u mestu Beočin u postavi Nadežda Obrć (vokal), Slobodan Živković (gitara, sintisajzer i bas), Igor Olejar (bas) i Frane Malenica (bubnjevi).

Na debi CD-u su se predstavili melodičnom i promišljenom muzikom, a kao gosti u studiju su im pomogli Aleksandar Banjac (klavijature), Deže Molnar (klarinjet) i Aleksandar Stamenković (klavijature). Sledеće izdanje, više gitarski izraženu kasetu "Neko kao ja" snimaju u produkciji Mareteta Vukmanovića (ex Pekinška patka), a bas svira novi član Miroslav Bedov Micke (ex Obojeni program). Mini moog u pesmi "Labud" odsvirao je političar Nenad Čanak, a gostovao

je i gitarista Miroslav Marelj. Autori muzike su Bedov, Živković i Malenica a tekstove je napisala Nataša Malenica.

Diskografija

"Kazandrin glas" (Metropolis Records 1995.)

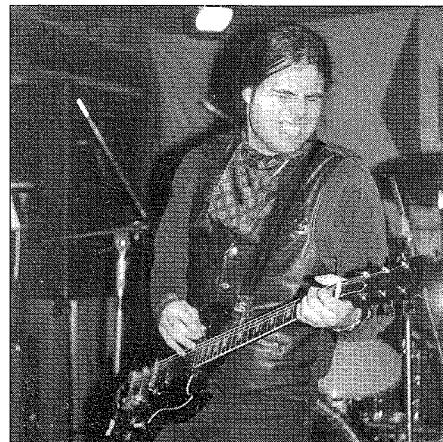
"Neko kao ja" (Music Yuser 1997.)

KAZNA ZA UŠI

(Beograd)

Grupa je nastala u jesen 1986. godine, a iskristalislala se iz niža školskih sastava koje je predvodio gitarista i pevač Ivan Đorđević Ivec. Uobičajene početničke muke savladavili su sve do jeseni 1990. godine kada je privatna beogradска izdavačka kuća "Nova Aleksandrija" objavila LP "Jašući do ekstaze" na kome su zabeleženi snimci novih sastava Euforija, Klajberi, Pressing, Darkwood Dub, a Kazna za uši je zastupljena sa dve numere.

Januara 1991. godine objavili su singl sa pesmama "Deri kamen" i "Moj drug", a sopstveni zvuk su okarakterisali sloganom na omotu: "Ekstremno garažno rokanje". Grupa je tokom godina često menjala članove, a u tom periodu ključnu postavu su, uz Ivecu, činili basista Rudolf Cibulski i bubnjar Dejan

Utvar, koji je kasnije prešao u Del Arno Bend. Leta 1992. godine, Kazna za uši na kaseti objavljuje debi "Ispod zemlje" u produkciji Joveca (ex Električni orgazam) sa udarnim pesmama "Koska", "Rodeni lud", "Kad budeš mrtav i beo". Po glasovima publike i žirija pobedjuju na Gitarijadi 92 u Zaječaru. Novembra iste godine na manifestaciji Brzi benđovi Srbije Ivec dobija priznanje kao najbolji gitarista, a njegova pesma Koska proglašena je za rock'n'roll himnu Srbije.

Tokom sledeće sezone grupa često nastupa po klubovima, a gostuju u Skoplju i Kumanovu. U okviru tih nastupa sviraju i u beogradskom SKC-u 8. i 9. aprila 1993. godine sa Srđanom Žikom Todorovićem za bubnjevima, u postavi proširenoj udaraljkama i saksofonom, a kao gosti na bini im se pridružuju članovi Električnog orgazma i Partibrejkersa. Početkom 1994. godine objavljuju LP "Izliv radosti, napad sreće" na kome je deo snimaka sa koncerata u SKC- u i novi, studijski materijal koji je opet producirao Jovec. Maja 1994. godine izdavačka kuća Red Luna Records, smeštena na Kipru,

objavljuje CD "3" na kome su uz Pressing i Overdose i šest snimaka Kazne za uši, već poznatih sa njihovih prethodnih izdanja. Ista kuća na CD-u 1994. godine objavljuje reizdanje ploče "Ispod zemlje" sa bonusom koncertnih snimaka.

Aprila 1995. godine grupa je u Sloveniji odsvirala četiri koncerta. Posle tog gostovanja nastupa pauza, jer je Ivec u nekoliko navrata boravio u Grčkoj gde je svirao po klubovima na ostrvima. Povratnički koncert održali su početkom jula 1997. godine u baštici KST-a, a uz Ivecu grupu čine gitarista Đidi Radmilović (ex Euforia), basista Goran Vujović i bubnjar Nebojša Dragojlović koji su bili u sastavu Kandinsky.

Diskografija

Singl

"Deri kamen" / "Moj drug" (Nova Aleksandrija 1991.)

Albumi

"Ispod zemlje" (Sorabia Disk 1992. kaseta)

"Izliv radosti, napad sreće" (PGP RTS 1994.)

K2

(Beograd)

Sestre Kovač, Aleksandra (rođena 1972.) i Kristina (rođena 1974.), zahvaljujući ocu Korneliju Kovaču, muzikom su počele da se bave vrlo rano. Prve kompozicije napravile su kada je Aleksandra imala trinaest a Kristina jedanaest godina. Te 1985. godine su uradile prvi snimak u Norveškoj, u studiju svog ujaka Aleksandra Stojanovića.

Godine 1989. u Španiji sa Kornelijem, koji je bio producent i aranžer, rade snimke na engleskom jeziku da bi se predstavile zapadnom tržištu pod imenom Next Of Kin. Taj materijal, nazvan "Way To The Top", za naše tržište objavljuje Komuna 1990. godine, ali

bez ikakve medijske podrške. Iste godine Aleksandra peva na snimcima klavijaturiste Ričarda Kotla (Richard Cottle) koji je svojevremeno pratio Zdravka Čolića na njegovoj jugoslovenskoj turneji. Sestre prate Bebi Dol na Jugoviziji 91. u pesmi "Brazil". U proleće 1991. godine potpisuju ugovor na pet godina sa engleskom firmom "Mismanagement" i septembra dolaze u London gde imaju seriju klupskih nastupa sa Labi Šifreom (Labi Sifre). Krajem godine se vraćaju u Beograd, a leta 1992. godine u Norveškoj pod imenom You Dirty Sisters snimaju promo materijal za kompozitora Swaya. Na promo kompaktu se nalazi i jedna njihova pesma.

U međuvremenu, Aleksandra je u Španiji nastupala sa latino dance grupom Locomia. Svirala je klavijature i pevala prateće vokale. Takode je 1993. godine pevala prateće vokale na španskoj turneji pevača Mike-a Herzoga. Kristina je 1993. godine nastupala u obnovljenom mjuziklu "Kosa" gde je imala solo numeru u pesmi "Beli momci". U jesen 1993. godine opet odlaze u Englesku, uključujući se u turneju bivšeg pevača grupe Hot Chocolate Erola Brauna (Errol Brown) koji je okupio tim mlađih muzičara. Njih dve su bile predgrupa, nastupale su pod imenom The Cornelias, a Aleksandra je na njihovim koncertima pevala prateće vokale. Na turneji upoznaju bubnjara Roberta Madiksa (Robert Maddix) i klavijaturistu Džonatana Bekforda (Jonathan Beckford) i sa njima obrađuju Erolovu pesmu "Girl Crazy" (u njihovoj verziji "Boy Crazy"). Objavljaju promo CD pod nazivom "KK" za koji su zajednički komponovali materijal a engleski muzičari nastupaju pod imenom New Underground. Od kompanije Sony 2 dobijaju poziv da jula 1994. godine nastupe u londonskom klubu Embargo. Posle tog nastupa Maf Vinvud (Muff Winwood) im nudi ugovor, ali zbog tehničkih problema prilikom nastupa u "Cafe

Sestre Kovač: Kristina i Aleksandra.

De Paris", firma odustaje od ponude. Sa New Underground prave nove snimke, ali se zbog viza krajem 1994. godine vraćaju u Beograd. Čekajući odgovor iz Engleske i vize za Ameriku, gde su takođe imale neke ponude, odlaze u Budimpeštu i snimaju svoj materijal koji objavljaju pod imenom K2.

Prvi pokušaj u Jugoslaviji donosi im uspeh sa pesmama "Ajmo u život", "Džangl manja", "Crna kao noć". Na ploči se našla i obrada stare Kornelijeve "Milo moje" koju je svojevremeno izvodila Bisera Veletanlić. Produciju i aranžmane radila je Kristina, a koprodukciju i programiranje Aleksandra. Iako faktički debitanti na domaćem tržištu, svojim modernim pop pesmama uspevaju da vrati gotovo zaboravljeni mainstream zvuk. Krajem 1996. godine objavljaju novi CD "Malo soulu" na kome su opet autori kompletne materijala, a tekst za pesmu "Da l' i tebi" je napisala njihova majka Spomenka, dok su refren u pesmi "Rano je..." uradili Aleksandar Radulović i Marina Tucaković. U pesma "Dabadamdam", "Biću tvoja devojka", "Sestre" nastavile su linijom precizno definisanog muzičkog izraza. Kao muzički urednik, Aleksandra Kovač je priredila CD "Time Out" (Komuna 1997.) na kome su predstavljene mlađe domaće snage rap, dance, soul i hip hop muzike. K2 su za tu ploču snimile pesme "Da li znaš" i "Srebro i zlato", a njihovu temu "Provedi noć sa mnom" otpevala je Maja Marković.

Aleksandra je do sada gostovala na pločama "Sampled Moonlight" Kornelija Kovača i "Zajedno smo piškili u pesku" Poslednje igre leptira. Obe su pevale u pesmi "Još jedna cigareta pre spavanja" Riblje čorbe, na albumu "M 91" Ramba Amadeusa, "Zaboravljeni" Pilota, "Muzika na struju" Bajage i "Nedelja na duhove" Dobrovoljnog pevačkog društva. Uradile su i muziku za predstavu "Mi čekamo bebu" u pozorištu Radović 1996. godine.

Diskografija

- "Way To The Top" (Komuna 1990.)
- "K2" (Komuna 1995.)
- "Malo soulu" (Komuna 1996.)

KLINIČKI MRTAV

(Beograd)

Grupa je nastala 1991. godine u postavi Slobodan Jeremić, gitara i vokal (ex Lišće prekriva Lisabon), Željko Popović, vokal (ex Lišće prekriva Lisabon), Dušan Šubarević, bubnjevi i klavir i Branimir Savić, bas (ex Tvrdo srce i velike uši, Ulica od meseca).

Ubrzo su snimili EP sa četiri kompozicije koji je štampan u promotivnom tiražu od 500 primeraka i podeljen radio stanicama. Dve pesme sa te ploče "Ulica" i "Ovo je" našle su se i na njihovoj debi ploči "Svetla zone dodira". Na ploči je gostovala Branka Mandić, violončelo. Album je producirao Branimir Savić, a na kaseti je bonus pesma "Veštica". Na koncertnoj ploči "Nema ljubavi bez tuge i bola-live in KST" (Take it or leave it 1993.) pojavljuju se sa pesmom "Za nas". Sa pesmom "Ulica" uvršćeni su na koncertnoj

kaseti "Groovanje" (Vreme zabave 1994.). Kasetu "Mleveno meso" snimaju sa bubenjem Veroljubom Spasićem, članom grupe Petar Pan. Pored njihovih pesama "Džingis Kan", "Brod" snimili su obradu "Krokodili" Električnog orgazma, a tu je i koncertna verzija pesme "Za nas". Krajem 1994. godine Spasić i Savić odlaze iz grupe.

Diskografija

Singl

- "Ulica" / "Dens" / "Moja draga" / "Ovo je" (His masters noise 1992.)

Albumi

- "Svetla zone dodira" (Take It or Leave It 1993.)
- "Mleveno meso" (Music Yuser 1996.)

KONTRABANDA

(Pančevo)

Od članova sastava LA Banda i Daltoni 1989. godine nastala je Kontrabanda. Grupu su pokrenula braća Vlada Radovanović Đenka, vokal i Branislav Radovanović, gitara. Tokom 1990. godine uradili su snimke za pesme "Želja" i "Keva" koji su zauzimali visoke pozicije na radijskim demo listama. U to vreme pažnju su skretali i razuzdanim nastupima pa su na koncertu u beogradskom Domu omladine izašli nagi, ogrnuti samo bade mantilima. Na tom nastupu, na kome je sviralo više grupa, muzičari su se oprostili od menadžera Mirsada Kriještorca koji se ubrzo preselio u Ameriku.

Godine 1993. Kontrabanda je snimila debi album, ali kako nisu bili zadovoljni rezultatima, odlučili su da taj materijal ne objave. Posle tog snimanja ustalili su se u postavi koju su pored braće Radovanović, činili bubenj Dušan Gnjidić, gitarista Vladimir Kruška i basista Vladimir Nedeljković. Zime 94. / 95. godine snimaju debi CD "Laku noć, deco" na kome nude pesme nastale tokom prethodnih godina rada. Kroz teme "Madioničar", "Zid" i druge predstavljaju modernizovano viđenje svetske rock scene sedamdesetih godina nastale na rhythm and blues tradiciji. Pored svojih pesama tu je i "Nisam za rekv", obrada "Walk this way" sastava Aerosmith. CD su producirali Voja Aralica i Goran Kostić, inače vlasnik izdavačke kuće GO Go Records, koja je objavila ploču. Autor većine tekstova je Slobodan Simožlović, koji je režirao spotove za pesme "Keva", "Madioničar" i "Zid".

Krajem 1996. godine novi članovi grupe postaju gitarista Branislav Gluvakov (ex Šank blues band i Rebel) i basista Igor Mihajlović Deba. Debi CD Kontrabanda promoviše juna 1997. godine besplatnim nastupom na otvorenom u Pančevu. Krajem 1997. godine Kontrabanda je održala seriju nastupa na promociji magazina "Ukus nestaćnih". Po odlasku iz grupe, basista Vladimir Nedeljković osniva sastav Zontag, a 1997. godine samostalno objavljuje istoimenu kasetu.

Branislav Radovanović je jedno vreme radio kao pedagog u osnovnoj školi, a na Beogradskom poreču 1996. godine, u okviru večeri pesama za decu, osnovci su osvojili prvo mesto izvodeći njegovu pesmu "Tanjina + Relja". Uz to radi dokumentarne i kratkometražne igrane filmove. Autor je dokumentarca "Apokalipsa u zemlji čuda" (1995.), a u saradnji sa Svetlanom Bezdanom Gostimir realizovao je filmove "Red Hiding Mood" (1996.), "Trip strip" (1996.), "Horoscop" (1996.) i "Uff..." (1997.). Sa Dušanom Gnjidićem je snimio dokumentarac "Rock kraj Tamiša" (1997.). U kratkom igranom filmu "Red Hiding Mood" glumili su njegovi učenici, a sa njim je učestovao na festivalima u Berlinu, Kopenhagenu, Sidneju i Beogradu.

Diskografija

- "Laku noć, deco" (Go Go Records 1997.)

Kontrabanda

KRISTALI

(Beograd)

Pre no što su počeli da rade pod imenom Kristali, basista i pevač Dejan Gvozden i gitarista Željko Markuš su po kafićima izvodili blues i poznatije rock pesme. Kada im se januara 1993. godine pridružio bubenjač Dejan Popović nastali su Kristali. Šest meseci kasnije već su imali hit pesmu "Dva metra" a tada im se priključio basista Milan Popović, pa je Gvozden oslobođen sviračke uloge. Zvuk obogaćuje i trubač Nenad Potje (ex Del Arno Band).

Na debi kaseti "Kristali" gostovali su Ne-manja Kojić (trombon), Borivoje Bojac (saksofon), Vladimir Lešić (udaraljke) i Đorđe Vasović (klavijature). Kroz udarne pesme "Dva metra", "O kako si lepa", "Znam", "Osmi dan" oni su u nevreme promovisali zaboravljene pop strukture, zasnovane na jednostavnim pesmama koje imaju glavu i rep.

Aprila 1997. godine objavljaju CD "Dolina ljubavi" koji je producirao Igor Borojević. Kao gosti na snimanju učestvovali su Aleksandar

Balač, klavijature, Aleksandar Tomić, saksofon i Antonije Pušić, akustična gitara.

Diskografija

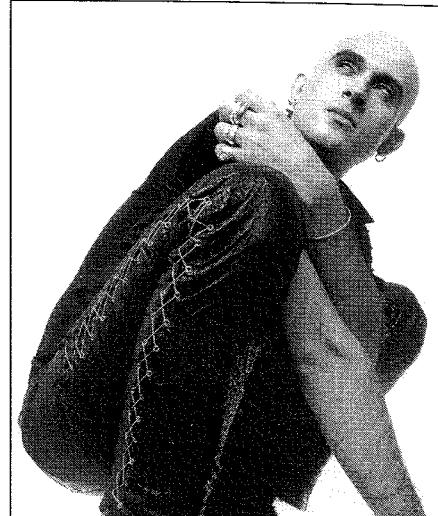
"Kristali" (LVO Records 1994. kaseta)
"Dolina ljubavi" (Metropolis Records 1997.)

LEE MAN

(Novi Sad)

Muzičar pod umetničkim nazivom Safe karijeru je započeo kao basista u manje poznatim novosadskim sastavima početkom osamdesetih godina. Sa grupom Incident je 1989. godine osvojio nagradu na Gitarijadi u Zaječaru. Na sceni se samostalno pojavljuje 1993. godine kada prvim snimcima "Po-kaži prstima" i "Pokreni točkove" u techno dance maniru skreće pažnju medija na sebe.

Debi CD "Lee Man" pored njegovih pesama donosi obradu stare hip hop himne "Born To Be Wild" sastava Steppenwolf. Na sledećem disku "Panonski ljubavnik", Safe obrađuje pesme "Superstar" Dade Topića i "2 Sexy" grupe Right Said Fred. Kao gosti na sni-

Misteriozni Safe sa Limana.

manju učestvuju članovi sastava Mr Bili King, Cobi i Monteniggers.

Snimak njegovih nastupa iz prve polovine 1997. godine objavljen je na kaseti "Live Jive Remixes".

Diskografija

"Lee Man" (Global Music 1995.)
"Panonski ljubavnik" (Komuna 1996.)
"Live Jive Remixes" (ITMM 1997. koncerntna kaseta)
"Blesaurin" (Hi Fi Centar 1997.)

LOVE HUNTERS

(Novi Sad)

Grupu su 1987. godine osnovali Milan Mumin (vokal) i Medan (gitara). U početku su često menjali članove dok se nisu ustalili u postavi: Medan, Mumin, basista Menander Protector (ex Necrophobic), bubenjač Robert Radić (ex Kontraritam, La Strada, Obojeni program) i ritam gitarista koji se u javnosti predstavlja pod imenom Marino.

Prvih godina se teško probijaju do medijske pozornosti iz dva razloga: pevaju na engleskom i rade sa malim, privatnim izdavačima. Svoj izraz zasnivaju na punk blues zvuku sedamdesetih godina svetske scene i grubom Muminovom vokalu. Posle tri kasete, prerastaju kulturni novosadski status i u proleće 1996. godine objavljaju CD "Donau" na kome su se našle gotovo sve pesme sa prethodne dve kasete. U isto vreme izlazi im kaseta "Total Rickverzzo" na kojoj su demo snimci iz perioda od 1987-1991. godine. Autori su muzike za film "Marble ass" Željimira Žilnika. Na kaseti "Četiri godine na Golom otoku" zabeleženi su živi snimci njihovih pesama "Kamikaze" i "There's something in the dark" sa nastupa u KST-u povodom rođendana TV emisije "Paket aranžman". Početkom maja 1996. godine u okviru akcije Srpski rock' n' roll udarac sa grupama Goblini, Svarog i Ništa ali logopedi, sviraju po Sloveniji. Krajem juna Partibrejkersi im ukazuju čast da na njihovom povratničkom koncertu na Tašmajdanu, nastupe kao pregrupa.

Prvi samostalni koncert u Beogradu imaju 21. septembra u SKC-u. Trinaest snimaka sa tog nastupa i svirke u Zrenjaninu pojavljuju-

Kristali

Love Hunters

ju se krajem 1996. godine na kompaktu "Out Of Tune". Živi materijal su producirali članovi grupe i Peđa Pejić. Aprila 1997. godine u Holandiji snimaju CD "Azimuth" u produkciji Mleta Čirića. Gost je bio klavijaturnista Sloba Misailović. Na ploči su ponudili deset novih pesama, a ponovo su snimili temu "Goodbye Love".

Diskografija

"There no Centuries" (Mr Montenegro Records 1988) kaseta
 "Everclassic" (Music User 1994.) kaseta
 "Oh, evolution" (Music User 1995.)
 "Donau" (Music User 1996. kompilacija)
 "Total Rickverzzo" (Music User 1996.)
 "Out Of Tune" (Komuna 1996. koncertni)
 "Azimuth" (Komuna 1997.)

MADAME PIANO

(Beograd)

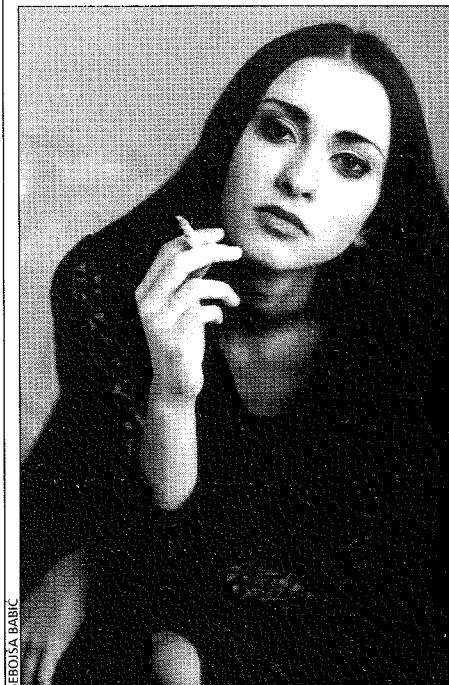
Ljiljana Rančić, u javnosti poznatija kao Madame Piano, stekla je klasično muzičko obrazovanje učeći violinu. Afiniteti prema drugim muzičkim formama odvukli su je u jazz vode, tako da je dugo pevala po beogradskim klubovima i gostovala na pločama drugih autora. Paralelno predaje jazz pevanje u muzičkoj školi, a od 1992. godine se pripremala za snimanje samostalne ploče.

Posle dugog rada, CD "Predeli" izlazi u jesen 1997. godine u produkciji Madame Piano i njenog supruga, basiste grupe Babe Dejana Škopelje. Pored njenih pesama, na ploči su kompozicije Nebojše Zulfikarpašića, Nebojše Kostića i obrade "Cvetak žuti" Loren Mek Kenit (Loreena McKennitt), "Caravan" Djuka Ellingtona (Duke Ellington) i "Niya Niya Ni", obrada indijanske narodne pesme. Sa grupom Orthodox Celts je snimila temu "Galija".

Koristeći različite žanrove, pop, etno, jazz i zabavnu muziku Madame Piano je ponudila stilski ujednačenu ploču.

Diskografija

"Predeli" (ITMM 1997.)

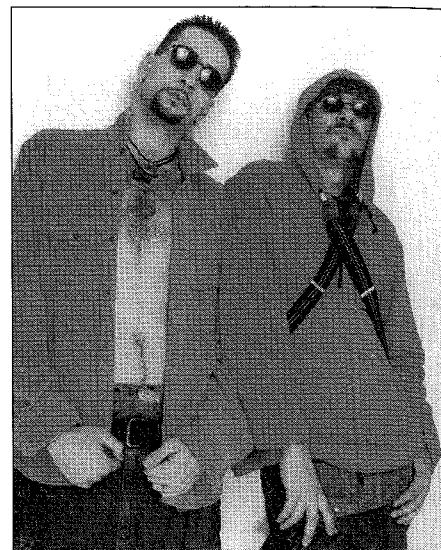

MONTENIGGERS

(Kotor)

Godine 1990. moreplovci Igor Lazić (rođen 1971. u Kotoru) i Nebojša Saveljić (rođen 1971. u Podgorici) osnovali su sastav I Tell Me. Sa njima je sarađivao autor tekstova Duško Nikolić. Tokom godina radili su isprekidano, u pauzama kada nisu plovili. Prvi radijski demo hit bila im je obrada pesme "Pump Up The Jam" u prepevu "Pop jede džem". U saradnji sa producentom Vojom Aralicom godine 1996. snimili su CD "Tajna marendu" i tada ime menjaju u Monteniggers. Uoči izlaska ploče, Duško Nikolić, autor većine tekstova, preminuo je posle teške bolesti.

Debi ploča je ponudila seriju neobaveznih rap pesama, otpavanih specifičnim bokeljskim naglaskom. Lazić se u javnosti predstavlja pseudonimom Lucky Boy, a Saveljić kao Sky. Na zajedničkom disku "Time Out" (Komuna 1997.) Monteniggersi su zastupljeni pesmom "So i tekila".

Diskografija

"Tajna marendu" (Komuna 1996.)

NEVERNE BEBE

(Beograd)

Klavijaturnista i pevač Milan Đurđević svirao je početkom osamdesetih sa grupom Nova zemlja iz Valjeva. Pobedili su na Gitarijadi u Zaječaru 1983. godine i objavili LP "Letači" (PGP RTB 1984.). Đurđević je sredinom osamdesetih prešao u grupu Smak sa kojom je svirao dve i po godine. Od 1990. do 1992. godine bio je u grupi Frenki sa kojim je snimio LP "Plakao bih ali nemam s kime" (PGP RTB 1992.). Sastav je pobedio na festivalu MESAM 1992. godine. Po odlasku iz grupe Frenki, Đurđević je aprila 1993. godine osnovao Neverne bebe koje su uz njega činili basista Vladan Đurđević, gitarista Bane Jelić (ex Viktorija), bubnjar Čeda Macura i pevač Bili King. Na debi ploči "Neverne bebe 1" snimljene su Đurđevićeve kompozicije i pesma "Daire", obrada grupe Smak. Na tom snimku gitaru je kao gost svirao Radomir Mihajlović Točak. Od samog osnivanja grupe često nastupa, tako da su do kraja 1997. godine imali preko pet stotina koncerata po Jugoslaviji. Na nastupima, uz svoje pesme sviraju i obrade stranih hitova.

Godine 1995. u grupi je došlo do personalnih promena, tako da su novi članovi postali gitarista Saša Randelović (ex Čutura i Oblaci), pevačica Gorica Ponjavić, bubnjar Dušan Šubarević, a krajem 1996. godine priključio im se pevač Aleksandar Tasić. CD "Neverne bebe 2" objavili su krajem 1997. godine u Nemačkoj. Na ploči su kao gosti svirali brojni muzičari među kojima i saksofonista Jovan Maljković, gitaristi Dragomir Milenković Joga i Milorad Jovović, bubnjar Joško Hartl i drugi. Milan Đurđević posled-

njih godina u Nemačkoj komponuje filmsku muziku.

Diskografija

"Neverne bebe 1" (Take It Or leave It 1994.)
"Neverne bebe 2" (Red Line Records 1997.)

NIŠTA ALI LOGOPEDI

(Šabac)

Sastav je nastao krajem 1992. godine, a pokrenuli su ga Miodrag Jovanović Miško (vokal), Aca Stanojević (bas), Dragoljub Marković (klavijature), Milan Katanić Skener (gitaru), Dejan Stojanović Kroka (bubanj) i Darko Veljić (harmonika). Svojom neobičnom muzičkom konцепцијом u kojoj je dominirala narodnjačka harmonika i ironični tekstovi, brzo su skrenuli pažnju na sebe. Nastupom na Gitarijadi u Zaječaru 1994. godine obezbedili su šиру medijsku promociju a osvojili su i nagradu publike.

Na debi kaseti "Ad hoc klića" snimili su raznorodne pesme "Pigs From Space", "Jarmush Jim Rap", "Janjine janjine", "Stao sam na stone called crazy", baveći se u tekstovima svadbama, svinjetinom, citatima iz školske lektire i stihovima na engleskom za početnike. Na svakoj kaseti upisivali su unikatne poruke koje su razvrstavili po tematskim blokovima: prehrambeni, srpski, nacionalni, informativni, šaljivi, crtački. Na kaseti koja je u mom vlasništvu piše: "Ovde smo imali - 2 puta 10 sa lukom, pola kile belog i kisele i 2 šopske (Bono Vox)". Na koncertnoj kaseti "Groovanje" (Vreme zabave 1995.) zastupljeni su pesmom "Janjine" snimljenom na njihovom nastupu u Domu omladine. Maja 1996. godine sa sastavima Svarog, Goblini i Love Hunters svirali su na kraćoj turneji po Sloveniji, ali su nastupali bez harmonikaša što im je umanjilo scensku ubeljivost.

Nova ploča "Vaspostavljanje" grupa je snimila 1996. godine, ali su do zaključenja knjige još uvek bili u potrazi za izdavačem.

Diskografija

"Ad hoc klića" (LVO Records 1995.)
"Vaspostavljanje"

NOVEMBAR

(Niš)

Krajem osamdesetih godina jedna od najperspektivnijih zagrebačkih grupa su bili Studeni Studeni, orijentisani na melodični punk rock, na tragu novog američkog zvuka. Grupa je uspela da objavi maksni singl "Čisto kao suza" (Search & Enjoy 1990.) a sa početkom rata je prestala sa radom. Njihov gitarista i pevač Zoran Kostić Kosta se u letu 1991. godine preselio u Niš gde je odmah prihvatio ponudu da svira bas u grupi Glas Amerike. Mesec dana kasnije, Kosta je prešao na gitaru, grupa je dobila ime Novembar i zagrebačka muzička priča je nastavljena. Maja 1992. godine kao gosti sviraju na

Ništa ali logopedi sa saradnicima.

Palilulskoj olimpijadi kulture jer su Studeni Studeni prethodne godine pobedili na toj manifestaciji. U to vreme u grupu dolazi basista Zoran Randelović koji je pre toga svirao u raznim sastavima iz Karlovca, kao i u Noćnoj straži Borisa Novkovića.

Uz aktivnosti sa grupom, Kosta počinje da radi kao muzički saradnik na Radio Nišu. Debi CD "Deguelo" snimaju 1993. godine u postavi: Kosta, Zoran Randelović, gitarista Sale Đokić (ex Glas Amerike) i bubnjar Sava. U pesmi "Gledaj kako ljubav umire" solo na

Novembar

SRJ

SLOBODAN MILEVIC

gitari je odsvirao Milan Mladenović. Sve materijale je komponovao Kosta, dok je tekst za pesmu "Rođendan" napisao Zvonko Karanović a za "Ja sam je volio" Denis Romac. Pored "Ja sam je volio" na ploči se našla i "Gledaj kako ljubav umire" iz repertoara grupe Studeni Studeni.

Krajem juna 1996. godine Novembar su svirali na Zgaga festivalu u blizini Ljubljane sa serijom sastava sličnog opredeljenja sa prostora bivše Jugoslavije.

Drugi CD "Blues južne pruge" objavljaju početkom 1997. godine u produkciji Gorana Kostića i sa novim bubnjarem Zoranom Vidakovićem. Na ploči se nalazi obrada pesme "Baby, baby" niškog sastava Fleke i "Mesto pod Suncem" zagrebačke grupe Zvezde. Kao autor teksta za pesmu "Posle svega kiša" opet se pojavljuje Zvonko Karanović. Njegove pesme inspirisane rock muzikom su objavljene u knjigama "Blitzkrieg" (samizdat), "Srebrni surfer" (SKC Niš 1991.), "Mama melanholija" (Prosveta 1996.) i "Extravaganza" (Gradina 1997.).

Diskografija

"Deguelo" (No Man's Land 1994.)
"Blues južne pruge" (B 92 1997.)

ORTHODOX CELTS

(Beograd)

Bubnjar Dušan Živanović (ex Roze poze) je još sredinom osamdesetih godina planirao da osnuje sastav koja bi svirao irsku narodnu muziku i tu ambiciju je delimično ostvario kroz rad sa grupom Roze Poze. Godine 1992. sa Anom Đokić (violina) i Dejanom Lalijćem (mandolina, frula, bendžo), Živanović prelazi na harmoniku i neformalno sviraju, pretežno po klubovima. Prvi nastup održali su za dan Svetog Patrika u Britich Councilu marta 1992. godine. Krajem sledeće godine priključuje im se pevač Aca Petrović Seltic i počinju ozbiljniji rad. Postavu kompletiraju novi članovi gitarista Vladan Jovković i basista Dejan Jevtović.

Početkom 1994. godine objavljaju debi kasetu na kojoj su obradili dvanaest irskih pesama trudeći se da zahvate što raznovrsnije stilove pa se tu nalazi poema o viskiju "Nancy Whiskey", fudbalska himna "A Grand Old Team" i druge. Njihovi koncerti po definiciji protiču u znaku masovnog veselja, posebno u "kućnom prostoru" KST-u. Uz obrade izvode i sopstvene materijale, verno prateći sve odrednice žanra. Pored toga, u manjim prostorima nastupaju sa akustičnim instrumentima. Atmosferu živih nastupa zabeležili su na koncertnoj kaseti snimljenoj 15. septembra 1995. godine u novosadskoj Sinagogi kada su večernji nastup podelili sa grupom Pachamama koja izvodi peruansku muziku.

Sledeće izdanje CD "The Celts Strike Again" pored obrade tradicionala donosi i dve autorske kompozicije. Kao gosti se pojavljuju glumica Ana Sofrenović koja je pevala u temi "Loch Lomond", Aleksandar Eraković iz Vampira je pevao prateće vokale, Branko

Orthodox Celts

JELENA GRUJIC

Vitas iz sastava Stočari svirao je bendžo, Milan Mihaljić iz grupe Pachamama je svirao tradicionalne instrumente a Žorž Grujić iz Renesansa zurlu i srpske gajde. Sa Madame Piano, Orthodox Celts su snimili pesmu "Galija" i izveli je na festivalu "Budva 97".

Diskografija

"Orthodox Celts" (Take It Or Leave It 1994.)
"Orthodox Celts - Pachamama" (samostalno izdanje 1996. koncertna kaseta)
"The Celts Strike Again" (ITMM 1997.)

Instant Karma. Po odlasku iz Instant Karme sa Dragom Antov 1992. godine osniva Oružjem protiv otmičara. On je u početku svirao bas, Draga je pevala, dok su se ostali članovi često smenjivali.

Kada su se ustalili u postavi Nikola Pavković (gitara), Draga Antov (bas), Dragana Mrkaić (gitara i vokal) i Darko Kurjak (bubnjevi), snimili su debi kasetu "Oružjem protiv otmičara" koja je promovisala njihov zgusnuti power pop stil. Pavković je glavni autor a njegovi tekstovi, pisani u ženskom rodu zahvataju u različite teme: samoubistvo, individualnost, samoispitivanje. Inače, Dragi i Dragani ovo je prva grupa, a Nikola ih je učio da sviraju.

Pošto je Darko Kurjak u međuvremenu prešao u Partibrejkerse, drugu ploču "Barbie-Cue" (u formatu kompakt diska i kasete), snimaju sa starim Nikolinim saradnikom Vladimirom Jovanovićem Pajčetom (ex Instant karma, Gluve kućke). U produkciji Mirka Vukomanovića objavljaju nove pesme slične onima sa debija, a tu je i nekoliko sprijednih numera kao i obrade "Mladiću moj" sas-

ORUŽJEM PROTIV OTMIČARA

(Zrenjanin)

Kao tinejdžer, basista Nikola Pavković je sa bubnjarem Vladimirom Jovanovićem osnovao grupu Oružjem protiv otmičara, koju su nazvali po jednoj knjizi za decu. Sastav nije ostavio diskografski zapis, a Pavković je široj afirmaciju stekao kao basista u grupi

Oružjem protiv otmičara

tava Zana i "Dobra ideja" Boba Moulda i grupe Sugar. Na snimanju su učestvovali Vlada Negovanović, akustična gitara i Saša Loker, klavijature. Pored Nikole, tekstove na drugoj ploči pisale su Draga i Dragana. Zahvaljujući vrlo dobrom prijemu druge ploče, njihov debitantski album sredinom 1997. godine izlazi i u formatu kompakt diska. U isto vreme Mirko Vukomanović je uradio remix četiri stare pesme koje su objavljene na disku "BarbieMix". Polovinom 1997. godine Draga Antov je prešla u sastav Veliki prezir.

Diskografija

- "Oružjem protiv otmičara" (LVO Records 1995.)
- "BarbieCue" (Automatic 1996.)
- "BarbieMix" (Automatic 1997.)

PLEJBOJ

(Beograd)

Grupu su 1992. godine osnovali basista Roman Goršek (ex Euforija, Presing), gitarista Igor Perović (ex Euforija) i bubnjar Miladin Radivojević (ex Presing), a ubrzo im je pristupio saksofonista Dušan Petrović (ex Duh Nibor, Deca loših muzičara). Prvo poja-

Black i promovišu prvi domaći CD singl na kome je obrada hita "Zajedno" grupe Film i njihova pesma "Znaj".

Pokličem "Plejboj-najbolja jugoslovenska grupa svih vremena" u pesmi "Zajedno", na duhovit način citiraju Disciplinu kičme. Na snimanju su gostovali bubnjar Žika Todorović i trubač Borislav Veličković (Deca loših muzičara).

Plejboj su uradili muziku za film "Do koske" ponudivši dinamične instrumentale, muziku pod uticajem latino ritmova i novi mix pesme "Grizi metak". Pesma "Kokain" iz filma, na kojoj repuje Gumbrowski našla se na CD singlu "Kokane" (Metropolis 1997.) grupe Sunshine. CD "Overdrive" Plejboj snimaju sa kompletnom duvačkom sekcijom, gudačkim kvartetom, a gitarista Ivet (Kazna za uši) je pevao prateće vokale u temi "Superstar".

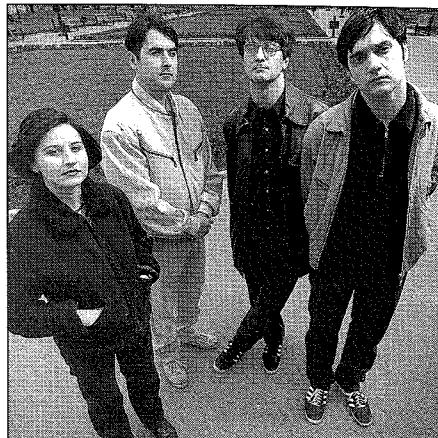
Diskografija

Singl

- "Zajedno" / "Znaj" (B 92 1995. CD singl)

Albumi

- "Sviraj dečko" (B 92-DE Production-PGP RTS 1994)
- "Do koske" (Favi 1997)
- "Overdrive" (PGP RTS 1997.)

SIRBAN VELJOVIC

Baveći se modernim pop zvukom i tekstovima vezanim za ezoterične teme, grupa maja 1997. godine objavljuje CD "Popcyclopedia". Kao gosti, na snimanju su učestvovali Deže Molnar (saksofon), Dragan Kozarčić (truba), Vladimir Nežić (trombon) i Nenad Potje (trubač grupe Kristali). U četrnaest pesama, od kojih se izdvajaju "Vilenjaci", "Vrli novi dan", "Ona zna", grupa predstavlja svoje viđenje novije pop muzike koju kritika privata vrlo blagonaklono.

Diskografija

- "Orbitalna putovanja" (B 92 1996. kaseta)
- "Popcyclopedia" (Automatic 1997.)

Plejboj

vljivanje grupa je imala na koncertu Brzi benvodi Srbije u Domu omladine kada su na sebe skrenuli pažnju atraktivnom svirkom, kič odećom, perikama i pratećim igračicama. Godine 1993. u okviru Trinidad Trip benda sviraju u predstavi "Trinidad" Bitef teatra. Pesma iz predstave "Ja hoću mambo" (pevali Anica Dobra, Slobodan Ninković i Branko Vidaković) ubrzo postaje hit u medijima. Plejboj zatim rade muziku za jednu od priča u pozorišnoj predstavi "Beogradske priče" i za film "Geto-tajni život grada".

Debi CD "Sviraj dečko" snimaju sa gostujućim muzičarima: Papa Nik (klavir), Marko Milivojević (udaraljke) i Vlada Lešić (konge). Sa ploče se izdvajaju pesme "Koliko", "Grizi metak" i "Skidam se". Početkom 1995. godine dobijaju novog bubnjara Gorana Miloševića. Istog leta na Summertime jazz and blues festivalu u beogradskom Sava centru nastupaju ispred američkog sastava Fishbelly

POPCYCLE

(Bečej)

Bivši članovi grupe Eva Braun: Milan Glavaški (gitara, vokal) i Ljubomir Rajić (bubnjevi) formirali su početkom 1995. godine sastav Popcycle, a pridružio im se basista Goran Obradović. U početku su delovali pod kabastim imenom Gervasio Twinkleminkleson, a na koncertima su izvodili obrade stranih hitova. Leta 1996. godine na kaseti "Orbitalna putovanja" zabeležili su prvi pet snimaka na kojima Rajić svirao i klavijature. Oktobra iste godine u grupu je došla Nataša Katić (ex Mary Poppins, električni klavir i aranžmani) i prvi nastup sa njom imali su povodom premijere filma "Independence Day" kada su izveli obradu pesme "It's The End Of The World (As We Know It)" sastava R.E.M.

PRIJAVI INSPEKTOR BLAŽA I KIJUNOVI

(Beograd)

Početkom osamdesetih godina basista Igor Blažević predvodio je novotalasnu grupu Fiskulturno lane koja nije dobacila dalje od atraktivne predgrupe. Igor je očevicima ostao u sećanju po duhovitim najavama, skidanju na bini i nekoliko lokalnih hitova. Po raspadu sastava, Igor se povukao sa scene, zaposlio u SIV-u, a krajem 1991. godine počeo je da vodi neobavezne emisije na radio Pingvin, predstavljajući se kao prljavi inspektor Blaža. Zatim je počeo da se ubacuje na scenu na koncertima drugih grupa i često je kod publike prolazio bolje nego domaćini. To ga je navelo da 13. januara 1994. godine osnuje grupu Prljavi inspektor Blaža i kijunovi. Blaža peva, gazda Milutin Petrović svira ritam gitaru, Aleksandar Karađžić gitaru, Dejan Resanović bas, a Vojin Đurašinović bubnjeve. Grupa u početku najčešće nastupa u beogradskom Prostoru i KST-u. Udarni hit je Blažina "Dule Savić", a većinu repertoara čine hitovi ex jugoslovenskih grupa. Zadržavši deo starog imidža (skidanje na bini, nadmudrivanje sa publikom), Blaža i kijunovi brzo postaju klupska atrakcija tako da snimak nastupa u KST-u od 14. aprila 1994. godine objavljuju na kaseti "Igra rokenrol SR Jugoslavija". Tu su njihova izvedenja pesama Azre, Zabranjenog pušenja, Riblje čorbe, Prljavog kazališta, Bijelog dugmeta, Plavog orkestra, ali i iz perioda grupe Fiskulturno lane. Kao gost, na nastupu se pojavit Pant, lider alternativne zrenjanin-

SRJ

MILADIN JELIĆ YELA

Prviji inspektor Blaža i kljunovi

ske grupe Šiklja nafta i Drakula, pevač sastava Direktori.

Iste godine, 25. maja, Blaža je organizovao izuzetno posećenu proslavu Dana mlađosti u klubu Prostor koja je osmišljena sa svim pratećim elementima socijalističkog rock'n'rolla. Pored muzičkih aktivnosti, Blaža se medijski eksponirao kao pobednik u TV kvizu Nebojše Đukelića "Prvih 100 godina filma".

Oktobra 1996. godine grupa je objavila CD "Plagijati i obrade" na kome su od obrađa: "Čekala sam" Gorana Bregovića, ali iz repertoara Jadranke Stojaković, "Da bog da crk'o rokenrol (kad ga svako svira)" Elvisa Kurtovića, "Šumadijski tvist" Mileta Lojpura u kome ovaj veteran domaće scene i gostuje. Od plagijata tu su aktuelnije Blažine pesme i nove verzije pesama iz faze Fiskulturnog laneta: "Viva Le France" i "Nema problema". Na snimanju su gostovali pevačica Marija Mihajlović i članovi grupe Orthodox Celts.

Diskografija

"Igra rokenrol SR Jugoslavija" (sopstveni bootleg 1995.)

"Plagijati i obrade" (ITMM 1996.)

PRSLOOK BAND

(Niš)

Braća Nikica i Sandro Marković su od 1987. do 1992. godine u Splitu predvodili sastav Od srca sa kojim su svirali širom Dalmacije. Godine 1990. snimili su debi LP i zatim, kao predgrupa nastupali na turneji sa Dinom Dvornikom. Pred potpisivanje ugovora sa Jugotonom, počeo je rat i braća su se preselila u Niš.

Godine 1992. pod imenom Od srca, objavili su ploču "Hiljade milja između nas" koja je snimljena u Splitu. Na ploči su gostovali Vesna Ivić, Gibonni i članovi sastava Daleka obala. Godine 1994. menjaju ime u Prslook Band, a sa njima počinje da radi Vladimir Milutinović. Sledće godine su objavili ploču "Sa malo manje sna" koju su medijski predstavile pesme "I dalje to sam ja", "Plutam" i "Ostavljam sve". Krajem 1997. godi-

ne objavili su CD "Druga strana mora" na kome je prateće vokale pevala Tanja Banjanin, a u obradi Dvornikove "Zašto praviš sloboda od mene", snimljenoj pod imenom "Slon 97", gostovao je Lee Man.

Diskografija

"Hiljade milja između nas" (Sorabia Disk 1992.)

"Sa malo manje sna" (PGP RTS 1995.)

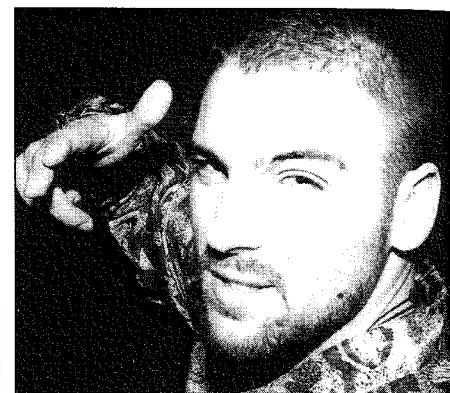
"Druga strana mora" (PGP RTS / A Records 1997.)

SUNSHINE

(Beograd)

Lider sastava pevač Branko Bojović Bane, alias Gumbrowski (rođen 1969.), karijeru je

započeo u novobeogradskoj rap grupi Green Cool Pass. Budući da je 1987. i 1988. godine živeo u Americi, po povratku u Jugoslaviju rešio je da ponudi svoje viđenje rap zvuka. Sunshine je osnovao 1993. godine, a grupa je ime dobila po prodavnici ploča u Denveru koja je među prvima nudila aktuelnu crnačku muziku. Uz Baneta, tu je Đole Ramirez koji piše tekstove i članovi beogradskih sastava Bloodbath, Del Arno Band, Eyesburn i Number One.

Bane, pevač grupe Sunshine.

Gumbrowski je već na prvoj kaseti "Ljubavna likvefakcija" svoj zvuk zasnovao na direktnim seksualnim tekstovima, što ih je udaljilo od medija, ali približilo publici. Saradnici u studiju su bili članovi grupe Del Arno band, Margita Stefanović i Zvonko Đukić koji je svirao bas gitaru. CD "Sh.g.t.m." gradi na sličnim tekstovima, nizu psovki, semplovima i jakom ritmu. U kreiranju tog zvuka pomažu mu gitarista Vojislav Pešić Beške (ex Bezobrazno zeleno, Glisersi) i Margita Stefanović.

U letu 1997. godine, Sunshine objavljuju CD singl sa pesmama "Kokane", "Mental Kokane" i "Atmo-capella '91. preview". Taj materijal je uređen zajedno sa članovima grupe Pleboj za potrebe filma "Do koske".

Grupa planira da objavi koncertni CD snimljen na njihovom nastupu u SKC-u 15. februara 1997. godine

Diskografija

"Ljubavna likvefakcija" (Jugodisk 1995.)

"Sh.g.t.m." (Metropolis 1996.)

"Kokane" (Metropolis CD singl 1997.)

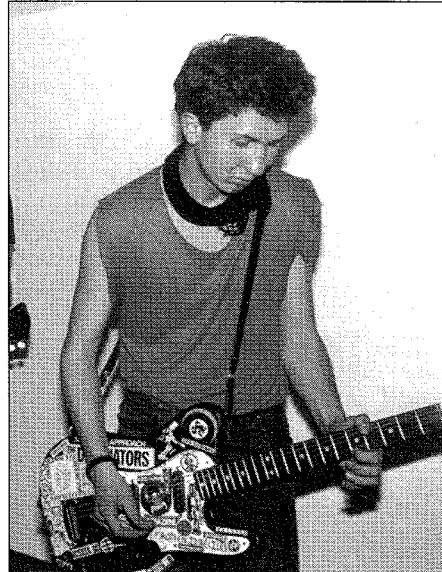
Sunshine

TRULA KOALICIJA

(Gornji Milanovac)

Post punk grupu Trula koalicija osnovali su 1986. godine članovi kragujevačke grupe KBO! gitarista Saša Vujić Vuja, njegov brat bubnjar Boban Vujić a pridružio im se pevač i tekstopisac Skaki, štitelj Gornjeg Milanovca.

Do 1988. godine uradili su seriju demo snimaka, a izbor najboljih su objavili na kaseti "Trula koalicija". Za njom slede samostalno objavljene kasete "Sećanja", "Ne izlazi iz stroja". Godine 1990. pridružuje im se gitarista i basista Ceja, a dve godine kasnije na kaseti "Plakao sam kad je pala Sekuritate" beleže provokativne pesme "Zašto me mrziš što volim Šešelja" i "Rodim mi gomilu debila". Kasetu "Pogledaj u nebo" kao i prethodne snimaju u Vujinom studiju Češnjak u Kragujevcu, a on paralelno svira i u aranđelovačkoj grupi Zvoncekova bilježnica.

Vuja, lider grupe KBO! u slobodno vreme sa isto-mišnjenicima kreira i oštре političke stavove na brojnim izdanjima grupe Trula koalicija.

Diskografija

- "Trula koalicija" (samizdat 1988.)
- "Sećanja" (samizdat 1989.)
- "Ne izlazi iz stroja" (samizdat 1990.)
- "Plakao sam kad je pala Sekuritate" (samizdat 1992.)
- "Pogled u nebo" (samizdat 1994.)

URGH!

(Beograd)

Grupa je nastala januara 1991. godine, a za naziv su odabrali tipičan uzvik iz strip izdanja. Grupu čine pevač Dragoslav Ružić, alias Guru Ghagi, gitarista Đole Smiljanić, bubenjarka Dejan Stanisljević Stana, dok se posle brojnih izmena basista na tom mestu ustao Igor Štanglicki Krle. U početku su svirali grindcore što je zabeleženo na njihovoj debi kaseti "Yonuss Tape" koju su podelili sa beogradskim ženskim bendom PMS. Zastupljeni su na LP kompilaciji "Tito nikada više" (Intermusic 1992.).

URGH!

Krajem 1993. godine grupa je učestvovala u performansu "Armatura" uz čitav niz beogradskih umetnika različitih interesovanja. Na drugoj kaseti "9194" proširili su muzički izraz koristeći rock, rap, noise i elemente tehno zvuka. Naziv kasete se nametnuo sam po sebi. Uvršteni snimci su nastali u periodu od 1991. do 1994. godine, što su i naslovom sugerisali. Na CD kompilaciji "Witness Of The 1st Discussion" (Silver Cross Records 1994.) na kojoj su zastupljeni različiti autori, uvršćene su njihove pesme "Dubboko disanja" i "Žed". Novembra 1994. godine održali su akustične nastupe u Barutani i KST-u, na kojima su materijal sa prethodne kasete izveli u mirnijim aranžmanima, koristeći akustične gitare, violinu, harmoniku i dečje igračke.

Snimak sa tih koncerata pojavio se na kaseti "Unplugged". Iste godine na manifestaciji Brzi bendovi Srbije dobili su priznanje kao grupa godine. Kasetu "Oesophagus" (termin za jednjak na latinskom jeziku) objavili su juna 1997. godine nastavljajući svoje šetnje po žanrovima.

Uz aktivnosti sa grupom Dragoslav Ružić je saradnik radija B-92, a njegova e-mail adresa je: ghagi@classroom.opennet.org

Diskografija

- "Yonuss Tape" (Take It Or Leave It 1992.)
- "9194" (Silver Cross Records 1994.)
- "Unplugged" (Silver Cross Records 1995.)
- "Oesophagus" (B-92 1997.)

VELIKI PREZIR

(Vrbas)

Grupa Veliki prezir je osnovana juna 1994. godine u postavi: gitarista i pevač Vladimir Kolarčić Kole, gitarista Slavko Kontra i bubenjarka Dušan Kuzmanović. U jesen 1996. godine objavili su kasetu "Veliki prezir" sa koje su se izdvojile pesme "Ne znam", "Dobro je" i "Samo tebe znam". Juna meseca 1997. godine snimili su za jedan dan LIVE studijsku ploču "1 2 3 4" u novosadskom studiju M. Na taj način zabeležili su svoju koncertnu

Veliki prezir

SRJ

uigranost. Taj CD beleži jedanaest pesama sa prethodnog albuma i kompoziciju "Udica" koja ranije nije objavljivana. Po završetku snimanja dotadašnji basista Predrag Ilčešin je napustio grupu, a zamenila ga je Draga Antov (ex Oružjem protiv otmičara).

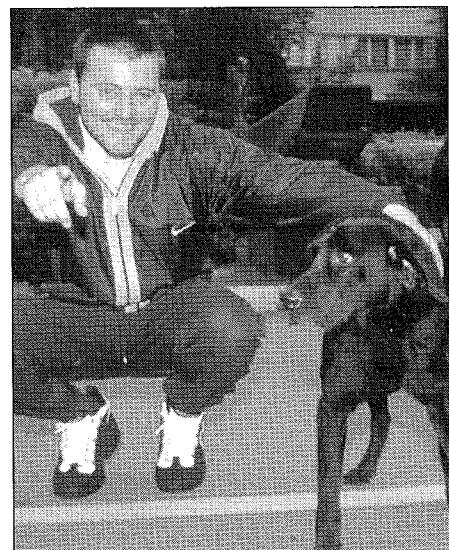
Diskografija

"Veliki prezir" (Metropolis 1996.)
"1 2 3 4" (Automatic 1997.)

VOODOO POPEYE

(Zemun)

Domaću rap scenu je krajem 1997. godine upotpunio Radenko Stojanović (rođen 1969. godine), autor koji se u javnosti predstavlja kao Voodoo Popeye. Prvi rad zabeležio je na zajedničkom disku "Crni je zvuk za svaki struk" (Komuna 1997.) na kome se uz ostale autore sličnog žanra predstavio međijskim hitovima "Otmičar" i "Karantin". Krajem iste godine debitovao je kompakt diskom "Voodoo Epopeje" za koji je produkciju

ju i aranžmane uradio Voja Aralica. U pesmama "Voodooinstallater", "Kalambur", "RAP sodia" i drugim, ključnu ulogu odigrali su njegovi duhoviti tekstovi. Uz autorski rad ponudio je i pesmu "Katrín", obradu starog hita Đorđa Balaševića "Oprosti mi Katrín" sa radikalno izmenjenim tekstom i zvukom. Pored toga, Voodoo Popeye je na ploči koristio muziku iz filma "Valter brani Sarajevo" i sembove pesama sastava The Stranglers, The Prodigy, Fugees, Salt 'n' Pepa i Atheist Rap. Na snimanju diska pomogli su mu brojni beogradski rap autori. Odmah po objavljanju disk je pobudio veliko zanimanje publice i postao jedna od najbrže prodavanih ploča u 1997. godini.

Voodoo Popeye je 1995. godine samostalno objavio knjigu pesama "Argo embargo". Ko god je imao prilike da pročita tu knjigu lako je mogao da predviđa kakve će jezičke kalambure Voodoo Popeye primeniti na svojoj prvoj ploči. I nije se prevario.

Diskografija

"Voodoo Epopeje" (Komuna 1997.)

ZBOGOM BRUS LI

(Novi Sad)

Post punk grupa Zbogom Brus Li nastala je 1993. godine u Novom Sadu. U početku su često menjali članove dok se nisu ustalili

Zbogom Brus Li: Matić, Smuk, Jovanović, Dejanović

u postavi: pevač Slavko Matić, gitarista Branislav Smuk, basista Aleksandar Jovanović i bubenjar Boban Dejanović.

Prvi tiraž debi kasete "Penk Punk Pink Pank Ponk" objavljuje im novosadski Music Yuser, dok reizdanje izlazi za LVO Records. Budući da sam bend članovi opisuju kao punk rock atrakciju, na debiju se našla serija veselih pesama i niz citata iz repertoara Zvonka Bogdana, Šabana Šaulića, kao i semplova iz filmova "Ko to tamo peva", "Već viđeno", "Dina-pustinjska planeta" i serije "Grлом u jagode".

Na nastupima vode računa o kompletnoj prezentaciji, tako da se pojavljuju kostimirani u raznovrsne odore. Krajem 1997. godine grupa je objavila CD "Zlobro". Uz nove materijale, kao bonus objavljeno je sedam

pesama sa debi kasete. Učestvovali su na snimanju filma "Marble Ass" reditelja Želimira Žilnika. Nastupali su u Budimpešti, tri puta na novosadskom Koncertu godine, u Knjaževcu kao predstavnici Mužičke omladine Vojvodine, na Zmajevim dečijim igrama i drugim manifestacijama. Njihovi snimci zastupljeni su na tri domaće kasetne kompilacije.

Diskografija

"Penk Punk Pink Pank Ponk" (Music Yuser 1995. kasetna)
"Zlobro" (Tarcus 1997.)

ZVONCEKOVA BILJEŽNICA

(Aranđelovac)

Sredinom osamdesetih godina pevač Svetislav Todorović, u narodu poznatiji kao Toza Rabasa, bio je u sastavu Kralj vuk. Godine 1987. osnovao je post punk grupu Zvoncekova bilježnica. Sa njim su u novu avantuру krenuli Dejan Fumarone (bas), Vesko (oboa) i Boban (bubnjevi). Dolaskom gitariste Saše Vujića iz sastava KBO! formiraju zvuk na tragu melodioznog punka.

Na kaseti "Inženjeri ljudskih duša" pored Tozinih i Vujinih pesama našle su se i obrade "Mongoloid" grupe Devo i "Vjeran pas" riječkog sastava Termiti. Na drugoj kaseti "Mrzim svoju mjesnu zajednicu" je i obrada pesme "Moj život je novi val" riječkog sastava Paraf.

Uz delovanje na sceni, Toza Rabasa vodi muzičke emisije na aranđelovačkom radju i televiziji, a zaposlen je kao pravnik u auto-prevozničkom preduzeću u Lazarevcu.

Diskografija

"Inženjeri ljudskih duša" (samizdat 1992.)
"Mrzim svoju mjesnu zajednicu" (Take It or Leave It 1994.)

Zvoncekova bilježnica

DODATAK

SFRJ

1960-91-97

AMBASADORI • ANATHEMA • AVE • BELE VIŠNJE • BELE VRANE
• BISERI • BIS BEZ • CVRČAK I MRAVI • ČIĆAK • ČISTA PROZA •
DALTONI • DELFINI (SPLIT) • DELFINI (ZAGREB) • DOGOVOR IZ 1804.
• DUBROVAČKI TRUBADURI • GLUVE KUČKE • GREŠNICI • GRIVA
• HAD • LOJPUR MILAN • LUTKE • NERON • NIRVANA • OSVAJAČI
• PEČAT • PETROVIĆ BILJANA • PLAMENIH PET • POMORANČA •
SANJALICE • STIJENE • SUPERNAUT • ŠOBIĆ MILADIN • URGANI
• VOJVODANSKI BLUES BAND • ZDRAVO • ZID

Dodatak

AMBASADORI

(Sarajevo)

Grupu je 1968. godine osnovao gitarista Slobodan Vujović. Zahvaljujući izvođačkim i aranžerskim mogućnostima koje im je nudila instrumentalna postava sa duvačkom sekcijom u početku su svirali žanrovske raznovrsne muzike bazirane na stranim hitovima. Ključnu afirmaciju postigli su na domaćim festivalima zabavne muzike, a 1976. godine predstavljali su Jugoslaviju na izboru za Pesmu Evrovizije. Kroz Ambasadore je prošao veliki broj pevača od kojih se izdvajaju Zdravko Čolić, Ismeta Dervoz, Jasna Gospić i Hari Varešanović. Tokom rada, grupa je objavila niz singlova i LP ploča. Najveći hit bila je pesma Kemala Montena "Zemljo moja". Početkom osamdesetih godina, paralelno sa opadanjem popularnosti domaćih festivala zabavne muzike i Ambasadori su se povukli sa scene.

ANATHEMA

(Novi Sad)

Heavy metal sastav Anathema osnovali su 1983. godine gitaristi Dragan Radojičić, Vojislav Vilić i pevač Miodrag Balaban. Grupa je negovala trash zvuk i uglavnom su nastupali na kolektivnim svirkama grupe sličnog opredeljenja. Od važnijih koncerata izdvojili su se nastupi u Rumuniji i Ljubljani. Objavili su albume "Anathema" (Panonija koncert 1989.) i "Empire Of Noise" (Explosive 1991.). Sa radom su prestali po objavljuvanju druge ploče.

AVE

(Velenje)

Grupu Ave osnovali su 1971. godine gitarista i pevač Rajko Đorđević i basista Mišo Melanšek. U početku su negovali folk rock zvuk. Njihov nastup je zabeležen na ploči sa BOOM festivala 1973. godine, a takmičili su se i na festivalu Omladina 74 sa pesmom "Vračam se, vračam". Godine 1975. došlo je do personalnih promena i oni se opredeljuju za rock zvuk koji su predstavili na prvom singlu sa pesmama "Belo telo" i "Ti si tajna" (PGP RTB 1976.).

BELE VIŠNJE

(Čačak)

Grupa je osnovana 1964. godine, a činili su je gitarista Aleksandar Slavković, pevač Mohamed Hukić, bubenjak Predrag Radonjić, basista Ljubodrag Jovanović i ritam gitarista Predrag Radović. Najčešće su nastupali na igrankama u KUD Abrašević izvodeći hitove grupe The Beatles i Troggs, ali i svoje kompozicije. Jedna od njihovih najpopularnijih pesama bila je obrada narodne "Crne oči curo imaš". Na Gitarijadama na beogradskom Sajmištu 1966. i 1967. godine osvojili su treće mesto.

BELE VRANE

(Ljubljana)

Sastav je delovao šezdesetih godina i najviše pažnje skrenuli su efektom kombinacijom muških i ženskih vokala, budući da im je uzor bila grupa Mamas And Papas. Njihove kompozicije su snimali na singlovima, ali su i sopstvene radili u sličnom stilu. Prvu EP ploču sa hitom "Presenečenja" objavili su 1968. godine. Na Omladinskom festivalu u Subotici 1969. godine osvojili su prvu nagradu stručnog žirija za pesmu "Jesen na njenom dlanu". Uspeh su postigli i pesmom "Veseli vrtuljak" koju su izveli na festivalu Zagreb 69. Grupu su činili gitarista Tadej Hrušvar, pevači Bor Gostiša, Sonja Pahor, Doca Raičević, bubenjak Boba Bračko i basista Đuro Penzeš. Kroz sastav je prošlo mnogo muzičara, a jedno vreme je sa njima pevala Ditka Haberl. Pesma "Presenečenja" objavljena je na kompilacijskom disku "YU retrockspektiva - muzika šezdesetih" (Komuna 1994.).

BISERI

(Zagreb)

Grupa je delovala krajem šezdesetih godina u sastavu Robert Marinčić, Vladimir Kočić (kasnije u Novim fosilima), Čedo Juzbašić, Milorad Perić i Vladimir Hlady. Najčešće su nastupali u omladinskom klubu Centar izvodeći svetske hitove i svoje kompozicije. Njihov najveći hit bila je pesma "Igra" snimljena 1970. godine.

BIS BEZ

(Skoplje)

Bivši članovi grupe Biseri i Bezimeni osnovali su 1964. godine Bis Bez. Prvu postavu činili su gitarista Konstantin Ikonomov, basista Lambi Smilevski, ritam gitarista Stanislav Dlaka, bubenjak Dmitar Čemkov i pevač Stevče Janevski. Proslavili su se nastupima na igrankama, a gostovali su u Bugarskoj, Čehoslovačkoj i Turskoj.

CVRČAK I MRAVI

Novi sad

Grupu su sredinom šezdesetih godina osnovali gimnazijalci: bubenjak i pevač Branko Pražić, gitarista Vojin Tišma i basista Aleksandar Pražić. U početku su po srednjim školama svirali repertoar grupe Shadows, Beatles i Bee Gees. Godine 1968. u studiju Radio Novog Sada snimili su svoju kompoziciju "Balada o čoveku". Iste godine pobedili su na prvoj Vojvođanskoj gitarijadi. Prvi singl sa pesmama "Pazi mala" i "Ptica" objavili su za PGP RTB 1973. godine. Učestvovali su na BOOM festivalima u Ljubljani i Zagrebu 1974. i 1975. godine. Na duplom koncertnom albumu "BOOM-POP festival Ljubljana '74." objavljena je živa verzija njihove pesme "Kaži mala, kaži". Svirali su 1977. godine na BOOM festivalu u Novom Sadu. Godine 1979. objavili su drugi singl sa pesmama "Da se nosiš" i "Ako nećeš ti hoće druge tri". Pojavom novog talasa grupe je prestala sa radom, a braća Pražić su osnovali pop grupu Sunčeve pege sa kojom su nastupali na domaćim festivalima.

ČIČAK

(Sarajevo)

Početkom 1965. godine na sarajevskoj sceni se pojavila grupa Čičak. Sastav se vremenom menjao, a ključni članovi bili su basista Zoran Redžić, bubenjak Milić Vukasinović, gitarista Mahmut Paša Ferović, Ranko Rihtman, ritam gitarista Dragan Danilović i klavijaturista Dragan Džuranić. U početku su radili kao kabaretski orkestar, a zatim su se opredelili za rock svirajući strane hitove. Najveći uspeh imali su na festivalu Vaš šlager sezone za pesmom "Arijana". Za Novu 1970. godinu postigli su svojevrstan rekord - neprekidno su svirali dvadeset šest sati u "Skenderiji" i izveli pet stotina pesama.

ČISTA PROZA

(Novi Sad)

Grupu je 1980. godine osnovao profesor engleskog, gitarista i tekstopisac Milan Ćirić. Uz njega su u sastavu bili basista Đorđe Pilipović, pevač i gitarista Steva Mijučić i bubenjak Bakši Hatien. Objavili su LP "Čista proza" (PGP RTB 1983.) sa udarnom pesmom "Leto". Sa radom su prestali 1986.

godine, a Ćirić je postao tonski snimatelj i producent. Pored ostalih, radio je drugi i treći album Partibrejkera. Po raspadu zemlje otišao je u Holandiju i otvorio studio Sing Sing u kome su snimali Boye i Love Hunters.

DALTONI

(Niš)

Najznačajnija niška grupa šezdesetih godina. U njoj je karijeru započeo kompozitor i klavijaturlista Rade Radivojević. Svirali su aktuelne svetske hitove, a njihova pesma "Ruka od sna", objavljena na singlu, postala je lokalni hit. Nastupali su na Gitarijadi u Beogradu 1968. godine.

DELFINI

(Split)

Sastav je osnovan 1962. godine, a reputaciju su stekli svirajući po hotelskim terasama u Splitu i okolini. Godine 1964. pratili su na turnejama Arsenija Dedića, Ladu Leskovara, Ivicu Šerfeziju, Zdenku Vučković i druge. Na festivalu Split 68 bili su zapaženi sa pesmom "Beat na moru" koju su izveli u alternaciji sa sastavom Shadows. Najpoznatija postava grupe bila je: gitarista Zdravko Botrić, klavijaturlista Saša Lukić, basista Ante Cetinić, bubnjar Petar Petej i pevač Željko Šoletić.

DELFINI

(Zagreb)

Sastav je osnovan 1963. godine, a najveće uspehe postigli su u postavi: pevač Zdenko Juran, basista Raymond Rujić, gitarista Branimir Baković, klavijaturlista Petko Kantardžiev i bubnjar Velimir Neidhard. Na susretu vokalno instrumentalnih sastava u Zagrebu 1964. godine osvojili su drugo mesto, iza Crvenih kralja. Prvu ploču objavili su 1966. godine, a sledeće su uspešno učestvovali na festivalima Zagreb i Opatija. Grupa je sarađivala sa Ivicom Krajačem, Majom Perfiljevom i Nikicom Kaloderom.

DOGовор IZ 1804.

(Beograd)

Grupa je osnovana novembra 1968. godine u postavi: gitarista i pevač Nebojša Ignjatović, gitarista i flautista Aleksandar Stajić, basista Robert Nemeček, kontrabasista Dejan Vasiljević, bubnjar Stevan Milutinović i Aleksandar Farenbacher koji je bio zadužen za indijske bubnjeve. Svirali su isključivo svoj repertoar zasnovan na muzičkim iskustvima različitih kultura. Učestvovali su na Omladinskom festivalu u Subotici 1969. godine i na Beogradskoj gitarjadi 69. Jedini snimak, pesma "Sećanje na san" objavljena je uz druge autore na singlu ploči "Gitarijada 1969.", u izdanju Beograd disk. Ista pesma reizdata je na kompilacijskom

disku "YU retrockspektiva - progresivna muzika" (Komuna 1994.).

DUBROVAČKI TRUBADURI

(Dubrovnik)

Grupu je 1961. godine osnovao Đelo Jusić sa namjerom da zabavi svoje društvo i goste na dubrovačkoj rivjeri. Vremenom je taj rad poprimio ozbiljnije dimenzije. Opreddelivši se za zvuk blizak zabavnoj muzici svirali su obrade starih dalmatinskih pesama i Jusićeve kompozicije inspirisane folklorom. Brzo su postigli svejugoslovensku afirmaciju a 1968. godine čitaoci "Džuboksa" su ih proglašili najpopularnijom domaćom grupom. Pobedivali su na festivalima (Melodije Jadrana, Splitski festival), a 1968. godine su sa pesmom "Jedan dan" predstavljali Jugoslaviju na izboru za Pesmu Evrovizije. Zahvaljujući svojoj komunikativnoj muzici nastupali su na svim kontinentima, a često su i objavljuvali ploče u inostranstvu. Iz obimne diskografije izdvajaju se hitovi "Luda mladost", "Jedan dan", "Marijana", "Dok palme njišu grane", "Lindo". Sredinom sedamdesetih godina prestali su sa radom, a Đelo Jusić se posvetio komponovanju.

GLUVE KUĆKE

(Zrenjanin)

Rock sastav garažnog zvuka osnovali su početkom devedesetih: pevač Bistrooki, gitarista Mr. Punker, bubnjar Pajče, gitarista Aleksandar Andeo Mihić i basista Mojsa. Po objavljuvanju LP-a "Boogey Man" (Carlo Records 1993.) prestali su sa radom.

GREŠNICI

(Zagreb)

Godine 1969. bivši gitarista grupe Zlatni akordi Vlado Delač osnovao je sastav Grešnici. Uz njega su u grupi bili basista Vlado Bastajić, pevač i ritam gitarista Branko Blaće, bubnjar Darko Jambrek i klavijaturlista Krešo Pavlić. Počeli su kao reproduktivci, ali su se vremenom orijentisali na autorske pesme. Najveći hit bila je Delačeva kompozicija "Mali trg". Lokalnu popularnost postigle su Delačeve pesme "Kad sam bio zelen i mlad" i "Rijeka snova". Sve pesme objavljene su na njihovim singlovima u izdanju Jugotona. Sredinom sedamdesetih godina grupa je prestala sa radom.

GRIVA

(Novi Sad)

Heavy rock grupu Griva osnovali su 1982. godine bivši članovi sastava Ibn tup: pevač Zlatko Karavlja i gitarista Josip Sabo. Prvi uspeh postigli su obradom pesme "Bum Cile

bum" iz repertoara Lepe Brene. Pesma se pojavila na singlu koji je deljen kao poklon u listu "Stripoteka". Zatim su objavili albume "Kog sam đavola tražio u tebi" (Jugoton 1983.), "Griva" (Jugodisk 1987.), "Što te tata pušta samu" (PGP RTB 1988.) i "Pij, jedi, veseli se..." (Megaton 1992.). Po izlasku četvrtog albuma grupa je prestala sa radom. Tokom godina kroz Grivu su prošli brojni muzičari. Pored ostalih to su bili basista Đorđe Jovanović, gitarista Zoran Bulatović Bale, basista Momčilo Bajac, bubnjar Predrag Janićić, gitarista Zoran Maletić. Sa njima su u studiju sarađivali Alen Islamović, Nasko Budimlić, Ivan Fece Firči, Saša Lokner i drugi.

HAD

(Zagreb)

Hard rock grupu Had početkom sedamdesetih godina predvodili su gitarista Veseli Oršolić, pevač Zlatko Pejaković, basista Davor Brkić i bubnjar Rajko Svilari. Sastav je izvodio i sopstvene materijale, a najpopularnije su bile Oršolićeve pesme "Sunčani dan" i "Put u ništa". Grupa je svirala takozvanu progresivnu muziku i bili su česti gosti na rock festivalima. Godine 1973. grupa je prestala sa radom, Oršolić je jedno vreme svirao u inostranstvu, zatim je u Zagrebu osnovao Super Session Group, a radio je i kao studijski muzičar. Zlatko Pejaković je kљučnu afirmaciju ostvario u Korni grupi. Od 1975. godine posvetio se uspešno solo karijeri i orijentisao na zabavnu muziku. Neke od njegovih najvećih hitova komponovao je Kornelije Kovač, kolega iz Korni grupe.

LOJPUR MILAN

(Beograd)

Milan Lojpur je rođen u Zrenjaninu 1930. godine, ali je celokupnu karijeru vezao za Beograd. Jedan je od prvih izvođača takozvane "električarske muzike". U početku je nastupao sa sastavom Septet M, a nadimak mu je bio Mile Najlon jer je među prvima nosio najlon košulje. Grupa je svirala igranke u Beogradu krajem pedesetih i početkom šezdesetih godina. Najveću popularnost Septet M je stekao na kalemegdanskom košarkaškom stadionu gde su redovno držali igranke pod nazivom "Zvezdane noći". Lojpur je bio poznat po atraktivnom nastupu, mikrofonu montiranom na gitaru i pesmi "Twist of Šumadija". Sećanje na to doba obnovljeno je u TV seriji "Grlom u jagode" reditelja Srđana Karanovića, gde je Lojpur glumio sebe samog. Tokom karijere nije snimio nijednu ploču, ali je gostovao na albumu Nikole Čuturila "Devet lakih komada" (RTV LJ 1988.) u pesmi "Kad je Lojpur svirao" i na CD-u "Plagijati i obrade" (ITMM 1996.) Prljavog inspektora Blaže i Kljunova u obradi Lojpurove stare pesme "Šumadijski twist". Tokom svih ovih godina Lojpur redovno nastupa po ugostiteljskim objektima. Kao One Man band peva, svira klavijature i gitaru.

LUTKE

(Zagreb)

Ženska grupa Lutke delovala je šezdesetih godina, a činile su je Mirjana Vukelić, Maja Gorše, Mirna Aljinović i Ljerka Štaudaher. Svirale su aktuelne svetske hitove, a uspeh su postigle pesmom "Sve je kasno". Grupa je nastupala u Austriji i Italiji.

NERON

(Novi Sad)

Studenti medicine Milan Ignjatović, Jovica Dostanić i Miša Ilić su 1980. godine osnovali grupu Neron. Tokom rada objavili su albume "Neron" (PGP RTB 1983.), "Važno je da ima krv" (Vojvodina koncert 1986.) i "Noć i dan" (PGP RTB 1990.). Po objavljanju treće ploče članovi se posvećuju medicini i prestaju sa radom. Milan Ignjatović je pripremio zbirku poezije "Krilata svinja".

NIRVANA

(Zagreb)

Progresivni trio iz Zagreba osnovan je krajem 1970. godine. Svirali su materijal grupe Taste, Grand Funk Railroad i bili su klasična reproduktivna grupa visokih izvođačkih standarda. Sastav su vodili gitarista Krešimir Šoštar (ex Mladi i Grešnici) i basista Tomas Krkač. Po prestanku rada grupe, Krkač je osnovao sastave Call 66 i Telefon Blues Band koji su izvodili repertoar rock standarda.

OSVAJAČI

(Kragujevac)

Melodični hard rock sastav Osvajači činili su: pevač Zvonko Pantović, gitarista Dragan Urošević, klavijaturista Nebojša Jakovljević, basista Saša Popović i bubenjар Miša Raca. U rad grupe bili su uključeni basista Dejan Dačović i klavijaturista Laza Ristovski koji je bio zadužen za produkciju, aranžmane i povremeno je nastupao sa njima. Grupa je objavila ploče "Krv i led" (PGP RTB 1990.), "Sam" (PGP RTS 1995.) i kompilaciju "The Best Of" (PGP RTS 1997.).

PEČAT

(Novi Sad)

Grupu su 1977. godine osnovali pevač Miroslav Uzelac i gitarista Zoran Rubežić. U prvoj postavi bili su i basista Marinko Vukmanović i bubenjар Pihler Laslo, kasnije članovi Pekinške patke. Grupa je nastupala na BOOM festivalu u Novom Sadu 1978. godine i rock večeri u okviru Opatijskog festivala. Posle višegodišnje pauze Uzelac i Rubežić su okupili grupu i objavili LP "Nekad" (PGP RTS 1993.) i kasetu "Ples na žici" (Eho 1997.).

PETROVIĆ BILJANA

(Beograd)

Pevačica i kompozitor Biljana Petrović na scenu je stupila krajem sedamdesetih izvođeći lakše pesme pop rock stila. Tokom karriere snimila je više singl ploča i sedam albuma. Objavila je knjige poezije "Duga oko Meseca" i "Put puti".

PLAMENIH PET

(Beograd)

Grupa je osnovana 1965. godine, a činili su je basista Dragoljub Pavlović, ritam gitarista Miomir Pavlović, solo gitarista Branislav Aranđelović (kasnije u grupi Rokeri s Moravu), klavijaturista Dragoljub Lazarević i bubenjар Dobrivoje Radojević. Basista Pavlović je za film "Vreme ljubavi" napisao pesmu "Oči". Krajem 1967. godine u grupu su došli pevač Miloš Stajić i gitarista Ljubomir Sedlar.

POMORANČA

(Ljubljana)

Heavy metal grupa iz Slovenije u početku je delovala u postavi: gitarista Mijo Popović, pevač Zlatko Magdalenič, klavijaturista Tomaz Žontar, basista Miro Herak i bubenjар Franc Teropšič. Sastav je na koncertima zvuk bojio blues uticajima, a Mijo Popović je nudio imidž heavy gitariste po zapadnim merilima. Objavili su albume "Paklenka pomoranča" (PGP RTB 1983.), "Madbringer" (PGP RTB 1983.) i "Orange III" (PGP RTB 1985.). Drugi i treći LP snimili su na engleskom i tada su ime promenili u Orange očekujući uspešnu inostranu karijeru do koje nije došlo.

SANJALICE

(Beograd)

Kao pandan zagrebačkom ženskom sastavu Lutke, sredinom šezdesetih godina Sanjalice su osnovali Ljiljana Jevtić (bas gitara), Ljiljana Mandić (solo gitara), Slobodanka Miščević (ritam gitara) i Snežana Veselinović (bubenjari). Svirale su strane hitove i učestovale na Gitarijadama.

STIJENE

(Split)

Grupa pop rock usmerenja osnovana je početkom osamdesetih godina. Sastav je predvodio klavijaturista Marin Limić, a često su menjali članove. Tokom godina u Stijenama su pevale Zorica Kondža, Vesna Ivić, Maja Blagdan i Ines Žižić. Grupa je objavila albume "Cementna prašina" (PGP RTB 1981.), "Jedanaest i petnaest" (Jugoton 1982.), "Balkanska korida" (PGP RTB 1984.) i "Da je bolje ne bi valjalo" (Orfej 1993.).

SUPERNAUT

(Beograd)

Godine 1989. Srđan Đile Marković (ex Plaćenici), Ivica Vdović VD i Miodrag Stojanović Čeza osnovali su sastav DDT. Posle smrti Ivice Vdovića promenili su ime grupe u Supernaut 1993. godine. Posvetili su se, kako sami kažu, socijalnoj umetnosti i njenim refleksijama u pozorištu, slikarstvu, filmu i rock muzici. Tokom rada grupe je objavila kasete: "Budućnost sada" (Zvono Records 1993.), "Live in Zombie Town" (Urbazona 1995.) i "Niže nego ljudski" (Supernaut Records 1998.). Sa glumicom Sonjom Savić uradili su pozorišne predstave "Ubistvo na ivici grada", "Superstvarnost" i "Play". Sa slikarom Miomiro Grujićem Flekom realizovali su pozorišnu predstavu "Pobuna mašina", a samostalno su postavili predstave "Masovna narkomanija" i "Superstvarnost II (Kosmogonija)". Snimili su i dva filma: "Supernaut (Ubistvo na ivici grada)" i "Superstvarnost" koje je po tekstu Srđana Markovića režirala Sonja Savić. Za oba filma uradili su muziku. Posle predstave "Play" 1997. godine grupa je prekinula saradnju sa Sonjom Savić.

Grupa je učestvovala na smotri FIAT u Podgorici marta 1996. godine, a septembra 1997. godine u novosadskom SPENS-u održali su "Veće Supernauta". U okviru tih nastupa predstavili su se koncertom, pozorišnom predstavom i izložbom slika.

Srđan Marković se aktivno bavi slikarstvom. Uradio je omot za sva izdanja grupe Supernaut, za treću ploču Partibrejkera i debi ploču grupe Kazna za uši. Od polovine 1997. godine Supernaut nastupa u postavi Srđan Marković (gitara, vokal), Saša Radić (fuz bas) i Svetolik Trifunović Trule (ritam mašina).

ŠOBIĆ MILADIN

(Podgorica)

Akustičar i kantautor Miladin Šobić je afirmaciju stekao na Omladinskim festivalima u Subotici sredinom sedamdesetih godina. U saradnji sa klavijaturistom Gaborom Lendelom i studijskim muzičarima snimio je albume "Ožiljak" (Diskoton 1981.) i "Umjesto gluposti" (Diskoton 1982.). Najpoznatije pesme su mu "Prođoh gradom" i "Kad bi došla Marija".

URAGANI

(Rijeka)

Pionirska rock grupa Uragani je 1961. godine osnovao gitarista Dario Otaviani. Brzo su stekli epitet jedne od najboljih grupa na primorju. U početku su repertoar zasnivali na stranim hitovima. Maja 1968. godine objavili su prvi EP na kome je tri pesme komponovao Dario, a četvrta je obrada tadašnjeg svetskog hita "Deborah". U to

vreme sastav su uz Daria činili pevač Dalibor Brun (kasnije u Korni grupi), orguljaš Ira Kraljić, basista Aleksandar Maričić i bubnjar Armando Krok.

VOJVODANSKI BLUES BAND

(Novi Sad)

Inspirisani britanskim blues bumom krajem šezdesetih, grupu su 1968. godine osnovali gitarista Aleksandar Žibreg i klavijaturista Slobodan Rakić. U grupi je u početku frontman bio Branko Andrić Andrla, pesnik, slikar i scenarista. Njega je zamenio pevač Dragan Jurišić koji je preuzeo ulogu kompozitora i lidera grupe. Andrla je kasnije osnovao grupu Imperium Of Jazz koja je imala fleksibilnu postavu. Taj sastav je delovao sve dok se sredinom osamdesetih Andrla nije preselio u Austriju.

Od početka do danas i VBB je imao bezbroj postava, tako da je kroz popularni klupski bend prošlo preko sto muzičara. Godine 1986. Muzička omladina Vojvodine je objavila zajednički LP Vojvođanskog blues banda i kantautora Radovana Petrovića iz Kikinde. Svoju stranu ploče Radovan je snimio sa Borisom Kovačem koji je svirao klarinet, alt saksofon i udaraljke. Sa ploče se izdvojila pesma VBB-a "Šećeru moj" za koji je tekst napisao Branko Miličević Kockica. Njegov brat Aca je u to vreme bio gitarista i autor pesama u Vojvođanskom Blues Bandu. Novosadska izdavačka kuća Prometej 1995. godine objavila je kasetu "Vojvodanski blues band" sa najboljim pjesmama iz njihovog repertoara. Grupa je i dalje koncertno aktivna.

ZDRAVO

(Beograd)

Grupu Zdravo osnovao je krajem sedamdesetih godina Boban Petrović u želji da ponudi svoje viđenje diskovog zvuka. Kroz sastav je prošao niz muzičara, među kojima i Sladana Milošević i Dragan Jovanović (kasnije u Generaciji 5). Prvi hit bila im je pesma "Vikendfobija". Grupa je svirala ispred Bijelog dugmeta na koncertu kod Hajdučke česme 1977. godine, a posle toga su prestali sa radom. Boban Petrović je objavio solo LP "Žur". Poslednjih godina živi u inostranstvu.

ZID

(Sarajevo)

Sastav je krajem šezdesetih godina osnovao kompozitor Nikola Borota Radovan. Među prvima su u pop muzici koristili folk motive. Posle grupe Zid, Borota je pokrenuo sastav Kamen na kamen sličnog muzičkog usmerenja. U toj grupi jedno vreme je pevala Neda Ukraden. Borota je kasnije u Sarajevu radio kao producent brojnim mlađim sastavima.

Beleške

